

Výroční zpráva
o činnosti České televize
v roce 2004

Projednala a schválila Rada České televize dne 23. března 2005

OBSAH

1. Úvod	4
1.1. O struktuře výroční zprávy	4
1.2. Česká televize v roce 2004 – chronologický přehled událostí (kalendárium)	5
1.3. Změny právního rámce působení České televize v roce 2004	14
1.4. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím	15
1.5. Vývoj české mediální krajiny v roce 2004 se zvláštním zřetelem k činnosti plnoformátových televizních stanic	16
2. Činnost České televize v roce 2004	17
2.1. Česká televize jako instituce v roce 2004	18
2.1.1. Organizace řízení České televize a její změny v roce 2004.....	18
2.1.2. Vývoj počtu zaměstnanců České televize v roce 2004.....	19
2.1.3. Složení poradních orgánů generálního ředitele České televize v roce 2004.....	20
2.2. Služba České televize veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů v roce 2004	21
2.2.1. Obraz vysílání České televize v roce 2004	21
2.2.2. Charakteristika programové nabídky České televize v roce 2004.....	23
2.3. Česká televize na internetu v roce 2004	27
2.4. Podpora veřejně prospěšných aktivit Českou televizí v roce 2004	28
2.5. Zapojení České televize do mezinárodních organizací a aktivit v roce 2004	31
2.6. Účast České televize v soudních sporech a správních řízeních v roce 2004	32
2.7. Hlavní rysy hospodaření České televize v roce 2004	35
2.8. Příprava přechodu České televize na pozemní digitální televizní vysílání v systému DVB-T – kroky, učiněné v roce 2004	37
3. Hlavní závěry Rady České televize o činnosti České televize v roce 2004	39
3.1. Činnost České televize v roce 2004 z pohledu zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění	40
3.2. Činnost České televize v roce 2004 z pohledu zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění	49
3.3. Zpráva o naplňování Kodexu České televize v roce 2004	51
3.3.1. Etický panel České televize v roce 2004.....	55
3.4. Plnění povinnosti, vyplývající České televizi ze zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu	56
4. Vlastní činnost Rady České televize v roce 2004	57
4.1. Členové Rady České televize v roce 2004	57
4.2. Sekretariát Rady České televize v roce 2004	58
4.3. Jednání Rady České televize v roce 2004	59

4.4. Agenda Rady České televize v roce 2004	60
4.4.1. Stížnosti a podněty.....	60
4.4.2. Personální záležitosti.....	63
4.4.3. Majetkové záležitosti.....	63
4.4.4. Hospodaření České televize	65
4.4.5. Plnění zákonných ustanovení.....	67
4.5. Složení a činnost Dozorčí komise Rady České televize v roce 2004	69
4.5.1. Členové Dozorčí komise Rady České televize	69
4.5.2. Činnost Dozorčí komise Rady České televize	69
4.5.2.1. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 1. čtvrtletí 2004.....	69
4.5.2.2. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 2. čtvrtletí 2004.....	70
4.5.2.3. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 3. čtvrtletí 2004.....	71
4.5.2.4. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 4. čtvrtletí 2004.....	72
5. Přílohy	73
5.1. Digitální multiplex veřejné služby – vize a perspektivy	73
5.2. Rukojeť k uplatňování principu presumpce nevinny ve zpravodajství a aktuální publicistice České televize	76
5.3. Usnesení Etického panelu	80
5.3.1. Usnesení k pořadu „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“ a k reportáži pořadu Fakta ...	80
5.3.2. Usnesení k reportáži „AI chce kontrolu vývozu policejní výzbroje“	81
5.4. Statut České televize	83
5.5. Přehled účasti členů Rady České televize na jednáních v roce 2004	88
5.6. Zásady práce pracovní skupiny pro podněty a stížnosti	89
5.7. Zpráva pro Radu České televize o působení zahraničních zpravodajů v roce 2004	94
5.8. Zpráva o pořadech o menšinách a pro menšiny	108

1. Úvod

1.1. O struktuře výroční zprávy

Ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o České televizi) předkládá Rada České televize Poslanecké sněmovně Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2004. Stejně jako v uplynulých letech bylo i tentokrát snahou rady „podat účelně strukturovaný, informačně bohatý a přitom přehledný obraz o činnosti České televize“¹ v roce 2004. Rada České televize usiluje o to, zachovat kontinuitu ve struktuře výročních zpráv a v typu statistických údajů v nich uváděných, neboť je přesvědčena, že pouze v takovém případě poskytuje chronologicky sestavená řada výročních zpráv relevantní informace, nezbytné k posouzení činnosti České televize v delším časovém úseku.

První a druhou část textu výroční zprávy upravila Rada České televize podle připomínek a požadavků uživatelů předchozích výročních zpráv. Mimo jiné vypustila obsáhlé tabulky, obsažené v předchozích zprávách, a zařadila je do příloh. Podstatné statistické údaje z nich (v chronologických řadách) však v textu zprávy ponechala.

Ve struktuře a vnitřních proporcích Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2004 došlo ve srovnání s předchozí výroční zprávou ještě ke dvěma změnám. Ze zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu vyplývaly České televizi nově stanovené povinnosti. Proto Rada České televize zařadila do textu druhé části Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2004 speciální kapitolu popisující způsob, jímž Česká televize tyto povinnosti splnila. Vzhledem k tomu, že v oblasti přechodu na pozemní digitální televizní vysílání došlo v roce 2004 k zásadnímu vývoji, je kapitola o tomto tématu obsažnější než v předchozích výročních zprávách.

Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2003 obohatila Rada České televize v roce 2004 o nově strukturovanou 3. část, nazvanou „Hlavní závěry Rady České televize o činnosti České televize v roce 2003“. Tato inovace, spočívající v přiřazení konkrétních poznatků k jednotlivým ustanovením zákona o České televizi a zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, se setkala s pozitivním ohlasem členů Stálé komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.² Rada České televize se proto rozhodla rozšířit standardní a neměnnou část svých výročních zpráv o tuto složku, vypovídající o tom, jak Česká televize naplňuje svou činností příslušná ustanovení citovaných zákonů.

Čtvrtá část, věnovaná vlastní činnosti Rady České televize, zachovává standard Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2003. Další drobné úpravy struktury a textu výroční zprávy vycházejí ze zkušeností zpracovatelů a specifik roku 2004 ve srovnání s roky předchozími.

¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2003, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 24. března 2004, s. 4.

² Viz stenografický záznam jednání Stálé komise pro sdělovací prostředky PS PČR ze dne 28. května 2004.

1.2. Česká televize v roce 2004 – chronologický přehled událostí

Dne 1. ledna

uedla ČT2 dva koncerty vážné hudby - před polednem přímým přenosem Novoroční koncert vídeňských filharmoniků a večer ze záznamu inaugurační koncert, uskutečněný při slavnostním uvedení Zdeňka Mácala do funkce nového šéfdirigenta České filharmonie.

Dne 1. ledna

vstoupily v České televizi v platnost organizační změny, mj. zřízení samostatného centra dabingu v podřízenosti ředitele výroby.

Dne 2. ledna

uedla ČT2 dokument Fascinace hudbou a filmem – Petr Weigl, věnovaný českému režisérovi hudebních filmů, jehož dílo dosáhlo mnoha mezinárodních ocenění.

Dne 3. ledna

uedla ČT1 první část populárního cyklu o společenském chování, nazvaného Etiketa.

Dne 3. ledna

začala ČT2 uvádět v rámci cyklu Legendy českého divadla záznamy nejpozoruhodnějších divadelních inscenací v nejlepším hereckém obsazení. Zahájila tuto řadu záznamem Krobotovy inscenace Rok na vsi podle stejnojmenného románu bratří Mrštíků, nastudované pro Národní divadlo v Praze.

Dne 4. ledna

zahájila ČT1 vysílání nového diskusního týdeníku Otázky Václava Moravce.

Dne 6. ledna

zahájila ČT2 nový ekologický cyklus Na větvi.

Dne 10. ledna

uedla ČT1 první díl ostravského cyklu Bydlení je hra, zabývajícího se nápaditými, levnými a praktickými možnostmi vytváření úprav domů a bytů.

Dne 11. ledna

uedla ČT1 první část více než čtyřicetidílného dokumentárního cyklu Mistři českého animovaného filmu.

Dne 12. ledna

vysílala ČT1 poslední, třináctý díl divácky nejúspěšnějšího seriálu České televize Nemocnice na kraji města po dvaceti letech. Sledovalo jej 3,607.000 diváků, což představovalo sedmdesát dva z každé stovky dospělých diváků v České republice, kteří byli v danou dobu u televizorů.

Dne 12. ledna

uedla ČT2 v rámci cyklu Evropský film snímek Magická hlubina režiséra Luca Bessona.

Dne 19. ledna

uedla ČT1 první díl nového seriálu z produkce Televizního studia Brno Černí baroni.

Dne 21. ledna

rozeslalo Ministerstvo informatiky České republiky k připomínkovému řízení dokument „Aktualizace Koncepce přechodu na zemské digitální rozhlasové a televizní vysílání v České republice“. Jedním z připomínkových míst byla i Česká televize.

Dne 28. ledna

zdůraznila Česká televize v připomínkách k dokumentu Ministerstva informatiky České republiky „Aktualizace Koncepce přechodu na zemské digitální rozhlasové a televizní vysílání v České republice“, že není jejím cílem šířit datový tok veřejné služby, neboť to je nesporně věcí telekomunikačního operátora, ale sestavovat spolu s Českým rozhlasem tento datový tok (multiplex DVB-T).

Dne 31. ledna

vedla ČT2 v rámci cyklu Zveme vás do divadla záznam legendárního představení Istvána Örkényho: Kočičí hra s Danou Medřickou v hlavní roli v Tylově divadle v Praze.

Dne 1. února

Zrušil generální ředitel České televize Jiří Janeček (neobsazenou) funkci finančního ředitele a převedl útvary finančního ředitele do přímé podřízenosti vrchního ředitele České televize Františka Lamberta.

Dne 1. února

vedla ČT1 první část třídílné adaptace románu Hanse Fallady I ve smrti sami, jehož dramatický příběh postihuje klima nacistického Německa.

Dne 1. února

vedla ČT2 Večer na téma: Irák po Saddámovi.

Dne 6. února

vedla ČT2 první díl stříhového pořadu Televizní noviny po letech, vybrané lahůdky z normalizační zpravodajské kuchyně.

Dne 7. února

vedla ČT2 první část šestidílného původního dokumentárního seriálu Nové objevy ve starém Egyptě.

Dne 14. února

vedla ČT2 v rámci cyklu Zveme vás do divadla záznam představení Top dogs v nastudování brněnského HaDivadla.

Dne 15. února

vedla ČT2 Večer na téma: Pes pracující.

Dne 21. února

vysílala ČT1 přímý přenos finálového večera divácké ankety TýTý 2003.

Dne 21. února

vedla ČT2 záznam koncertu „Klavier“ Johanna Sebastiana Bacha aneb Johann Sebastian Bach klavíristy Ffazila Saye z Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 2002.

Dne 26. února

vedla ČT2 Hvězdy pop-music proti AIDS, záznam benefičního galakonzertu k Světovému dni boje proti AIDS, pořádaný v Kapském Městě.

Dne 28. února

vedla ČT2 v rámci cyklu Legendy českého divadla záznam inscenaci hry Carlo Goldoniho Poprask na laguně v provedení souboru pražského Divadla na Vinohradech.

Dne 1. března

nahradila ČT1 investigativním týdeníkem Reportéři ČT dosavadní pořady Fakta a Klekánice.

Dne 2. března

vedla ČT2 dokument To jsou těžké vzpomínky, připomínající nacistickou genocidu Romů za 2. světové války.

Dne 6. března

vysílala ČT1 přímý přenos slavnostního večera s vyhlášením výsledků České filmové a televizní akademie Český lev 2003.

Dne 7. března

vedla ČT2 Večer na téma: MDŽ se vrací.

Dne 11. března

vedla ČT2 dokument Kubánské jaro, věnovaný osudům disidentů, odsouzených režimem Fidela Castra.

Dne 14. března

vedla ČT2 Večer na téma: Úhel pohledu: Čečna, Kambodža, Afghánistán objektivem filmařek.

Dne 18. března

zahájila ČT2 první část, věnovanou životu vietnamské komunity v České republice, šestidílný dokumentární Cizinci u nás.

Dne 20. března

vysílala ČT1 přímý přenos slavnostního večera, na němž byly předány ceny Akademie populární hudby Anděl 2003.

Dne 20. března

vedla ČT2 záznam vyhlášení Cen Alfreda Radoka 2003.

Dne 21. března

nahradila ČT1 dosavadní Pohádkovou půdu pravidelným dvouhodinovým blokem pro děti pod názvem Edův pohádkový balík.

Dne 23. března

vedla ČT2 dokument České stopy pod Karpaty, věnovaný minulosti a současnosti někdejší Podkarpatské Rusi.

Dne 27. března

vysílala ČT1 přímý přenos Cen Thálie 2003.

Dne 27. března

vedla ČT2 Večer na téma: Novinařina – riziková profese.

Dne 5. dubna

vedla ČT1 první část třináctidílného původního televizního seriálu Karla Smyczka Místo nahoře.

Dne 11. dubna

vysílala ČT1 přímý přenos velikonočního požehnání papeže Jana Pavla II. Urbi et orbi.

Dne 11. dubna

vedla ČT1 premiéru českého filmu režiséra Zdeňka Tyce Smradi.

Dne 12. dubna

vysílala ČT1 tradiční zábavný večer na sbírkové akci Pomozte dětem!

Dne 20. dubna

vedla ČT2 dokument Návrat zapadlých vlastenců, věnovaný ochotníkům, kteří v Pasekách nad Jizerou připravovali a scénicky provedli divadelní adaptaci známého románu Karla Václava Raisa.

Od 24. dubna do 9. května

zprostředkovala Česká televize přenosy všech zápasů mistrovství světa v ledním hokeji, které se uskutečnilo v Praze a Ostravě.

Dne 28. dubna

doporučila Vláda České republiky svým usnesením č. 395/2004 předsedovi Českého telekomunikačního úřadu a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, aby při udělování licencí pro pozemní digitální vysílání postupovali podle koncepce předložené Ministerstvem informatiky České republiky.

Dne 30. dubna

vedla ČT1 tři přímé přenosy ke vstupu České republiky do Evropské unie: ze slavnostního shromáždění ústavních činitelů na Pražském hradě, slavnostního koncertu populární hudby na Staroměstském náměstí v Praze a Evropského večera v Národním divadle v Praze.

Dne 8. května

vedla ČT1 přímý přenos slavnostního koncertu zahajujícího Mezinárodní televizní festival Zlatá Praha.

Dne 11. května

vedla ČT2 dokument Pavel Tigrid – Evropan.

Dne 12. května

vedla ČT2 přímý přenos zahajovacího koncertu 59. Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 2004.

Dne 21. května

ustavily Česká televize, TV Nova a Prima TV Společnou pracovní skupinu pro přechod na DVB-T.

Dne 22. května

vysílala ČT2 přímý přenos Pouti národů do Mariazell, pontifikální mše svaté z nejznámějšího rakouského poutního místa za účasti osmdesáti tisíc poutníků a nejvyšší politické reprezentace osmi střeoevropských států.

Dne 22. května

vedla ČT2 záznam opery Alexandra P. Borodina: Kníže Igor z Mariinského divadla v Petrohradě.

Dne 24. května

vedla ČT2 uvedena první část třídílného amerického dokumentu Den D: Operace Overlord, připomínající spojenecké vylovení v Normandii v červnu 1944.

Dne 24. května

vedla ČT2 pod názvem Nebe nad Evropou dokument o osudech českých letců, působících za 2. světové války v Anglii.

Od 26. května do 8. června

Česká televize v souladu s volebním zákonem poskytla na vysílacím okruhu ČT1 celkem čtrnáct hodin vysílacího času politickým stranám, politickým hnutím a koalicím, kandidujícím do Evropského parlamentu.

Dne 1. června

vydala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dokument „Další postup Rady v oblasti digitálního vysílání“.

Dne 5. června

vedla ČT2 pod názvem Koncert pro Evropu záznam koncertu ze zahrad zámku Schönbrunn ve Vídni, uspořádaného na počest rozšíření Evropské unie.

Dne 6. června

vysílala ČT1 přímý přenos z pobřeží Normandie k 60. výročí spojeneckého vylovení a otevření tzv. druhé fronty proti hitlerovskému Německu.

Dne 10. června

vydali generální ředitelé České televize, TV Nova a Prima TV společné stanovisko k dokumentu „Další postup Rady v oblasti digitálního vysílání“ a zdůraznili, že „tento dokument není možné považovat za dostatečný podklad pro vyhlášení licenčních řízení bez neúměrného rizika pro Českou republiku“.

Od 12. do 14. června

vysílala ČT1 celkem šest Volebních studií České televize, v nichž zveřejňovala povolební prognózy, odhady a průběžně upřesňované dílčí výsledky voleb do Evropského parlamentu.

Od 12. června do 4. července

vysílala Česká televize přímé přenosy fotbalových zápasů EURO 2004 z Portugalska.

Od 27. června

přesunula ČT1 diskusní pořad Otázky Václava Moravce z večerního vysílacího času do tradičního času nedělních politických diskusních pořadů, na 12:00 hodin.

Dne 27. června

vedla ČT1 premiéru filmu režisérky Michaely Pavlátové Nevěrné hry.

Dne 29. června

vedla ČT2 první část čtyřdílného slovenského filmu Juraje Jakubiska Tisícročná včela.

Dne 30. června

ukončila své působení ve funkci ředitelky programu České televize Markéta Luhanová.

Dne 1. července

jmenoval generální ředitel České televize po projednání s Radou České televize do funkce ředitelky programu České televize Evu Vrtiškovou.

Dne 5. července

vedla ČT2 první část šestidílného francouzského dokumentárního seriálu Velké osudy 20. století.

Dne 10. července

vysílala ČT1 přímým přenosem slavnostní zakončení Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Dne 11. července

vedla ČT2 Večer na téma: Od Československé lidové armády k Armádě České republiky.

Dne 14. července

publikoval Český telekomunikační úřad v Telekomunikačním věstníku, částka 7, skupinová přidělení telekomunikačních sítí pro šíření DVB-T, označovaných dále jako síť „A“, „B“ a „C“.

Dne 15. července

vydal Český telekomunikační úřad provozní povolení k sítím „A“, „B“ a „C“ společně s Českou radiokomunikací, a.s., Czech Digital Group, a.s., a Českým Telecomem, a.s.

Dne 20. července

vedla ČT2 k 90. výročí vypuknutí I. světové války dokument Poslední Habsburk na českém trůnu.

Dne 24. července

vedla ČT2 záznam opery Hectora Berlioze: Faustovo prokletí ze Salcburského hudebního festivalu.

Dne 30. července

vedla ČT2 dokument Televize BBC: okno do světa, zachycující mimořádné události a jedinečné momenty uplynulých padesáti let pohledem reportérů BBC.

Dne 6. srpna

vedla ČT2 hudební dokument o populární české hudební skupině Čechomor uprostřed běhu.

Od 13. do 29. srpna

nabízela ČT2 v přímých přenosech a záznamech maximum z XXVIII. olympijských her v Athénách.

Dne 30. srpna

ukončila ČT1 cestopisný cyklus Cestománie, který vysílala od ledna 1999. Česká televize uvedla celkem 180 dílů Cestománie.

Dne 4. září

zahájila ČT2 vysílání cyklu Alternativní kultura, mapujícího dění na neoficiální umělecké scéně normalizačních let.

Dne 6. září

vedla ČT1 první část původního desetidílného televizního seriálu scenáristy Jana Míky a režiséra Jaroslava Hanuše Náměstíčko.

Dne 6. září

vedla ČT1 první vydání cestopisného týdeníku Letem světem.

Dne 8. září

vedla ČT1 první vydání reality show Vypadáš skvěle!

Dne 9. září

zahájila ČT1 volný cyklus Nejúspěšnější filmy České televize snímkem Helimadoc režiséra Jaromila Jireše, natočeným podle románu Jaroslava Havlíčka.

Dne 9. září

vedla ČT1 první díl satirického glosáře Budování státu.

Dne 10. září

vedla ČT2 dokument Televizního studia Ostrava, nazvaný Vznik a pád království ševců, přibližující osobnost Jana Antonína Bati.

Dne 21. září

vydaly Česká televize, TV Nova a Prima TV dokument „Společné stanovisko České televize, TV Nova a Prima TV k počátku projednávání vládního návrhu zákona o elektronických komunikacích Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky“.

Dne 21. září

vedla ČT2 dokument Kristova léta, dámy..., o osudech pěti emancipovaných žen v polovině životní pouti.

Dne 22. září

zveřejnila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dokument „Záměr Rady k naplnění digitálních sítí rozhlasovými a televizními programy“.

Dne 28. září

vysílala ČT1 přímý přenos tradičního večera Dobročinná akademie aneb Paraple 2004.

Dne 30. září

ukončil své působení ve funkci ředitele výroby České televize Petr Erben.

Dne 1. října

rozdělil generální ředitel České televize Jiří Janeček funkci ředitele výroby (původně ředitel výroby a techniky) na funkci ředitele výroby a funkci ředitele techniky. Do funkce ředitele výroby České televize jmenoval po projednání s Radou České televize Václava Myslíka, do funkce ředitele techniky České televize jmenoval po projednání s Radou České televize Rudolfa Popa.

Dne 4. října

vedla ČT2 první vydání týdeníku Za zdí, určeného těm, kteří se cítí bezmocní a stali se oběťmi nebo svědky týrání, šikany či jiných forem lidské bezohlednosti.

Dne 9. října

vedla ČT1 velký zábavný pořad Vladimír Menšík k nedožitému jubileu mistra českého herectví a ryzího humoru.

Dne 23. října

vedla ČT1 velký zábavný pořad Život plný písniček ke 125. výročí narození Karla Hašlera.

Dne 28. října

vedla ČT1 přímý přenos Slavnostního shromáždění k státnímu svátku České republiky v Národním muzeu v Praze.

Dne 28. října

vysílala ČT1 přímý přenos předávání státních řádů a vyznamenání z Vladislavského sálu Pražského hradu.

Dne 30. října

vedla ČT2 záznam závěrečného koncertu 6. ročníku Světového romského festivalu Khamoro 2004.

Dne 3. listopadu

vyhlásila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání licenční řízení na rozhlasové a televizní programy pro vysílací sítě „B“ a „C“.

Dne 5. listopadu

požádala Česká televize Český telekomunikační úřad o vyhrazení kmitočtů k celoplošnému šíření programů ČT1 a ČT2.

Ve dnech 6. a 13. listopadu

připravila ČT1 volební studia k průběhu a k výsledkům voleb do krajských zastupitelstev a obou kol voleb do třetiny Senátu Parlamentu České republiky.

Dne 6. listopadu
vedla ČT2 v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Pražský podzim 2004 záznam koncertu Bamberkých symfoniků v Rudolfinu.

Dne 14. listopadu
vedla ČT2 Večer na téma: Zdi faktické i pomyslné.

Dne 15. listopadu
vedla ČT1 první část sedmidílného rodinného seriálu scenáristky Anny Vovsové a režisérky Zuzany Zemanové Josef a Ly o neobyčejném přátelství českého chlapce a vietnamské dívky.

Dne 20. listopadu
vysílala ČT1 přímý přenos zábavného večera Atlet roku 2004.

Dne 21. listopadu
vedla ČT1 přímý přenos slavnostního večera Slavní slavným, předávání cen Česká hlava za největší vědecké objevy a výzkumy v roce 2003.

Dne 22. listopadu
vedla ČT1 první ze čtyř Adventních koncertů v přímém přenosu z Břevnovského kláštera v Praze.

Dne 3. prosince
vedla ČT2 první část třídílného dokumentu S bráchou na Aljašce.

Dne 5. prosince
vedla ČT2 Večer na téma: Milovaná i prokletá (Ostrava).

Dne 11. prosince
vedla ČT2 Moravský podzim 2004, záznam koncertu Vídeňští filharmonikové hrají českou hudbu.

Dne 18. prosince
vysílala ČT1 přímý přenos slavnostního večera Sportovní hvězdy roku 2004, spojeného s vyhlášením výsledků novinářské ankety Sportovec roku a divácké ankety Sportovní hvězda České televize 2004.

Dne 18. prosince
vedla ČT2 uveden pod názvem Nedbaloviny aneb Pocta Oskaru Nedbalovi galakonzert z operet a baletů Oskara Nedbala k 130. výročí jeho narození.

Dne 24. prosince
vedla ČT1 televizní premiéru filmové pohádky režiséra Romana Vávry Čert ví proč.

Dne 24. prosince
vysílala ČT1 přímý přenos půlnoční bohoslužby z kostela Navštívení Panny Marie v Ostravě-Zábřehu.

Dne 24. prosince
vedla ČT2 Příhody lišky Bystroušky, animovanou verzi opery Leoše Janáčka v podání výtvarníka Geoffa Dunbara a v nahrávce Kenta Nagana s mladými českými pěvci.

Dne 25. prosince
vedla ČT1 vánoční požehnání papeže Jana Pavla II.

Dne 25. prosince
vedla ČT1 jako vánoční filmové překvapení televizní premiéru filmu režiséra Jana Hřebejka Pupendo.

Dne 31. prosince
vysílala ČT2 přímým přenosem alternativní hudební a taneční pořad Prodloužená s Andělem.

1.3. Změny právního rámce působení České televize v roce 2004

Nejdůležitější změnou právního rámce působení České televize se roku 2004 stal vstup České republiky do Evropské unie. Od 1. května 2004 se pro Českou republiku stalo účinným tzv. komunitární právo jako soubor právních předpisů upravujících zejména společný trh, společnou politiku, instituce a spolupráci. Proto je třeba na právní rámec působení České televize nahlížet od tohoto okamžiku také z hlediska práva evropského. Přesto však základní právní rámec činnosti České televize vytvářela a vytváří česká mediální legislativa.

Česká televize „poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů na celém území České republiky“³ na základě zákona o České televizi č. 483/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Při poskytování této služby se řídí obecnou právní normou, regulující oblast rozhlasového a televizního vysílání. Tou je zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, jehož ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) definuje Českou televizi jako „provozovatele vysílání, který toto vysílání provozuje na základě zvláštních právních předpisů“.

Změna zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákonem č. 341/2004 Sb., uvedla tzv. „vysílací zákon“ do souladu s předpisy Evropských společenství. Tatáž úprava rovněž novelizovala procesní úpravu některých institutů zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Tyto změny však právní rámec činnosti České televize žádným zásadním způsobem neovlivnily.

Financování České televize z televizních poplatků upravuje zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Úsilí o jeho novelizaci nebo nahrazení novou moderní právní normou nebylo v roce 2004 úspěšné.

V oblasti obchodního styku a dodávek prací a služeb činnost České televize zásadním způsobem ovlivnil nový zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, který nabyl účinnosti 1. května 2004. Rovněž tento zákon harmonizoval zadávání veřejných zakázek s legislativou Evropských společenství. Bezprostřední dopad na chod České televize mělo v roce 2004 zveřejňování zadávacích řízení ve Věstníku Evropských společenství.

Významný vliv na činnost České televize měly v roce 2004 i novely některých obecných právních norem. S účinností k 1. březnu 2004 začala platit novela zákoníku práce zákonem č. 46/2004 Sb., která definuje pojmy jako je diskriminace, obtěžování a další otázky vztahů mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. S účinností k 1. říjnu 2004 pak vstoupil v platnost nový zákon o zaměstnanosti č. 435/2004 Sb., doprovázený další novelou zákoníku práce, který mj. nově upravil pracovní činnost dětí, což mělo bezprostřední dopad na smluvní podmínky působení dětí v pořadech České televize.

Výslovně Českou televizi zmiňuje rovněž nový zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, vydaný v září 2004, který v ustanovení § 80 odst. 4 s účinností od 1. ledna 2005 výslovně označil Archiv České televize za tzv. akreditovaný specializovaný archiv, tedy archiv již ze zákona splňující náročné podmínky pro jeho existenci, postavení a činnost. V roce 2004 Archiv České televize působil podle předchozí právní úpravy jako tzv. „archiv zvláštního významu“. Archivu České televize tedy zákonodárce přikládá význam srovnatelný s Archivem Kanceláře prezidenta republiky, Archivem Poslanecké sněmovny nebo Archivem Akademie věd České republiky.

³ Ustanovení §2, odst. 1, zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění.

1.4. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

V roce 2004 obdržela Česká televize celkem čtyři žádosti o poskytnutí údajů na základě zákona o svobodném přístupu k informacím (zákon č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Žádosti byly podány telefonicky, poštou i elektronickou poštou, v jednom z případů byl žadatelem novinář. Dotazy se týkaly hospodaření České televize, pořadů pro neslyšící, financování pořadů a vymáhání televizních poplatků.

Proti odpovědi České televize podle zákona č. 109/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím nepodal v roce 2004 nikdo odvolání. České televizi rovněž není znám žádný sporný případ, v němž by její rozhodnutí v souvislosti se zákonem o svobodném přístupu k informacím přezkoumával soud. V souvislosti se zákonem č. 106/1999 Sb., nebyly České televizi v roce 2004 uloženy žádné sankce za jeho nedodržování.

1.5. Vývoj české mediální krajiny v roce 2004 se zvláštním zřetelem k činnosti plnoformátových televizních stanic

V roce 2004 činily čisté výdaje⁴ na nákup reklamního prostoru a času v České republice podle kvalifikovaných odhadů celkem 17,135 mld. Kč.⁵ Výdaje na nákup vysílacího času u celoplošných televizních stanic z toho činily celkem 8,33 mld. Kč. Růst výnosů z televizní reklamy činil meziročně ve srovnání s rokem 2003 celkem 6,1%. Znamenalo to meziroční růst výnosů z reklamy v České republice o 430 milionů Kč. Zvýšil se i podíl televízí na výnosech z reklamy jako celku, neboť v roce 2003 činil 47,9%, kdežto v roce 2004 stoupl na 48,6%. Lze předpokládat, že v roce 2005 dosáhnou výnosy z televizní reklamy v České republice úrovně 8,59 mld. Kč. Vzhledem k tomu, že se o tyto výnosy v roce 2004 dělili a v roce 2005 i nadále budou dělit prakticky jen tři provozovatelé televizního vysílání, vytvářejí tato čísla velmi dobrý referenční rámec pro veškeré úvahy o financování televize veřejné služby v České republice.

Pro srovnání: nejdramatičtěji rostly výdaje na reklamu na internetu, a to meziročně o 31,9%, nicméně při celkovém objemu 310 milionů Kč, které v roce 2004 plynuly do internetu od inzerentů, činil stále jeho celkový podíl na výnosech z reklamy v České republice pouze 1,8%. Vývoji v televizním sektoru je nejbližší růst výdajů na rozhlasovou reklamu, který činil meziročně 5,3%. V absolutních číslech to znamená, že výdaje na reklamu v rádiích činily v roce 2004 v České republice 1,190 mld. Kč a jejich podíl na celkových výnosech z reklamy představoval 6,9%. Nejpomaleji rostly výnosy médií z reklamy u tisku. Tištěná média sice v roce 2004 získala z prodeje inzertního prostoru celkem 6 mld. Kč, což představovalo 35% z celkových výnosů z reklamy (pro srovnání: v roce 2003 celkem 5,8 mld. Kč při 35,6% podílu na celkových výnosech z reklamy), ale meziroční růst výnosů z reklamy činil u tištěných médií v České republice v roce 2004 pouze 2,7%.

Je však třeba vzít v úvahu, že v roce 2004 působila Česká televize z pohledu českého mediálního trhu jako plnoformátová televizní stanice vysílající na dvou analogových celoplošných vysílacích okruzích z celkového počtu čtyř. Tato situace sice zůstane zachována v roce 2005 a pravděpodobně i v roce 2006, ale s přechodem na pozemní digitální televizní vysílání v systému DVB-T se podstatným způsobem změní. Je třeba počítat s tím, že se na přechodnou dobu rychlost růstu výdajů na televizní reklamu sníží a že v souvislosti s řádovým zvýšením počtu televizních programů naopak vzrostou investiční a provozní náklady všech televizních vysílatelů. Proto je nezbytné hledat už v průběhu roku 2005 takový model financování elektronických médií veřejné služby, který nepoškodí stávající ani potenciální nové provozovatele vysílání na základě licence, ale zároveň umožní České televizi, aby si udržela i v digitálním televizním vysílání stabilní pozici, srovnatelnou s tou, kterou měla v roce 2004.

⁴ Tj. bez barterů a slev.

⁵ Analýza ARBOMedia „Odhady výdajů do médií“, Praha, 23. února 2005.

2. Činnost České televize v roce 2004

V průběhu roku 2004 vzrostl průměrný celodenní podíl obou programů České televize na publiku, a to z 29,62% v roce 2003 na 30,38% v roce 2004. Bylo to poprvé od roku 2000, kdy tento podíl přesáhl 30%. Naopak meziročně poklesl podíl obou programů České televize v prime time, tj. mezi 19:00 a 22:00, a to z 31,41% v roce 2003 na 30,22% v roce 2004. Přesto zůstal podíl programů ČT1 a ČT2 v prime time v roce 2004 vysoce nad úrovní let 2001 a 2002. Tato čísla vyjadřují, kolik procent z těch, kteří v kterémkoli okamžiku právě sledovali kteroukoli televizní stanici vysílající v České republice, v průměru během celého roku upřednostňovalo některý z programů České televize. Jsou to tedy čísla, která dávají relativně dobrou představu o tom, jaké postavení měla Česká televize v roce 2004 mezi ostatními vysílateli, ale nevypovídají nic o tom, kolik diváků ve skutečnosti využilo jejich služeb.

Pro posouzení toho, zda Česká televize skutečně slouží televizním divákům v České republice, je mnohem důležitější jiný ukazatel, tzv. zásah (reach).⁶ Ten vyjadřuje skutečný počet lidí, kteří daný pořad nebo program sledovali,⁷ a to v procentech či v absolutních číslech. V roce 2004 tedy využilo alespoň jednou

- **denně** služeb alespoň jednoho programu České televize **65,9%** všech televizních diváků v České republice starších patnácti let, to znamená **5,591** milionů diváků;
- **týdně** služeb alespoň jednoho programu České televize **91,8%** všech televizních diváků v České republice starších patnácti let, to znamená **7,788** milionů diváků,
- **měsíčně** služeb alespoň jednoho programu České televize **97,2%** všech televizních diváků v České republice starších patnácti let, to znamená **8,246** milionů diváků.

V roce 2004 využilo služeb alespoň jednoho programu České televize celkem 99,4% všech televizních diváků v České republice, to znamená 8,428 milionů diváků starších patnácti let. Přitom denně pravidelně využívaly služeb České televize dvě třetiny všech televizních diváků v České republice. Je tedy zřejmé, že v průběhu roku 2004 sloužila Česká televize prakticky všem televizním divákům v České republice. Tato čísla pokládala Rada České televize za vhodné uvést jako referenční rámec následujících kapitol Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2004.

⁶ Definice např. in: Mediální slovník ARBOMedia, Praha 2000, s. 42.

⁷ Podle konvence Asociace televizních organizací, tj. minimálně tři minuty nepřerušovaného sledování dané stanice.

2.1. Česká televize jako instituce v roce 2004

2.1.1. Organizace řízení České televize a její změny v roce 2004

Po faktickém zrušení producentského systému v České televizi, k němuž došlo v roce 2002,⁸ směřovaly organizační změny v řízení České televize v průběhu roku 2004 k zajištění bezproblémového chodu podniku navzdory výraznému snížení počtu zaměstnanců. Byly podrobně naplánovány a prováděny po logicky navazujících etapách tak, aby v žádném okamžiku nebyla ohrožena služba, kterou Česká televize poskytuje veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů.

V první etapě, která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2004, vzniklo nové centrum dabingu, podřízené řediteli výroby, do jehož kompetence přešla i další střediska servisního charakteru, např. dopravní provoz, produkční služby, scénický provoz nebo výroba skrytých titulků.⁹

V druhé etapě, která vstoupila v platnost dne 1. února 2004, byla zrušena funkce finančního ředitele a útvary, které spadaly do působnosti finančního ředitele, byly převedeny do působnosti vrchního ředitele České televize. Tím byla odstraněna formální (nikoli faktická) duplicita dvou funkcí ve vrcholovém managementu České televize.

Dále byla v této etapě zrušena funkce ředitele komunikace České televize a útvary, které podléhaly řediteli komunikace, byly převedeny do působnosti obchodního ředitele České televize. Byla obnovena funkce tiskového mluvčího České televize v přímé podřízenosti generálního ředitele České televize.¹⁰

Další významné změny vstoupily v platnost 1. července 2004 a týkaly se zejména útvarů v přímé podřízenosti ředitele programu. Výzkum programu a auditoria byl převeden do přímé působnosti generálního ředitele České televize. V přímé podřízenosti ředitele programu byl zřízen útvar strategie programu. Centrum dramatické tvorby a centrum hudební a divadelní tvorby byly sloučeny do centra dramatické, divadelní a hudební tvorby. Útvar plánování a koordinace programu byl rozšířen o dramaturgii programu.¹¹ Následující etapa, která vstoupila v platnost 1. září 2004, přenesla útvar vizuální prezentace z působnosti obchodního ředitele České televize do působnosti ředitele programu České televize. Tím v roce 2004 skončily podstatné změny útvarů v podřízenosti ředitele programu.

Významnou organizační změnou, která vstoupila v platnost 1. října 2004, bylo rozdělení funkce ředitele výroby (historicky: ředitele výroby a techniky) na samostatné funkce ředitele výroby České televize a ředitele techniky České televize.¹² K menším organizačním změnám došlo v závěru roku 2004 také v Televizním studiu Brno.¹³

Veškeré organizační změny v řízení České televize směřovaly v roce 2004 k zjednodušení a zprůhlednění stávajícího systému. Jejich účelem bylo připravit Českou televizi na zásadní strukturální změny, k nimž dojde v souvislosti s přechodem na pozemní digitální vysílání v systému DVB-T.

⁸ Viz Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2002, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 26. března 2003, s. 17 – 18, a Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2003, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 24. března 2004, s. 18.

⁹ Viz Rozhodnutí generálního ředitele České televize č. 46 ze dne 19. prosince 2003.

¹⁰ Viz Rozhodnutí generálního ředitele České televize č. 2 ze dne 30. ledna 2004.

¹¹ Viz Rozhodnutí generálního ředitele České televize č. 23 ze dne 30. června 2004.

¹² Viz Rozhodnutí generálního ředitele České televize č. 40 ze dne 21. září 2004.

¹³ Viz Rozhodnutí generálního ředitele České televize č. 52 ze dne 29. listopadu 2004.

2.1.2. Vývoj počtu zaměstnanců České televize v roce 2004

Ve výročních zprávách o činnosti České televize v letech 2002 a 2003 popsala Rada České televize vývoj počtu zaměstnanců od osamostatnění České televize v roce 1993 do konce roku 2003.¹⁴ Ve Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2003 konstatovala, že „s výjimkou roku 2000 počet zaměstnanců České televize od jejího založení meziročně neustále klesá,“ a upozornila na roky velkých systémových změn.

V průběhu roku 2004 se počet zaměstnanců České televize snížil o 203 osob, tj. z 2.746 osob, evidovaných k 31. prosinci 2003, na 2.543 osob, evidovaných k 31. prosinci 2004.¹⁵ Pro srovnání: o deset let dříve, k 31. prosinci 1994, zaměstnávala Česká televize 3.901 lidí. Trend vývoje počtu zaměstnanců České televize v posledních pěti letech:

- 2000: 2.907, tj. růst o 18 osob ve srovnání s předchozím rokem,
- 2001: 2.902, tj. pokles o 5 osob ve srovnání s předchozím rokem,
- 2002: 2.782, tj. pokles o 120 osob ve srovnání s předchozím rokem,
- 2003: 2.746, tj. pokles o 36 osob ve srovnání s předchozím rokem,
- 2004: 2.543, tj. pokles o 203 osob ve srovnání s předchozím rokem.

Vezmeme-li jako základ počet zaměstnanců v roce 1993, zjistíme, že v roce 2004 poklesl počet zaměstnanců České televize o 5,0% výchozího stavu, což je druhé nejrazantnější snížení počtu zaměstnanců České televize v celé její historii (nejrozsáhleji, tj. o 14,2%, snížila Česká televize počet svých zaměstnanců v roce 1995). Management České televize snížení počtu zaměstnanců systematicky připravoval od druhé poloviny roku 2003, takže nepřineslo žádné provozní problémy.¹⁶ Rovněž jeho regionální rozložení bylo proporcionální.

K 31. prosinci 2004 měla Česká televize v Praze 2.091 zaměstnance. Vzhledem k tomu, že k 31. prosinci 2003 měla 2.264 zaměstnanců, činil meziroční pokles počtu zaměstnanců 173 osob.

K 31. prosinci 2004 mělo Televizní studio Brno 237 zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že k 31. prosinci 2003 mělo 251 zaměstnanců, činil meziroční pokles počtu zaměstnanců 14 osob.

K 31. prosinci 2004 mělo Televizní studio Ostrava 215 zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že k 31. prosinci 2003 mělo 231 zaměstnanců, činil meziroční pokles počtu zaměstnanců 16 osob.

Rada České televize konstatuje, že Česká televize dosáhla snížením počtu zaměstnanců významných ekonomických úspor. V souvislosti se zvýšením počtu televizních programů veřejné služby v systému DVB-T v nejbližších letech nelze očekávat další pokračování trendu zásadního snižování počtu zaměstnanců České televize, avšak je zřejmé, že se bude zvyšovat náročnost zaměstnanosti.

¹⁴ Podrobný statistický přehled s úplnou číselnou řadou a procentuálním vyjádřením viz: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2002, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 26. března 2003, s. 18. Doplněno a rozšířeno o údaje za rok 2003 viz: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2003, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 24. března 2004, s. 19 – 20.

¹⁵ Veškerá zde uvedená čísla představují počet fyzických osob, nikoli průměrný evidenční počet zaměstnanců přepočtený, s nímž mohou pracovat jiné typy statistických výkazů.

¹⁶ Upozornění na probíhající procesní analýzy viz: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2003, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 24. března 2004, s. 20.

2.1.3. Složení poradních orgánů generálního ředitele České televize v roce 2004

Poradními orgány generálního ředitele České televize v roce 2004 byly Kolegium generálního ředitele České televize a Etický panel České televize. Členy Kolegia generálního ředitele České televize v roce 2004 byli vedoucí zaměstnanci na prvním stupni řízení České televize:

Petr Erben, ředitel výroby (od 1. ledna 2004 do 30. září 2004)

Marián Kleis, ředitel TS Brno

František Lambert, vrchní ředitel

Markéta Luhanová, ředitelka programu (od 1. ledna 2004 do 30. června 2004)

Václav Myslík, pověřený ředitel výroby (od 1. října 2004 do 31. prosince 2004)

Rudolf Pop, ředitel techniky (od 1. října 2004 do 31. prosince 2004)

Ilja Racek, ředitel TS Ostrava

Zdeněk Šámal, ředitel zpravodajství

Martin Švehla, obchodní ředitel

Jarmila Švorcová, pověřená obchodní ředitelka (od 1. do 31. ledna 2004)

Vladimíra Vocetková, vedoucí právního útvaru

Eva Vrtišková, ředitelka programu (od 1. července 2004 do 31. prosince 2004)

Etický panel České televize působil v roce 2004 ve složení:

Prof. RNDr. Petr Hajn, DrSc.

Prof. RNDr. Helena Illnerová, DrSc.

Mg. František Lobovský

Mgr. Jiří Peňás

Zdeněk Velíšek

2.2. Služba České televize veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů v roce 2004

2.2.1. Obraz vysílání České televize v roce 2004

VYSÍLÁNÍ A SLUŽBY

Rok 2004 byl pro Českou televizi jako vysílatele v mnohém úspěšný. Významným způsobem se podařilo zvýšit podíl premiér na vysílání obou programů, přičemž podstatnější růst zaznamenal program ČT1. Pro názornost uvádí Rada České televize údaje o procentuálním zastoupení premiér ve vysílání obou programů České televize v pětiletém srovnání. Vývoj podílu premiér na ČT1 byl v letech 2000 až 2004 následující:

- 2000: 39%
- 2001: 37%
- 2002: 39%
- 2003: 37%
- 2004: 42%

Vývoj podílu premiér na celkové vysílací ploše ČT2 byl sice v letech 2000 až 2004 méně markantní, ale přesto přinesl pozitivní výsledky:

- 2000: 47%
- 2001: 46%
- 2002: 45%
- 2003: 44%
- 2004: 47%

Mimo jiné to znamená, že ani v roce 2004 nešla razantní úsporná opatření České televize na úkor televizních diváků v České republice. Projevila se však pozvolným poklesem podílu vlastní produkce České televize na celkové vysílací ploše ve prospěch převzaté tvorby. Pětiletý vývoj podílu vlastní tvorby na celkové vysílací ploše České televize (za oba programy v úhrnu) to ukazuje názorně:

- 2000: 65,9%
- 2001: 69,8%
- 2002: 68,4%
- 2003: 71,2%
- 2004: 67,8%

Nejnižší procento podílu vlastní tvorby ve vysílání České televize v roce 2000 bylo dáno především útlumem vlastní produkce České televize v roce 1999; na klesajícím podílu vlastní tvorby ve vysílání České televize v roce 2004 se projevuje dlouhodobě neřešené financování televize veřejné služby v České republice.

Příznivý trend naopak zaznamenala jedna z důležitých doprovodných služeb vysílání České televize, totiž skryté titulky. Na dynamice růstu procenta pořadů, opatřených skrytými či otevřenými titulky či tlumočením do znakové řeči pro neslyšící, lze dobře dokumentovat pozornost, kterou této otázce Česká televize věnovala. V letech 2000 až 2004 upravovala pro neslyšící:

- 2000: 38,5% pořadů,
- 2001: 42,8% pořadů,
- 2002: 49,0% pořadů,
- 2003: 70,8% pořadů,
- 2004: 71,7% pořadů.

Během pěti let se Česká televize v obsluze neslyšících dostala na jedno z předních míst v zemích Evropské unie.

DIVÁCKÁ ODEZVA

Rok 2004 byl pro televizní trh rokem atypickým, a to především množstvím sportovních událostí. Také vzhledem k nim přesáhl celodenní podíl České televize na publiku po třileté přestávce hranici 30%. Průměrný podíl ČT1 a ČT2 na publiku v letech 2000 až 2004 se vyvíjel takto:

- 2000: 31,32%
- 2001: 29,11%
- 2002: 29,93%
- 2003: 29,62%
- 2004: 30,38%

Z podrobnějšího pohledu na vývoj podílu jednotlivých programů samostatně je však patrné, že na rozdíl od roku 2003, k programové nabídce České televize přitahovala diváky hlavně domácí dramatická tvorba v programu ČT1, měly na tomto výsledku v roce 2004 významný podíl sportovní přenosy na ČT2. Celodenní podíl ČT1 na publiku se v letech 2000 až 2004 vyvíjel následujícím způsobem:

- 2000: 23,58%
- 2001: 21,56%
- 2002: 21,26%
- 2003: 22,07%
- 2004: 21,21%

Meziroční pokles podílu ČT1 na publiku v letech 2003 a 2004, na němž se nepochybně podílel i vstup komerčních televizí do někdejší výsostné domény České televize, do oblasti původní české dramatické tvorby, bude mnohem zřetelnějším způsobem patrný v detailním pohledu na pětiletý vývoj tohoto ukazatele v prime time, tj. od 19:00 do 22:00 hodin:

- 2000: 26,85%
- 2001: 23,62%
- 2002: 22,85%
- 2003: 25,59%
- 2004: 22,55%

Podíl ČT2 na publiku se vyvíjel odlišným způsobem. Meziroční rozdíl, doložitelný jak v celodenním podílu na publiku, tak na podílu na publiku v prime time, je u programu ČT2 často dán sportovními událostmi. Průměrný podíl ČT2 na publiku v průběhu celého dne se v letech 2000 až 2004 vyvíjel takto:

- 2000: 7,47%
- 2001: 7,55%
- 2002: 8,67%
- 2003: 7,55%
- 2004: 9,17%

Vývoj podílu ČT2 na publiku v prime time v letech 2000 až 2004 (a především jeho vztah k celodennímu podílu, který je na rozdíl od programu ČT1 pravidelně nižší) svědčí o tom, že je program ČT2 koncipován jako výběrový a nachází své vyhraněné diváky. Průměrný podíl ČT2 na publiku v prime time, tj. od 19:00 do 22:00 hodin, se v letech 2000 až 2004 vyvíjel takto:

- 2000: 5,10%
- 2001: 5,04%
- 2002: 6,37%
- 2003: 5,82%
- 2004: 7,67%

Stabilní přibližně třicetiprocentní podíl na publiku svědčí o tom, že si Česká televize udržuje postavení, obvyklé v zemích srovnatelné velikosti pro televize veřejné služby. Nepřímo, ale dosti důrazně však dokládá také to, že se vymezuje vůči komerčním stanicím a až na výjimky nepodléhá tendenci soupeřit s komerčními televizemi o diváky takovými prostředky, které by nebyly slučitelné s posláním televize veřejné služby.

2.2.2. Charakteristika programové nabídky České televize v roce 2004

Rok 2004 byl v programové nabídce České televize pozoruhodný jednou méně nápadnou, ale velmi důležitou inovací. V rámci tradičních žánrů (klasický televizní seriál) i zcela nových formátů televizních pořadů usilovala Česká televize v loňském roce mnohem intenzivněji než v uplynulých letech o to, měnit zažitá stereotypy, odstraňovat předsudky a naplňovat poslání veřejné služby v tomto směru lépe než dosud. Toto konstatování lze doložit konkrétními příklady.

PŮVODNÍ DRAMATICKÁ TVORBA

Z pohledu diváků tvořily tradičně dominantu programové nabídky České televize v roce 2004 původní české seriály. Česká televize nasadila v roce 2004 do vysílání čtyři premiérové řady. Jednalo se o tituly:

- Černí baroni (od 19. ledna do 29. března 2004)
- Místo nahoře (od 5. dubna do 28. června 2004)
- Náměstíčko (od 6. září do 8. listopadu 2004)
- Josef a Ly (od 15. listopadu do 27. prosince 2004)

Vedle tradičně pojatého zpracování známé literární předlohy (Černí baroni), klasického televizního seriálu se současnou tematikou (Místo nahoře) a zajímavé strukturální inovace (Náměstíčko) přinesla televize veřejné služby v oblasti české seriálové tvorby patrně nejvýznamnější změnu uvedením tématu soužití národnostní menšiny s většinovou společností (Josef a Ly). To byl důležitý prvek, jímž v roce 2004 Česká televize obohatila tento divácky oblíbený žánr.

V oblasti dramatické tvorby uvedla Česká televize dále v roce 2004 celkem sedm televizních premiér koprodukčních filmů a dvacet tři televizních filmů. Nutnost rozsáhlých úspor však způsobila, že se v roce 2004 podílela na výrobě pouze čtyř nových koprodukčních filmů a ve vlastní produkci vyrobila pouze čtrnáct soliterních televizních dramatických děl.

V oblasti zábavných pořadů představovala významnou inovaci reality show Vypadáš skvěle!, kterou Česká televize zařadila do vysílání v září 2004. V případě tohoto týdeníku je nutné upozornit na jeden jeho důležitý aspekt: česká společnost se již delší dobu potýká s problémem ageismu, tedy věkové diskriminace nebo věkové segregace. Věk hostů pořadu Vypadáš skvěle! byl na podzim roku 2004 rovnoměrně rozložen v rozmezí devatenáct až šedesát devět let a pořad sám navozoval velmi neformální atmosféru emocionálně pozitivní komunikace, překonávající věkové bariéry. Česká televize tak učinila pořadem, který obsahem i formálně aspiruje na to, aby oslovil především mladé publikum, což znamená důležitý krok k odbourávání stereotypních představ o lidech vyšších věkových kategorií.

TVORBA PRO DĚTI A MLÁDEŽ

V oblasti tvorby pro děti a mládež v roce 2004 uvedla Česká televize vedle premiér pokračování tradičních řad večerníčků (např. 26 nových dílů jednoho z nejoblíbenějších, Bob a Bobek na cestách) také zcela nový titul (O Kanafáskovi) nebo zpracování známého literárního námětu (Pučálkovic Amina), od března 2004 zavedla nové nedělní pásmo Edův pohádkový balík a uvedla nový formát pořadu pro teenagery Pomeranč.

Také v rámci tvorby pro děti a mládež usilovala Česká televize v roce 2004 o posílení integrace menšin do většinové společnosti. Příspěvkem k tomu se stal i cyklus romských pohádek Mire Bala Kale Hin. Dále v rámci původní dramatické tvorby pro děti uvedla z premiér v roce 2004 zejména pohádky:

- Čert ví proč (koprodukční distribuční film)
- Křesadlo
- Modrý Mauritius
- Prsten krále řeky
- Zakletá třináctka

V roce 2004 pokračoval zdařilý integrační pořad Pomáhejme si, který většinovou populaci seznamuje s problémy handicapovaných dětí, dětí z národnostních menšin, ale i s obecnější problematikou, např. otázkami šikany na základních školách. Posledním rokem pokračoval diskusní pořad pro děti Tykadlo.

Česká televize učinila v posledních letech, zejména v letech 2003 a 2004, zřetelné pozitivní kroky v oblasti tvorby pro děti a mládež. Přesto ještě stále zůstávají v její programové nabídce v této oblasti citelné mezery (v roce 2004 chyběl např. magazín pro věkovou kategorii deset až čtrnáct let nebo vhodný formát pravidelného zábavného pořadu pro děti). Některé inovace se setkaly se zdarem (Edův pohádkový balík), jiné trpěly neujasněností formátu a vyžadovaly další vývoj (Pomeranč).

PUBLICISTIKA, DOKUMENTARISTIKA A VZDĚLÁVÁNÍ

V oblasti dokumentární tvorby přinesla Česká televize v roce 2004 několik významných nových projektů. Podrobnější zmínku zasluhují nejméně tři z nich:

- Lidé z manéže. Desetidílný cyklus mapující opomíjený svět českých artistů, cirkusů a varieté.
- Čestní občané. Také tento cyklus měl mít původně deset dílů, jeho autor, historik Karel Bartošek, však bohužel zemřel uprostřed práce. Vzhledem k tomu, že se jednalo o nezaměnitelným způsobem zpracovávanou dokumentární řadu, ukončila ji Česká televize pátým snímkem. Jakkoli se jedná pouze o fragment původního záměru, přesto i nedokončený cyklus má svou hodnotu a stal se obohacením programových fondů České televize.
- Alternativní kultura. Jedenáctidílné volné pokračování stejnojmenného cyklu z roku 2001, tentokrát věnované výhradně české kulturní scéně od surrealismu přes samizdatovou poezii a amatérský film až po bytové divadlo.

Těmito typy dokumentů, stejně jako záznamy koncertů a divadelních představení, plní Česká televize svou roli národní kulturní instituce v nejširším slova smyslu, uchovává paměť národa a vytváří jedinečné a nenahraditelné archivní fondy.

Škála publicistických pořadů České televize byla v roce 2004 srovnatelná s předchozími roky. Těžištěm publicistických pořadů České televize byl v roce 2004 pořad Reportéři ČT, který nahradil pořady Fakta a Klekánice, a pořad na ochranu spotřebitelů Černé ovce. Evropskou problematiku

přibližoval pořad U nás v Evropě. Výčet titulů stálých periodických pořadů dobře ukazuje rozsah služby, kterou jejich prostřednictvím Česká televize poskytovala v roce 2004 příslušníkům menšin, definovaných osudem:

- Barvy života (magazín pro seniory)
- Televizní klub neslyšících
- Klíč (magazín na pomoc tělesně a smyslově postiženým)
- Velký vůz (magazín pro integraci národnostních a etnických menšin)
- Babylon (magazín pro integraci národnostních a etnických menšin)
- Legato (magazín pro integraci lesbických žen a gayů)

Ambici oslovit většinové publikum měly další specializované publicistické pořady, z nichž většina rovněž pokračovala z předchozích let. Čtyři tituly, které dobře charakterizují programovou nabídku České televize v této oblasti v roce 2004:

- Sama doma
- Na větvi (magazín o životním prostředí)
- Kinobox
- 333 (literární revue)

Mimořádnou důležitost Česká televize dlouhodobě klade na vzdělávání. Těžiště této služby nesl v roce 2004 magazín Popularis, atraktivní magazín o nejnovějších poznacích vědy a nových technických aplikacích. Nadčasovou hodnotu měl v roce 2004 v premiéře uvedený jednadvacetidílný cyklus Neznámá Země, který na osudu a přínosech jednotlivých významných osobností světové vědy ukazoval postup objevování planety Země. Praktičtější charakter měly osvětové zdravotnické cykly Diagnóza nebo Co mohu pro sebe udělat. Na pomoc rodičům a pedagogům byl určen tradiční týdeník Rodina a škola.

Česká televize se dlouhodobě řídí pravidlem nakupovat vysílací práva k těm zahraničním vzdělávacím pořadům, které mají obecnou platnost a týkají se přírodních věd. V této oblasti by totiž až na výjimky vlastní produkci hůře nahrazovala to, co může v lepší kvalitě a laciněji získat akvizicí. Při tom dává přednost těm nejkvalitnějším dílům ze světové nabídky. V roce 2004 to byly například pořady z cyklu televize BBC Zázračná planeta:

- Jak stvořit lidskou bytost (How To Build a Human) – 4 díly
- Život savců (The Life of Mammals) – 10 dílů
- Rozmary počasí naší planety (Wild Weather) – 4 díly

Z nabídky produkce dalších států se jednalo zejména o cykly a jednotlivé dokumenty:

- Věda a náhoda (Serendipity) – 6 dílů, Francie
- Družicová archeologie (Sky Archeology) – Spojené státy
- Od Gutenberga k Billu Gatesovi (Vom Gutenberg bis Gates) – Německo
- Panamský průplav (A Man, A Plan, A Canal) – Spojené státy

Nabídka převzatých dokumentárních cyklů a vzdělávacích pořadů obohatila vysílaný program ČT1 a ČT2 a umožnila České televizi poskytovat v této oblasti všestrannou a kvalitní službu veřejnosti.

* * *

Statistické proporce zastoupení jednotlivých programových typů ve vysílání České televize jsou uvedeny v kapitole 3.1. této zprávy. Typově programová nabídka České televize v roce 2004 odpovídala evropskému standardu televize veřejné služby, vysílající na dvou celoplošných vysílacích okruzích. Výjimečné postavení, a to i v evropském kontextu, si udržel program ČT2, jehož dobrá pověst přesahuje hranice České republiky.

2.3. Česká televize na internetu v roce 2004

Internetové stránky České televize na adrese www.czech-tv.cz byly v roce 2004 dostupné už devátým rokem. V roce 2003 změnila Česká televize zásadním způsobem jejich strukturu i design a přizpůsobila je nejvyššímu standardu, obvyklému u evropských televizních vysílatelů veřejné služby.

Tyto změny vedly k tomu, že internetové stránky České televize obsadily 29. září 2004 celkově 7. místo v žebříčku WebTop100. Česká televize byla jedinou českou televizní stanicí, jejíž internetové stránky se mezi sto nejvýše hodnocených korporátních internetových prezentací v České republice dostaly. Pro srovnání: internetové stránky Českého rozhlasu se umístily na 84. až 85. místě této ankety.

Znamená to, že Česká televize poskytuje prostřednictvím internetu takové služby, které její diváci očekávají. V roce 2004 se s nejlepším ohlasem uživatelů setkaly internetové stránky k pořadům:

- Vypadáš skvěle! (až 2.653.602 zobrazených stránek týdně)
- Popularis (až 1.202.817 zobrazených stránek týdně)

a speciální stránky k velkým sportovním událostem:

- Mistrovství světa v ledním hokeji (3.009.597 zobrazených stránek celkem)
- Mistrovství Evropy ve fotbale (3.616.121 zobrazených stránek celkem)
- Letní olympijské hry v Athénách (2.275.954 zobrazených stránek celkem)

V roce 2004 Česká televize dále rozšířila počet periodických pořadů, jejich vysílání po internetu umožňuje, a který v roce 2004 přesáhl čtyřicet titulů. Jednou z cenných služeb, kterou nabízejí internetové stránky České televize, je archiv s informacemi o všech pořadech, které Česká televize vysílala od roku 2000. Vyhledat je lze podle názvů nebo žánrů a jde o úplný a neustále rozšiřovaný katalog.

Do rutinního provozu uvedla v roce 2004 možnost přihlášení se plátců televizních poplatků do evidence prostřednictvím internetu a dokončila další změny, k nimž otevřelo cestu spuštění kvalitativně nových stránek v květnu 2003. Internet byl v roce 2004 pro Českou televizi také optimálním nástrojem komunikace s diváky v reálném čase. Zájem uživatelů internetu vzbudily na internetových stránkách České televize chaty s osobnostmi, kterých se v roce 2004 uskutečnilo celkem devadesát šest.

Od září 2004 se oddělení internetu České televize zapojilo do projektu Digitalizace České televize a připrav přechodu České televize na pozemní digitální vysílání v systému DVB-T. S tímto projektem budou také spojeny rozsáhlé inovace internetových stránek České televize v roce 2005.

2.4. Podpora veřejně prospěšných aktivit Českou televizí v roce 2004

V roce 2004 Česká televize dále naplňovala svou dlouhodobou strategii podpory všech forem veřejně prospěšných aktivit. Usilovala o to, aby informace o těchto aktivitách tvořily nedílnou součást agendy zpravodajských a publicistických pořadů, aby veřejnost byla systematicky informována o probíhajících charitativních akcích, ale také o konkrétních výsledcích, které tyto aktivity přinášejí.

CHARITATIVNÍ AKCE ČESKÉ TELEVIZE V ROCE 2004

Těžištěm charitativních akcí České televize byl v roce 2004 v pořadí už šestý ročník akce Pomozte dětem, kterou Česká televize připravuje spolu s Nadačí rozvoje občanské společnosti podle vzoru pořadu BBC Children in Need. Sbírková akce vyvrcholila hlavním večerním pořadem dne 12. dubna 2004 na ČT1. Celkový výtěžek 10.050.553 Kč byl rozdělen ve veřejném výběrovém řízení při zachování regionálního principu, tj. tak, aby výnos sbírky byl použit na pomoc dětem na celém území České republiky.

Dalším tradičním charitativním sbírkovým pořadem České televize byla Dobročinná akademie aneb Paraple, vysílaná dne 28. září 2004. Její výtěžek 3.519.506 Kč byl věnován ve prospěch paraplegiků v České republice.

K dlouholeté tradici charitativních akcí České televize patří Adventní koncerty, jejichž cyklus se uskutečnil rovněž roku 2004. O rozdělení peněz získaných sbírkou, spojenou s Adventními koncerty, Česká televize pravidelně informuje diváky pořadem Vzpomínka na adventní koncerty (v roce 2004 byl pořad Vzpomínka na adventní koncerty vysílán dne 27. března 2005). Kromě toho však Česká televize dokázala rychle a pružně reagovat na přírodní pohromu, která postihla Slovenskou republiku, a v neděli 19. prosince 2004 zařadila operativně do vysílání benefiční koncert Vánoce pro Tatry, který sledovalo 862.000 diváků starších než patnáct let.

Mimo to podporovala Česká televize Obecně prospěšnou společnost Člověk v tísni, která se specializuje na humanitární pomoc v mnoha zemích světa.¹⁷

OSVĚTOVÉ, CHARITATIVNÍ A HUMANITÁRNÍ KAMPANĚ, PODPOŘENÉ ČESKOU TELEVIZÍ V ROCE 2004 (celkem šestnáct projektů)

- Linka pro seniory - osvětová kampaň pro seniory s bezplatným telefonním číslem nabízejícím pomoc v oblasti lékařské, právní, sociální a psychologické.
- Životabudič - kampaň pro integraci tělesně postižených osob zachycující každodenní situace lidí na vozíku
- Linka psychopomoci - kampaň upozorňující na příznaky počínající schizofrenie a uvědomění o možnostech, co dělat a jak vypuknutí nemoci účinně zamezit nebo ji včas léčit
- Podzimní kafemletí - kampaň integrace tělesně a mentálně postižených osob do společnosti
- 30 dní pro neziskový sektor - informační kampaň o činnosti neziskových organizací zaměřená na veřejnost a na motivaci k dárcovství prostřednictvím důvěryhodných projektů
- SOS Írán - naléhavá sbírková akce na okamžitou pomoc obětem zemětřesení v Íránu
- Srdeční záležitost - osvětová kampaň s problematikou vlastního zdraví a prevence, podpora povědomí o rizikových faktorech kardiovaskulárních onemocnění.
- Je jich více, než si chceme přiznat - preventivní kampaň na pomoc sexuálně zneužívaným dětem. Velmi úspěšná kampaň, v době, kdy kampaň vrcholila, došlo ke 100% nárůstu hovorů na Lince

¹⁷ Společnost Člověk v tísni informuje o své činnosti¹⁷ každoročně vydávané Výroční zprávě, která se řídí obecně závaznými právními předpisy.

důvěry.

- Prevence vražd novorozenců - informační kampaň k prevenci vražd novorozenců a existenci zařízení a služeb, které zabraňují vraždám a týrání právě narozených dětí
- Světový den životního prostředí - celosvětová kampaň pořádaná OSN
- Světový den uprchlíků - celosvětová kampaň pořádaná OSN
- Každý má šanci ... v Domě Šance - informační kampaň o problémech života mladých lidí a dětí na ulici
- Světluška - veřejná sbírka na přímou pomoc konkrétním těžce zrakově postiženým a kombinované postiženým lidem a na konkrétní projekty pro těžce zrakově postižené
- Bílá pastelka - veřejná sbírka na výukové programy pro lidi, kteří se učí zvládat samostatnou chůzi se slepečkou holí a žít v podmínkách ztráty či vážného poškození zraku
- Veršem proti bolesti - osvětová kampaň určená pacientům trpícím chronickou bolestí
- Sběrka pro Afriku - sbírka na výstavbu a vybavení základní školy v jižní Etiopii

KULTURNÍ PROJEKTY (v roce 2004 celkem třicet projektů):

- Mezinárodní hudební festival Janáčkovo Brno
- Výstavní projekt Národního muzea Voda života
- divadelní projekt Podoby současného dramatu - Národní divadlo
- Mezinárodní filmový festival Dny evropského filmu
- Mezinárodní festival dokumentárních filmů o lidských právech JEDEN SVĚT
- celoroční projekt Česká hudba 2004
- Filmový festival českých filmů FINÁLE PLZEŇ
- Festival Spisovatelů Praha
- Bambiriáda - přehlídka činností sdružení dětí a mládeže a středisek volného času
- Mezinárodní festival soudobé taneční tvorby a pohybového divadla TANEC PRAHA
- Světový romský festival KHAMORO
- Mezinárodní hudební festival PRAŽSKÉ JARO
- Mezinárodní bienále grafického designu Brno
- Divadelní festival MEZI PLOTY
- Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením FORFEST CZECH REPUBLIC
- Festival Boskovice - festival pro židovskou čtvrť
- Mezinárodní festival o životním prostředí, přírodním a kulturním dědictví EKOFILM
- Filmový festival Tourfilm a tourregion film v Karlových Varech
- Mezinárodní přehlídka televizní a rozhlasové tvorby o gastronomii ZNOJEMSKÝ HROZEN
- Pražský divadelní festival německého jazyka
- Letní filmová škola Uherské Hradiště
- Český gay a lesbický filmový festival MEZIPATRA
- Výstava Příběh Pražského hradu
- Mezinárodní festival Divadlo Plzeň
- informační kampaň Portál veřejné správy
- FAMUFEST - filmový festival absolventů FAMU
- Festival dokumentárních filmů JIHLAVA
- Mezinárodní festival filmů o vědě, technice a umění TECHFILM
- Výstavní projekt Vlastislava Hofmana
- EXPO 2005

KULTURNÍ PROJEKTY V REGIONÁLNÍM VYSÍLÁNÍ (v roce 2004 celkem jedenáct projektů):

- Festival Folklor bez hranic
- Karvinský romský festival
- Mezinárodní hudební festival JANÁČKUV MÁJ

- Filmový festival Academia Film Olomouc
- Memoriál Jana Veselovského
- Mezinárodní hudební festival JANÁČKOVY HUKVALDY
- Svatováclavský hudební festival
- Setkání cimbálových muzik
- Mezinárodní folklorní festival STRÁŽNICE
- Mezinárodní festival animovaných filmů ANIFEST
- Dětský filmový a televizní festival OTY HOFMANA

Stejně jako v uplynulých letech představovala Česká televize i v roce 2004 jeden z nejvýznamnějších prostředků masové komunikace, které má neziskový sektor v České republice k dispozici.

2.5. Zapojení České televize do mezinárodních organizací a aktivit v roce 2004

Od svého založení v roce 1992 se Česká televize aktivně zapojovala do činnosti mezinárodních organizací televizních vysílatelů. V roce 2004 byla Česká televize členkou těchto mezinárodních sdružení a organizací:

- European Broadcasting Union (EBU)
- EURONEWS
- European Group of Television Advertising (EGTA)
- International Music Center (IMZ)
- Society of Motion Picture and Television Engineers (SMPTE)
- Public Broadcasting International (PBI)
- CIRCOM
- EUROSPORT

Na činnosti všech jmenovaných organizací a sdružení se v roce 2004 Česká televize aktivně podílela, přičemž kladla nejvyšší důraz na spolupráci v rámci EBU, a to zejména na úrovni odborných komisí.

Nejvýznamnější mezinárodní akcí, kterou Česká televize v roce 2004 pořádala, byl 41. ročník Mezinárodního televizního festivalu Zlatá Praha, specializovaného na hudební televizní pořady. Uskutečnil se tradičně ve dnech 8. až 12. května 2004 v Obecním domě v Praze. Porotě předsedal Ross MacGibbon (Velká Británie, BBC) a tvořili ji Thomas Beck (Švýcarsko, Schweizer Fernsehen DRS), Zoja Beljajeva (Ruská federace, RTR Skt. Petěrburg), Camilla Lundberg (Švédsko, STV), Paul Smaczny (Německo, EuroArts Music International GmbH), Radim Smetana (Česká republika, Česká televize), Andry Sommer (Francie, režisér vítězného snímku 40. ročníku MTF Zlatá Praha 2003, nazvaného „Le Balcon“). Hlavní cenu festivalu, Grand Prix Golden Prague, získal v roce 2004 pořad švýcarské televizní stanice TSI Swiss Television, nazvaný „Jiné město“, postavený na hudbě Arnolda Schönberga z roku 1929, napsané k nerealizovanému filmu.¹⁸

Jinou důležitou mezinárodní akcí, která se uskutečnila v Praze pod záštitou České televize, bylo ve dnech 20. a 21. května 2004 výroční zasedání sekce expertů pro jazykové vzdělávání EBU. Zúčastnilo se ho osmnáct odborníků z patnácti televizních společností, reprezentujících dvanáct evropských zemí. Předmětem jednání byly formy jazykového vzdělávání prostřednictvím televizní obrazovky a návrhy na nové koprodukční projekty. Česká televize byla hostitelskou organizací tohoto setkání mimo jiné také pro svou autoritu v této oblasti, založenou na unikátních pořadech typu Disco Latine nebo výukového kurzu odezírání znakové řeči.

Česká televize si na mezinárodním poli udržuje stabilně dobrou pověst organizováním Mezinárodního filmového festivalu Zlatá Praha. Ostatní aktivity České televize v oblasti mezinárodní spolupráce pokračovaly v roce 2004 standardním způsobem.

¹⁸ Encyklopedická hesla charakterizující jednotlivé organizace ve Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2002, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 26. března 2003, s. 41-42

2.6. Účast České televize v soudních sporech a správních řízeních v roce 2004

Soudní řízení, jejichž účastníkem je Česká televize, vedou za Českou televizi právní úsek České televize v Praze a právní útvary v televizních studiích Brno a Ostrava. Správní řízení zásadní důležitosti či správní řízení spojená s finančním dopadem vedou právní útvary, většinu standardních správních řízení pak odborné provozní útvary České televize.

SOUDNÍ SPORY

Celkově vedla Česká televize v roce 2004 přibližně šest set právních sporů (věcí), které byly v různém stupni projednávání. Tak jako v předchozích letech převažovaly spory aktivní, tj. takové, v nichž Česká televize figurovala v roli žalobce. Statisticky nejvýznamnější skupinu z nich představovaly opět případy, v nichž se Česká televize domáhala zaplacení dlužných televizních poplatků. Soudní cestou Česká televize v řadě případů vymáhá též peněžité pohledávky z neuhrazených faktur.

Veškeré spory o vymáhání dlužných televizních poplatků a přírážek z těchto poplatků vede Česká televize v Praze. Neukončených případů, které projednávají soudy po celém území České republiky, evidoval právní úsek ke konci roku 2004 zhruba tři sta. Zpravidla šlo o dlouhodobá řízení, v nichž v mnoha případech stojí Česká televize před důkazní nouzí, jako důsledkem nevyhovující legislativy (zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Dalších více než sto dvacet takových pohledávek má Česká televize přihlášeno v konkursních řízeních či v likvidaci.

Pohledávky z nezaplacených faktur jsou předmětem přibližně devadesáti soudních sporů. Počet těchto případů proti minulému roku dále poklesl, což je způsobeno ještě důraznějším přístupem České televize k zacházení s pohledávkami. Zkracuje se mj. doba mezi předáním pohledávky k právnímu, resp. soudnímu vymáhání, což příznivě ovlivňuje její bonitu, a také stále více případů je řešeno mimosoudně, tj. zejména zápočtem, sjednáním platebního kalendáře, dohodou o splátkách apod.

Rovněž u pohledávek z nezaplacených faktur má Česká televize přihlášeno v konkurzním řízení několik případů (jde cca o 20 věcí). Přibývá a ubývá zde okolo deseti případů ročně, finanční výtežnost těchto řízení je však velice nízká.

Pravomocně ukončené soudní případy všech druhů Česká televize předává k exekučnímu vymáhání. Soudním exekutorům bylo předáno několik desítek starších případů, z nichž některé již přinesly finanční plnění na účet České televize. Ve využití tohoto institutu bude Česká televize samozřejmě pokračovat.

Ve čtyřech případech Česká televize podala v roce 2004 žaloby na ochranu dobré pověsti. V těchto případech dosud nebylo rozhodnuto a soudní řízení nadále probíhají.

Počet pasivních právních sporů, tj. těch, v nichž Česká televize byla stranou žalovanou, byl v meziročním srovnání v roce 2004 víceméně stabilní. Jednalo se - stejně jako v předešlých letech - zejména o spory na ochranu osobnosti, o spory na ochranu dobré pověsti právnické osoby a o spory o uveřejnění odpovědi, tj. o opravu nepravdivých údajů. Všechny tyto spory vycházely z pořadů vysílaných či vyrobených Českou televizí, vesměs ze zpravodajských a publicistických pořadů. Ve většině případů tohoto typu bývá Česká televize nakonec úspěšná, řízení však bývá dlouhodobější. V Praze, Brně a Ostravě evidovala Česká televize v roce 2004 celkem třicet čtyři takové spory, z toho třináct bylo v průběhu roku pravomocně ukončeno a dvanáct nových přibylo. Pouze ve třech případech byla v roce 2004 Česká televize žalována v obchodních věcech o zaplacení finanční částky, další jeden spor byl smírně v loňském roce ukončen.

V oblasti porušování autorských práv byla v roce 2004 proti České televizi vedena čtyři soudní řízení, z nichž dvě vznikla v průběhu uplynulého roku. Aktivní spor z této oblasti Česká televize neeviduje. Nízký počet sporů je výsledkem preventivních opatření České televize, zejména kvalitního smluvního zajištění.

Zvláštní skupinu sporů představovala i v roce 2004 pracovněprávní oblast. Šlo zejména o případy související s ukončením pracovního poměru, kdy se bývalí zaměstnanci obrátili na soud. V roce 2004 evidovala Česká televize žaloby podané devíti osobami, což znamená opět pokles proti minulým obdobím. Při počtu 203 osob, s nimiž Česká televize v roce 2004 rozvázala pracovní poměr, jde o minimální počet případů.

V roce 2004 byl pravomocně a pro Českou televizi úspěšně ukončen soudní spor, týkající se usnesení Rady České televize ve věci odvolání generálního ředitele v roce 2002. Stále však ve fázi dovolání k Nejvyššímu soudu trvá spor proti České televizi o vyřazení jednoho kandidáta na funkci generálního ředitele z doby před třemi lety při výběrovém řízení Rady České televize na funkci generálního ředitele České televize.

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Česká televize je vzhledem ke své hlavní činnosti jako provozovatel televizního vysílání především účastníkem správních řízení podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Jde o správní řízení, která zahajuje Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

V roce 2004 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí velké množství správních řízení. Drtivá většina se však týkala sponzorských vzkazů, kterými je třeba se zabývat odděleně.

Soudně byly dořešeny tři sporné případy z let 2000 – 2003, z toho dva se týkaly ohrožení vývoje dětí a mladistvých a Česká televize zaplatila pokuty, z nichž jednu ovšem soud na podnět České televize významně snížil. Upozorněním bez sankce byla ukončena dvě správní řízení tohoto druhu.

Pokud jde o objektivitu a vyváženost v pořadech vysílaných Českou televizí, v jednom případě (pořad České hlasování) dal soud naopak plně za pravdu České televizi a rozhodl o nesprávnosti uložené pokuty. Čtyři další správní řízení byla ukončena upozorněním bez sankce, jeden případ Česká televize zažalovala a soud dosud nerozhodl. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání sama zastavila jedno správní řízení o skryté reklamě.

Ve srovnání s předchozími roky v roce 2004 významným způsobem klesl počet správních řízení, která s Českou televizí zahájila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání ve věci překračování časových limitů reklamy. Česká televize evidovala v roce 2004 pouze dvě nově zahájená správní řízení v této věci. V jednom případě zaplatila pokutu ve výši 100.000 Kč, druhý nebyl rozhodnut. Rozsáhlé snížení počtu těchto případů je důsledkem systémových opatření, která Česká televize přijala v uplynulých letech.

Naopak pronikavě vzrostl počet zahájených správních řízení ve věci sponzorských vzkazů, jimiž se v roce 2004 Rada pro rozhlasové a televizní vysílání začala intenzivněji zabývat. Výsledkem bylo v případě České televize celkem dvacet devět zahájených správních řízení, která České televizi vytýkají porušování zásad pro sponzorování pořadů s tím, že sponzorské vzkazy mají údajně vykazovat charakter reklamního spotu, resp. reklamy jako takové. Česká televize obdobně jako ostatní provozovatelé televizního vysílání zastává názor, že k porušení zákona nedochází a že jde o nesprávnou interpretaci zákona. Sponzorské vzkazy vysílané v České televizi procházejí standardním schvalovacím postupem jak v České televizi, tak ve společnosti ARBOMedia, která je jejím mediálním

zastupitelstvím. Odpovídají interní normě, která v České televizi reguluje sponzorování pořadů, a jsou v souladu s příslušnou evropskou směrnicí.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání i přesto vydala České televizi v patnácti případech upozornění na porušení zákona a uložila jí již dvě pokuty ve výši celkem 100.000 Kč. Proti těmto případům podala Česká televize žalobu k soudu, neboť jedinou právní možností pro vyjasnění obecných ustanovení zákona je soudní řešení, tzn. pouze soud je oprávněn podávat výklad zákona a jednotlivé judikáty pomáhají provozovatelům vysílání interpretovat některá nejasná zákonná ustanovení. V dalších čtrnácti případech bylo správní řízení zahájeno a do konce roku zatím nerozhodnuto.

Česká televize usiluje o systémové řešení problematiky sponzorování. Všechna správní řízení tohoto druhu jsou pravidelně projednávána Kolegiem generálního ředitele České televize. Sponzorské vzkazy, které by nebyly v souladu s právním předpisem, se na obrazovce nemohou objevit. V průběhu roku 2004 Česká televize připravila novelizaci výše zmíněného interního předpisu, v níž možnosti vysílání sponzorských vzkazů dále specifikuje.

Jako subjekt účastníci se podnikání vede, resp. je Česká televize účastna dalších desítek správních řízení před nejrůznějšími státními správními orgány. V roce 2004 například šlo o několik řízení u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve věci přezkoumávání rozhodnutí při zadávání veřejné zakázky. Všechna řízení byla ukončena tak, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže neshledal na postupu České televize závad.

Dále probíhala např. řízení u celních úřadů při dovozech, řízení o užívání veřejných prostranství v souvislosti s natáčením pořadů, řízení s inspektoráty bezpečnosti práce, hygienickými stanicemi, úřady práce či zdravotními pojišťovnami, v oblasti životního prostředí (nakládání s odpady), energetiky, vodoprávních režimů (čističky odpadních vod), velké množství stavebních řízení a řízení před katastrofy nemovitostí (tato řízení se týkají veškerých stavebních či jiných investičních akcí při získávání stavebních povolení či územních rozhodnutí), množství standardních řízení před finančními úřady nejrůznějších stupňů, řízení ve věci dopravních přestupků, apod. Žádné z těchto správních řízení neskončilo pro Českou televizi předepsáním pokuty vyšší než 1.000,- Kč.

2.7. Hlavní rysy hospodaření České televize v roce 2004

Radě České televize ukládá zákon o České televizi povinnost schvalovat rozpočet a závěrečný účet a kontrolovat plnění rozpočtu České televize, schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje a v součinnosti s Dozorčí komisí sledovat účelnost a hospodárnost využívání finančních prostředků a majetku České televize.

V intencích těchto zásad byly v roce 2004 Radě České televize předkládány ke schválení a projednávání uvedené materiály.

Příprava rozpočtu na rok 2004 vycházela z omezených zdrojů respektujících platný zákon o rozhlasových a televizních poplatcích při snaze o zachování rozsahu a kvality poskytované veřejné služby dané zákonem o České televizi.

Nové vedení České televize sestavilo rozpočet na rok 2004 vyrovnaný. Vycházelo přitom ze skutečnosti, že bude pokračovat restrukturalizace obsažená v Programu změn, zvýšení výnosů a snížení nákladů, který byl zahájen v druhém pololetí roku 2003. Tento Program změn považuje Rada České televize za úspěšný. Vysoké ztráty a vyčerpané finanční zdroje z předchozích let nedovolovaly (především z finančního hlediska) sestavit jiný, než vyrovnaný rozpočet.

Náklady na výrobu pořadů byly navrženy nerovnoměrně tak, aby pokryly výrobu pořadů v prvním pololetí v souladu se schváleným vysílacím schématem. Výrobní úkol pro II. pololetí zajišťoval pouze krytí mandatorních výdajů, výrobu zpravodajských pořadů včetně regionálního vysílání a omezenou výrobu publicistických a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

V průběhu I. pololetí roku 2004 se podařilo dosáhnout výrazného zlepšení příjmů České televize oproti schválenému rozpočtu, a to zejména v oblasti vysílání reklamy, ale i v dalších hospodářských činnostech (vysílání sponzorovaných pořadů, prodej služeb a prodej práv k pořadům České televize). Kromě těchto nadplánovaných výnosů byly v účetní závěrce za I. pololetí vyčísleny úspory v nákladech. Takto získané další zdroje oproti schválenému rozpočtu dosáhly 309,3 mil.Kč.

Z tohoto objemu bylo k financování výroby pořadů ve II.pololetí použito 243,0 mil.Kč k úhradě nezbytné předvýroby pořadů pro rok 2005 k zajištění kontinuity vysílání a k nákupu vysílacích práv. Celkový objem výrobního úkolu z takto vytvořených vlastních zdrojů (úspora nákladů, nadplánované výnosy) dosáhl 1 160,0 mil.Kč. Přitom za I.pololetí se podařilo ušetřit z prostředků na vyrobené pořady dalších 48,9 mil.Kč, které byly rovněž použity pro výrobu pořadů ve II.pololetí.

Vzhledem k tomu, že termín pro předložení daňového přiznání a předložení účetních výkazů za rok 2004 je stanoven do 30.června 2005, jsou údaje vykázané v této kapitole Výroční zprávy o činnosti České televize pouze předběžné a orientační. Podrobné informace o hospodaření České televize v roce 2004 předloží Rada České televize Poslanecké sněmovně ve Výroční zprávě o hospodaření České televize v roce 2004 do 31.8.2005 v souladu s ustanovením zákona o České televizi.

Výnosy České televize za rok 2004 činí předběžně 4 392,0 mil.Kč, tj. v porovnání s rokem 2003 byly zlepšeny o 39,8 mil.Kč. Podstatný je nárůst výnosů za vysílání reklamy o 182,3 mil.Kč, a to z 864,6 mil.Kč v roce 2003 na 1 046,9 mil.Kč v roce 2004.

Výnosy České televize se v letech 2000 - 2004 vyvíjely následovně:

2000	4 858,7 mil.Kč
2001	4 544,8 mil.Kč
2002	4 560,1 mil.Kč
2003	4 352,2 mil.Kč
2004	4 392,0 mil.Kč (očekávaná skutečnost)

Náklady České televize zaznamenaly v letech 2003 a 2004 významný pokles, a to v roce 2003 o 476,9 mil.Kč a v roce 2004 o dalších 113,0 mil.Kč i přes růst některých nákladových položek, jako např. DPH bez nároku na odpočet.

Náklady České televize se v letech 2000 - 2004 vyvíjely následovně:

2000	4 876,8 mil.Kč
2001	4 931,8 mil.Kč
2002	4 958,9 mil.Kč
2003	4 482,0 mil.Kč
2004	4 369,0 mil.Kč (očekávaná skutečnost)

Oproti roku 2003, kdy hospodaření České televize skončilo ztrátou ve výši 129,8 mil.Kč, je vytvořen oprávněný předpoklad k dosažení kladného výsledku hospodaření za rok 2004 v částce cca 10-20 mil.Kč po zdanění.

V průběhu roku 2004 došlo k realizaci zásadní změny v oblasti účtování nákladů a výnosů České televize.

V první etapě došlo z důvodů zpřesnění věrného a poctivého obrazu účetnictví, na základě doporučení auditorů a v souladu s ustanoveními obecně platných účetních předpisů, ke změně metody účtování o pořadech a nakoupených vysílacích právech (změnu rozpočtu České televize na rok 2004, která tuto etapu reflektovala, schválila rada svým usnesením č. 296/21/04).

Ve druhé etapě došlo ke změně účtování příjmů z televizních poplatků. Nový způsob účtování o poplatcích řeší rozpor mezi věcnou a časovou souvislostí nákladů a výnosů České televize, který vznikl změnou metody účtování o pořadech a nakoupených vysílacích právech.

Televizní poplatky jsou účtovány ve prospěch fondu, jehož čerpání se používá k financování hlavní činnosti ČT a je stanoveno interním předpisem. Současně došlo ke změně účtování o předpisu televizních poplatků zjištěném na základě evidovaného počtu televizních přijímačů.

Tato etapa završuje kompletní změnu metody účtování platnou od 1.1.2004. Těmito kroky je uvedeno účetnictví ČT do souladu s obecně platnými účetními předpisy.

Změny uvedené v obou etapách neovlivnily vyrovnanost rozpočtu České televize schváleného Radou České televize usnesením č.17/02/04. V průběhu roku 2004 se zlepšilo cash flow České televize.

2.8. Příprava přechodu České televize na pozemní digitální televizní vysílání v systému DVB-T – kroky, učiněné v roce 2004

Rok 2004 znamenal v přechodu České republiky na pozemní digitální televizní vysílání zásadní zlom, a to především v činnosti orgánů státní správy. Dne 21. ledna 2004 rozeslalo Ministerstvo informatiky k připomínkovému řízení dokument, nazvaný „Aktualizace Konceptce přechodu na zemské digitální rozhlasové a televizní vysílání v České republice“ (dále jen Aktualizace Konceptce). Česká televize v připomínkách, které postoupila ministerstvu informatiky, upozornila na základní nedostatky dokumentu (mj. text směřoval obsahové a technické aspekty sestavování datového toku, respektive spojoval sestavování datového toku s jeho šířením vysílací sítí) a na jeho rozpory s původní verzí dokumentu. V připomínkách ze dne 28. ledna 2004 dále zdůraznila, že není jejím strategickým cílem šíření signálu multiplexu veřejné služby, neboť to je otázka, která spadá do oblasti činnosti telekomunikačního operátora, ale naopak je jejím cílem sestavovat datový tok veřejné služby.

Ministerstvo informatiky České republiky připomínky České televize, které byly v mnohém shodné s připomínkami ostatních provozovatelů analogového celoplošného televizního vysílání v České republice, při zpracování závěrečné verze dokumentu nezohlednilo. Vláda České republiky usnesením č. 395 ze dne 28. dubna 2004 doporučila předsedovi Českého telekomunikačního úřadu a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, aby podle této konceptce postupovali při udělování licencí ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě pro šíření a přenos rozhlasového a televizního signálu a licencí provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů.

Vzhledem k tomu, že Aktualizace Konceptce neřešila mnohé otázky, které byly pro provozovatele celoplošného pozemního televizního vysílání v České republice podstatné, a že mimo to pokračovala příprava návrhu zákona o elektronických komunikacích, ustavili provozovatelé celoplošného televizního vysílání v České republice dne 21. května 2004 Společnou pracovní skupinu pro přechod na DVB-T, jejímž účelem bylo vytvářet „výchozí platformu koordinace do doby přijetí právních a technických norem, vytvářejících nezbytný rámec pro úspěšné zavedení pozemního digitálního televizního vysílání v České republice“.¹⁹

Dne 1. června 2004 vydala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dokument „Další postup Rady v oblasti digitálního vysílání“, v němž nastínila postup, který hodlala zvolit při vyhlášení licenčního řízení na rozhlasové a televizní pozemní digitální vysílání podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Dne 10. června 2004 vydaly Česká televize, TV Nova a Prima TV společné stanovisko, v němž uvedly, že „tento dokument není možné považovat za dostatečný podklad pro vyhlášení licenčních řízení bez neúměrného rizika pro Českou republiku“.²⁰

Dne 14. července 2004 publikoval Český telekomunikační úřad v Telekomunikačním věstníku,²¹ skupinová přidělení telekomunikačních sítí pro šíření DVB-T, označovaných dále jako „A“, „B“ a „C“. Dne 15. července 2004 pak vydal Český telekomunikační úřad povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení rozhlasové služby pro tyto sítě společně s Českou radiokomunikací, a.s., Czech Digital Group, a.s. a Českým Telecom, a.s. Toto rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu napadla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dne 11. srpna 2004 podnětem k podání žaloby pod § 66 odst.2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

Od května do října 2004 se Česká televize aktivně podílela na spolupráci provozovatelů celoplošného pozemního televizního vysílání v České republice. Tato spolupráce vyvrcholila dne 21. září 2004 dokumentem „Společné stanovisko České televize, TV Nova a Prima TV k počátku

¹⁹ Viz Martin Dvořák, Jiří Janeček, Petr Dvořák: Memorandum o společném postupu při přechodu na DVB-T v České republice. Praha, 21. května 2004.

²⁰ Viz Martin Dvořák, Jiří Janeček, Petr Dvořák: Společné stanovisko České televize, TV Nova a Prima TV k dokumentu „Další postup Rady v oblasti digitálního vysílání“. Praha, 10. června 2004.

²¹ Telekomunikační věstník, částka 7, 14. července 2004, s. 27 – 28.

projednávání vládního návrhu zákona o elektronických komunikacích Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky“.

Od září 2004 zároveň zahájila Česká televize kvalitativně novou etapu vlastního přechodu na pozemní digitální televizní vysílání v systému DVB-T. Start projektu s pracovním názvem Digitalizace České televize už neznamenal oddělenou přípravou nových programů a služeb, ale především propojování všech procesů tak, aby Česká televize byla technicky, programově a provozně připravena na zahájení řádného pozemního televizního vysílání v České republice. Nejdále – do realizační fáze – postoupila příprava nového celoplošného zpravodajského programu s pracovním názvem ČT24 (dříve ČT3).

Dne 22. září 2004 zveřejnila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dokument „Záměr Rady k naplnění digitálních sítí rozhlasovými a televizními programy“. Dne 1. října 2004 přijala Stálá komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny usnesení, v němž žádala Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, aby se zdržela jakýchkoli nevratných kroků v oblasti digitálního vysílání. Dne 3. listopadu 2004 vyhlásila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání licenční řízení na programy, vysílané v digitálních sítích „B“ a „C“. Přihlášky do licenčního řízení mohli uchazeči podávat do 21. prosince 2004.

Za těchto okolností nemohla Česká televize, která již od roku 1998 deklarovala svůj záměr provozovat spolu s Českým rozhlasem digitální multiplex veřejné služby, déle čekat. Dne 5. listopadu 2004 proto podala v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, Českému telekomunikačnímu úřadu žádost o vyhrazení kmitočtů, umožňujících vysílání programů ČT1 a ČT2 a jejich doplňkových služeb v systému DVB-T. O této skutečnosti zároveň informovala veřejnost a dne 10. listopadu 2004 vydala tiskovou informaci „Digitální multiplex veřejné služby – Vize a perspektivy“, v němž rekapitulovala svůj dosavadní postup a vytyčila své další cíle v tomto procesu.²² V této etapě také prohloubila svou spolupráci s Českým rozhlasem na přípravě digitálního multiplexu veřejné služby, respektive jeho programové náplně.

Dne 21. prosince 2004 informoval David Stádník, předseda Českého telekomunikačního úřadu, Jiřího Janečka, generálního ředitele České televize, že v souladu se zákonem o České televizi požádal předsedu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o souhlas s vyhrazením těchto kmitočtů pro Českou televizi. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo získat souhlas Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, rozhodla se Česká televize dne 29. prosince 2004 prodloužit dosavadním provozovatelům experimentálního vysílání v systému DVB-T²³ povolení k provozování převzatého vysílání ČT1 a ČT2. Další aktivity České televize v přípravě přechodu na pozemní digitální televizní vysílání v systému DVB-T překračují chronologický rámec roku 2004.

²² Viz příloha č. 1

²³ S výjimkou Českého Telecomu, a.s., protože v tomto případě ji Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vyzvala svým dopisem ze dne 24. listopadu 2004 k ukončení tohoto vysílání.

3. Hlavní závěry Rady České televize o činnosti České televize v roce 2004

Při zpracování III. části Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2004 vycházela Rada České televize ze zkušenosti s prací na Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2003. Tehdy vyhověla žádosti Stálé komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, která požadovala, aby tato výroční zpráva byla tvořena „přesným výčtem povinností“, které vyplývají ze zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, a popisem způsobu jejich dodržování včetně konkrétních závěrů. Při přípravě předchozí výroční zprávy se Radě České televize tento pracovní postup osvědčil, a proto jej přijala jako standard.

Při posuzování činnosti České televize představuje zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, speciální právní normu, jejíž naplňování kontroluje Rada České televize. Závěry strukturované podle příslušných ustanovení tohoto zákona proto tvoří kapitulu 3.1. této části výroční zprávy a zároveň představují z pohledu Rady České televize její těžiště.

Dohled nad dodržováním zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, náleží výlučně do působnosti správního úřadu, jímž je podle ustanovení § 4 odst. 2 téhož zákona Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Četné povinnosti, stanovené tímto zákonem obecně, upravuje zákon o České televizi přesněji.

Kontrola dodržování zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání nenáleží do působnosti Rady České televize. Při zpracování poznatků o tom, jak Česká televize v roce 2004 naplňovala požadavky zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, tedy Rada České televize postupovala trojím způsobem:

- V těch případech, v nichž zákon o České televizi stanovuje povinnosti České televize shodně se zákonem o provozování rozhlasového a televizního vysílání nebo přesněji, odkazuje na kapitolu o naplňování příslušných ustanovení zákona o České televizi.
- V těch případech, kdy Rada pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodla o tom, že ze strany České televize došlo k porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, sleduje Rada České televize postup České televize a výsledky, dosažené při uplatnění opravných prostředků (viz kapitola 2.6. Účast České televize v soudních sporech a správních řízeních v roce 2004).
- V těch případech, kdy zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání stanovuje vysílateli povinnosti, které nejsou upraveny speciálním zákonem, konstatuje Rada České televize splnění kritérií tohoto zákona. V této souvislosti však Rada České televize upozorňuje, že toto konstatování, které se týká zejména naplnění ustanovení § 42, 43 a 44 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, má pouze informativní hodnotu, neboť výrok o naplnění požadavků tohoto zákona může potvrdit pouze Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

Názor Rady České televize na naplňování požadavků zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání Českou televizí v roce 2004 tvoří kapitolu 3.2. této výroční zprávy.

V roce 2004 plnila Česká televize poprvé ustanovení § 59 odst. 4 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu. Také v tomto případě má sdělení Rady České televize pouze informativní hodnotu, neboť posuzovat naplnění příslušného ustanovení volebního zákona jí nepřísluší. Přesto považovala Rada České televize za nezbytné v zájmu úplnosti této zprávy zařadit i kapitolu 3.3. této výroční zprávy, informující o způsobu, jímž Česká televize splnila tuto zákonnou povinnost.

3.1. Činnost České televize v roce 2004 z pohledu zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o České televizi upravuje povinnosti České televize zejména v ustanoveních § 2 a § 3, a dále pak v ustanovení § 12. Působnost Rady České televize je stanovena zejména v ustanoveních § 7, 8 a 9, práva a povinnosti Dozorčí komise Rady České televize pak v ustanovení § 8a). Základní vymezení práv a povinností jediného statutárního orgánu České televize, jejího generálního ředitele, jsou upravena v ustanovení § 9 zákona o České televizi.

Citovaná ustanovení upravují vztah Rady České televize a generálního ředitele České televize. Rada České televize je orgánem, jehož prostřednictvím se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu České televize. Rada České televize ani její členové nesmějí přímo zasahovat do tvorby a vysílání televizních pořadů. Rada České televize ani její členové nejsou vázáni mlčenlivostí o skutečnostech radou projednávaných s výjimkou případů, kdy by mohli způsobit porušení zvláštních právních předpisů, např. §§ 17 až 20 obchodního zákoníku.

Informace o plnění povinností, vyplývajících České televizi ze zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, strukturovala Rada České televize podle citovaného zákona.

§ 2 odst. 1

Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů na celém území České republiky (dále jen „veřejná služba v oblasti televizního vysílání“).

Česká televize vysílala v roce 2004 prostřednictvím televizních kanálů ČT1 a ČT2 celkem 17.568 hodin programu. Na každý kanál připadalo celkem 8784 hodin programu, to znamená vysílání po celý rok 24 hodin denně. Podle údajů Asociace televizních organizací (ATO) v roce 2004 mohlo signál ČT1 přijímat 100% diváků v České republice, signál ČT2 99% diváků v České republice. Příjem obou kanálů České televize přes družici byl možný na 100% území České republiky. Rada České televize konstatuje, že Česká televize v roce 2004 službu podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, poskytovala.

§ 2 odst. 2:

Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména:

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,

V roce 2004 tvořily zpravodajské pořady 19,3% celkové vysílací plochy České televize, což představuje celkem 3.389,7 hodin zpravodajských pořadů. Z programu ČT1 tvořily zpravodajské pořady 15,9% celkového vysílacího času, tj. 1.400,6 hodin, z programu ČT2 tvořily 22,6% celkové vysílací plochy, tj. 1.988,8 hodin. Na programu ČT1 vzrostl rozsah zpravodajských pořadů v porovnání s rokem 2003 o 184,2 hodin, na programu ČT2 se zvýšil o 289,3 hodin. Program ČT2 sice v roce 2004 nenabízela hlavní zpravodajskou relaci (na ČT1 celkem představovala celkem 134 hodin vysílacího času), ale nesla převážnou část přímých přenosů z Parlamentu České republiky (celkem 546,2 hodin, o 1,3 hodiny více než v roce 2003) a veškeré převzaté zahraniční zpravodajské relace (celkem 448 hodin, o 181,5 hodin více než v roce 2003).

Při posuzování objektivity, vyváženosti a všestrannosti poskytování informací pro svobodné vytváření názorů (ověřenost jako parametr nelze obdobným způsobem monitorovat) používá Rada České televize kvalifikované analýzy specializovaných nezávislých firem. Závěry výzkumu společnosti InnoVatio cituje Rada České televize bez úprav a v úplnosti:

„Tematická agenda, variabilita:

- Roku 2004 dominovalo v elektronických médiích téma bezpečnosti, v jehož rámci byl nejčastějším tematickým aspektem terorismus. V posledním čtvrtletí roku 2004 byly nejčastějším tematickým aspektem informace o podnicích.
- Události věnovaly relativně více pozornosti bezpečnostním a společenským tématům než Ozvěny dne v 18:00. Ty naopak relativně více informovaly o mezinárodních událostech.
- Události věnovaly ve srovnání s Televizními novinami relativně více prostoru mezinárodním událostem, Evropské unii, státní správě a obranné politice + NATO. Televizní noviny se ve větší míře zaměřily na přírodu, nehody, bezpečnost a společnost.
- Ve srovnání se Zpravodajským deníkem se Události se silnějším akcentem zaměřily na mezinárodní události, státní správu a hospodářský život. Zpravodajský deník relativně více informoval o přírodě, nehodách, bezpečnosti a zdravotnictví.
- Události České televize nabídly v roce 2004 nejvyšší variabilitu domácích i zahraničních hlavních témat. Nejvyváženější bylo zpravodajství Událostí, komentářů.

Lokality:

- Události a Události, komentáře vykazaly dlouhodobě nejvyšší podíl příspěvků bez vztahu k České republice. Podíl příspěvků ze zahraničí v Událostech, komentářích od července průběžně narůstal a kulminoval v listopadu v souvislosti s prezidentskými volbami v USA a na Ukrajině (43%).
- Podíl příspěvků bez vztahu k ČR na zpravodajství hlavních relací privátních stanic nedoznal v průběhu roku výrazných změn (Televizní noviny průměrně 24%, Deník 16 %).
- Celkově nejsledovanější zemí byl v Událostech, stejně jako v Ozvěnách dne, v roce 2004 Irák před USA. Zpravodajský deník i Televizní noviny přinesly naopak nejvíce informací o USA před Irákem.
- Události reagovaly pružněji na klíčové zahraniční dění než zpravodajství privátních stanic. Podíl příspěvků o přírodních kalamiťách v souvislosti s katastrofou v jihovýchodní Asii byl v prosinci 2004 v Událostech dvojnásobný ve srovnání s Televizními novinami a Deníkem (12,5, resp. 6%).
- Události se v listopadu staly jednoznačným lídrem v informování o ukrajinské ústavní krizi a volbách prezidenta v USA a na Ukrajině. Tematickou agendou hlavního zpravodajství privátních stanic pohnuly uvedené události o poznání méně a jejich zájem o ně byl ve srovnání s Událostmi čtvrtinový (16, resp 4% celkový podíl na zpravodajství).
- Z regionů přinesly Události nejvíce informací o Praze před Budějovickým krajem. Podíl referování o Praze od července vzrůstal a kulminoval v listopadu, kdy činil 45% všech příspěvků o regionech.
- Události a Události, komentáře realizovaly v porovnání zpravodajských relací nejvíce živých vstupů. Jejich podíl dosáhl v Událostech v posledním čtvrtletí roku 2004 6% z celého zpravodajství. U hlavních relací privátních stanic tento poměr nepřesáhl 1%.
- Nejčastějším vztahným prostorem živých vstupů byla ČR. Zároveň věnovaly živé vstupy dění ve státní správě v zahraničí (Ukrajina, USA). Privátní stanice živé vstupy ze zahraničí nerealizují

Politika

- Z politických stran přinesly Události nejvíce informací o ČSSD. V prvním pololetí roku 2004 byl podíl referování o ČSSD nejvyšší a dosáhl relativně 43% všech příspěvků o politických stranách.
- Frekvence informací o ČSSD v posledním čtvrtletí klesla na 32% všech výpovědí o politických stranách a přiblížila se k intenzitě zájmu o ODS.
- Události a Ozvěny dne se shodují v intenzitě zájmu věnovaného jednotlivým parlamentním stranám: výpovědi o politické scéně se v obou relacích nejčastěji zabývaly ČSSD, nejméně často KSČM.

Ekonomika

- Obdobně jako v prosinci 2003 i v prosinci roku 2004 přinesly Události vyšší podíl pozitivních zpráv o podnikové sféře. Obecně se však prezentace podniků nesla ve 2. pololetí 2004 v mírně negativnějším duchu než v pololetí předchozím.
 - Nejpopsovanějším podnikem uplynulého roku byly v Událostech České dráhy.

Menšiny

- Ve druhém pololetí 2004 se Události začaly výrazněji věnovat prezentaci Vietnamců/Asiatů v ČR.
- Četnost informací o Romech měla oproti prvnímu pololetí v závěru roku klesající tendenci. V listopadu nepřinesly Události žádný příspěvek o této menšině.

Gender

- Události dlouhodobě prezentují obdobný podíl žen ve zpravodajství (16%-19%). Události, komentáře dosáhly v září dlouhodobého maxima (18%).
- Ve zpravodajství privátních stanic byl podíl žen vyšší. Byly ale prezentovány v méně prestižních rolích se společensky nižším statutem.²⁴

Na základě pravidelných hodnocení agendy zpravodajských a publicistických pořadů České televize, opřených o průběžné výsledky analýz společnosti InnoVatio, a na základě závěrů citované analýzy Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost, uloženou v § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 plnila.

b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,

Těžiště vzdělávací a osvětové části této služby České televize spočívalo v roce 2004 (podobně jako v roce 2003) na týdeníku Neznalost neomlouvá, jehož základním cílem bylo napomáhat divákům orientovat se v platném českém právním řádu. Jde o úspěšný formát televizního pořadu, který dobře

²⁴ Předmětem analýzy byly následující zpravodajské relace České televize: Události, Zprávy (10:00, 12:00, 16:00, 18:00, 22:00); Události, komentáře; Události v kultuře; Jihomoravský večerník; Večerník z Čech; Report; Týden v regionech; Regiony. Pro srovnání sloužily zpravodajské relace Prima TV Zpravodajský deník; Minuty regionu a K věci, a zpravodajské relace TV Nova Televizní noviny a Právě teď. Pro srovnání agendy společnost InnoVatio - Media Tenor dále použila tyto zpravodajské pořady stanice Českého rozhlasu ČRo1 Radiožurnál: Ozvěny dne (7:00, 8:00, 12:00, 18:00), Ekonomický magazín; Ekonomické informace.

plní svůj účel. K zlepšení právního vědomí obyvatel České republiky napomáhaly ve vysílání České televize v roce 2004 také periodické pořady Na stopě nebo Černé ovce, jejichž účel ovšem není v první řadě osvětový. Názorně však ukazují propojení právního řádu s každodenní praxí. Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost, uloženou v § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila.

c) vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,

Vzhledem k obecné definici požadavku zákona nelze s výjimkou náboženských pořadů, které v roce 2004 tvořily 0,7% celkové vysílací plochy České televize (284 pořadů v celkovém trvání 115 hodin), naplnění toho ustanovení vysíláním České televize kvantifikovat. Programová nabídka České televize jako celek však v roce 2004 odpovídala charakteristice tohoto ustanovení zákona. Pro ilustraci pokládá Rada České televize za vhodné zmínit tituly některých periodických pořadů, adresovaných těm skupinám obyvatel, pro které komerční televizní stanice svou programovou nabídku v oblasti publicistických a informativních pořadů nekoncepují. Typickými příklady takových pořadů ve vysílání České televize byly i v roce 2004 např. magazín pro seniory Barvy života, pořad pro romskou etnickou menšinu Velký vůz, Televizní klub neslyšících nebo Zprávy ve znakové řeči, vysílané ve všedních dnech denně v 18:55 na ČT2. Těžiště náboženského vysílání představovaly periodické pořady Křesťanský magazín, Proti proudu, duchovní promluvy Sváteční slovo a přímé přenosy a záznamy bohoslužeb. Referenční rámec k nim vytvářel v roce 2004 např. třináctidílný seriál dokumentárních esejů Hádala se duše s tělem.

Rada České televize konstatuje, že v naplňování ustanovení citovaného paragrafu zákona obecně spočívá princip působení televize veřejné služby²⁵ a Česká televize jeho požadavky v roce 2004 splňovala.

d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,

Rada České televize vyjádřila právě před rokem ve Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2003 názor, že Česká televize má „značné rezervy ... vůči těm obyvatelům České republiky, kteří nejsou jejími občany a tvoří nové, historicky na dnešním území ČR netradiční etnické či náboženské menšiny, zvláště vůči Vietnamcům, Číňanům, Ukrajincům a muslimům“.²⁶ Nyní konstatuje, že Česká televize začala i v té nenáročnější oblasti, v původní dramatické tvorbě, tento letitý dluh splácet. Zaměřila se na odbourávání stereotypních představ o soužití většinové společnosti s etnickými menšinami a učinila významný krok uvedením této tematiky do hlavního vysílacího času. Sedmidílný seriál Josef a Ly, který Česká televize vysílala v premiéře od 15. listopadu do konce roku 2004, představuje v tomto smyslu mezník ve vývoji tradičního českého televizního seriálu obecně. Z tohoto důvodu Rada České televize považuje za nezbytné zmínit jej jmenovitě.

Obecně Rada České televize konstatuje, že v této oblasti Česká televize svou zákonem stanovenou povinnost v roce 2004 splnila, a upozorňuje přitom na výčet pořadů k problematice menšin, uvedený výše.

²⁵ Viz kapitola této zprávy 2.2.2. Podstatné programové změny ve vysílání České televize v roce 2004.

²⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2003, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 24. března 2004, s. 40.

e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

Česká televize vysílala roku 2004 celkem 7.787,8 hodin premiér, což představovalo 44% celkové vysílací plochy. Bylo to o 647,8 hodin premiérových pořadů a o 3% celkové vysílací plochy více než v roce 2003. Z toho tvořilo programovou nabídku programu ČT1 3.659,6 hodin premiér, programovou nabídku ČT2 4.128,2 hodin premiér.

Percentuální zastoupení jednotlivých programových typů podle metodiky EBU bylo v roce 2004 na ČT1 následující:

- Zpravodajské pořady 15,9%,
- Publicistické pořady 11,7%,
- Dokumentární pořady 8,9%,
- Dramatické pořady 34,0%,
- Sportovní pořady 2,5%,
- Zábavné pořady 8,6%,
- Vzdělávací pořady 4,0%,
- Pořady vážné hudby 2,1%,
- Pořady populární hudby 2,6%,
- Náboženské pořady 0,6%
- Ostatní 9,1%

Ve srovnání s rokem 2003 lze konstatovat zejména tyto změny: zvýšení podílu zpravodajských pořadů (o 1,7%), zmenšení podílu publicistiky (o 1,5%), snížení podílu zábavných pořadů (o 1,0%) a růst podílu vzdělávacích pořadů (o 1,1%). Lze tedy konstatovat, že se ČT1 vyvíjela ve směru, který je charakteristický i pro ostatní televizní stanice veřejné služby v zemích Evropské unie.

Percentuální zastoupení jednotlivých programových typů podle metodiky EBU bylo v roce 2004 na ČT2 následující:

- Zpravodajské pořady 22,6%,
- Publicistické pořady 9,8%,
- Dokumentární pořady 16,8%,
- Dramatické pořady 13,8%,
- Sportovní pořady 14,9%,
- Zábavné pořady 4,3%,
- Vzdělávací pořady 4,9%,
- Pořady vážné hudby 1,9%,
- Pořady populární hudby 6,2%,
- Náboženské pořady 0,8%
- Ostatní 5,2%

Ve srovnání s rokem 2003 je patrné zejména snížení podílu publicistických pořadů (o 1,6%) a nárůst podílu dokumentárních pořadů (o 1,5%). Mimořádné meziroční zvýšení podílu sportovních pořadů (o 3,8%) bylo dáno množstvím a důležitostí sportovních akcí v roce 2004. Programová nabídka ČT1 a ČT2 byla pestrá a typově podstatně bohatší ve srovnání s programovou nabídkou celoplošných komerčních televizních stanic.

Pořady pro děti představují jinak definovanou statistickou kategorii, což znamená, že jdou napříč několika výše popsanými programovými typy. V roce 2004 vysílala Česká televize celkem 1649,4 hodin pořadů pro děti, což představovalo 9,4% celkové vysílací plochy obou programů České televize.

Rada České televize konstatuje, že v tomto ohledu Česká televize svou zákonem stanovenou povinnost v roce 2004 splnila.

§ 3 odst. 1:

- a) *provozuje televizní vysílání dvou celoplošných televizních programů s využitím části kmitočtového spektra umožňující pokrytí území České republiky prostřednictvím pozemních vysílacích rádiových zařízení, popřípadě jiných technických prostředků,*

Signál ČT1 mohlo přijímat podle výše citovaného sociologického šetření ATO celkem 100% domácností v České republice, signál ČT2 celkem 99% domácností v České republice. Na základě tohoto údaje a údajů o celkové vysílací ploše České televize v roce 2004 Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila.

- b) *zřizuje síť vlastních zpravodajů,*

V roce 2004 doplnila Česká televize síť vlastních zpravodajů, vybudovanou v letech 2002 a 2003, o redakci v Karlovarském kraji, tj. o poslední chybějící. Síť vlastních zpravodajů České televize pokrývala v roce 2004 území České republiky systematicky a rovnoměrně.

Česká televize měla v roce 2004 šest stálých zahraničních zpravodajů, a to na Slovensku, v Polsku, v Německu, v Belgii (v Bruselu), ve Spojených státech a v Rusku. Na třech místech (v Berlíně, v Bratislavě a ve Washingtonu) došlo v roce 2004 k personální změně. Každý zahraniční zpravodaj připravil pro hlavní zpravodajské relace České televize v průměru 10,37 příspěvků za měsíc. V tom nejsou započítány reportáže pro další typy pořadů (např. Objektiv, U nás v Evropě atd.). Redakce zpravodajství České televize v roce 2004 průběžně vyhodnocovala efektivitu působení stálých zahraničních zpravodajů. Výsledky tohoto hodnocení, které prokázalo, že Česká televize v této oblasti hospodáří efektivně s vynakládanými prostředky, Česká televize Radě České televize předložila ve speciální zprávě.²⁷

Na základě této zprávy i vlastních poznatků Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 přes ekonomicky daná omezení splnila.

- c) *v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií pro území jejich působnosti. Regionální vysílání každého televizního studia musí vyváženě obsahovat příspěvky z celého území jeho působnosti. Časový rozsah regionálního vysílání zpravodajských a publicistických pořadů činí alespoň 25 minut denně. U televizních studií zřízených podle § 9 odst. 8 může být přechodně stanovena menší doba takového vysílání,*

Z ekonomických důvodů nemohla Česká televize ani v roce 2004 žádné studio podle § 9 odst. 8 zákona o České televizi zřídit. Česká televize vysílala v roce 2004 každý pracovní den paralelně tři regionální zpravodajské relace, Večerník z Čech, Jihomoravský večerník a Report (zpravodajský deník Televizního studia Ostrava). Vzhledem k tomu, že toto vysílání je v premiéře dostupné jen divákům v daném regionu, opakovala Česká televize tyto relace vždy následující den v ranních hodinách na celoplošném vysílacím okruhu ČT2. V roce 2004 pokračovala také relace Týden v regionech.

²⁷ Zdeněk Šámal: Zpráva pro Radu České televize o působení zahraničních zpravodajů v roce 2004. 26. ledna 2005.

Zákonem stanovený limit činil v roce 2004 v přepočtu 27.405 minut (9.140 minut na každé ze tří regionálních vysílání), Česká televize vysílala v roce 2004 celkem 26.586 minut regionálního zpravodajství a publicistiky (8.862 minut na každé ze tří regionálních vysílání). Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 nesplnila, a to v průměru o 48 vteřin denně. Rada České televize v této věci požádala generálního ředitele České televize o stanovisko a přikládá výhled na rok 2005, kde již tento výpadek, který představoval 3,2% vysílací plochy regionálních zpravodajských a publicistických pořadů, je zcela eliminován.

d) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství,

Právní postavení Archivu České televize se v roce 2004 změnilo. Z někdejšího tzv. archivu zvláštního významu se přijetím zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě stal Archiv České televize akreditovaným specializovaným archivem, výslovně jmenovaným (spolu např. s Archivem Kanceláře prezidenta republiky, Archivem Poslanecké sněmovny či Archivem Akademie věd České republiky) v ustanovení § 80 odst. 4, citovaného zákona.

V roce 2004 bylo v jeho fondech uloženo přibližně 210.000 hodin archivních záznamů, tj. přibližně o 5% více než v roce 2003. Archiv České televize připravil v roce 2004 pro vysílání přibližně 4.000 pořadů, z nichž bylo 3.800 v celkové stopáži přibližně 2.000 hodin skutečně vysíláno. Vedle rozšiřování archivních fondů průběžně pokračovala též příprava na jejich digitalizaci, která podstatně zlepšila možnosti využívání fondů Archivu České televize nejen Českou televizí samotnou, ale i dalšími televizními stanicemi či poskytovateli multimediálních obsahů.

Na základě těchto poznatků Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila.

e) podporuje českou filmovou tvorbu,

Filmovou tvorbu podporuje Česká televize systematicky od svého založení v roce 1992. Těživá ekonomická situace České televize však způsobila, že v roce 2004 Česká televize omezila výrobu. V roce 2004 bylo do distribuce uvedeno šest snímků, na nichž se Česká televize podílela jako koproducent: Bolero, Místí, Vaterland, Horem pádem, Snowboardáci a Milenci a vrazi. Pro srovnání v roce 2003 se Česká televize podílela celkem na devíti koprodukčních projektech.

Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila, ale považuje za nezbytné upozornit, že v případě dalších odkladů systémového řešení financování České televize bude tato zákonná povinnost televize veřejné služby v České republice v příštích letech naplňována pouze formálně, což by znamenalo vážné důsledky pro celý český filmový a televizní průmysl.

f) vysílá díla domácí a zahraniční tvorby

Česká produkce tvořila v roce 2004 celkem 68% programové nabídky České televize, zahraniční tvorba celkem 29%. Nákup domácí produkce vzniklé mimo zakázky České televize činil celkem 3% vysílací plochy České televize. Z ekonomických důvodů klesl podíl domácí tvorby na celkové vysílací ploše České televize v roce 2004 ve srovnání s rokem 2003 o 3%, zatímco podíl zahraniční produkce stoupl o 4%. Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1

písm. f) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila, ale vývojový trend v této oblasti pokládá za nepříznivý.

g) poskytuje alespoň na jednom vysílaném programu 24hodinovou programovou službu, včetně aktuálního zpravodajství,

Viz komentář k naplňování §2 odst. 2 písm. a) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů. Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení §3 odst. 1 písm. g) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila.

h) poskytuje teletextové služby,

V celém rozsahu celoplošného vysílání obou programů poskytovala Česká televize v roce 2004 teletextové služby. Teletext na ČT1 nabízel v průměru okolo 1.500 stránek, teletext Expres na ČT2 přibližně 300 stránek nejžádanějších informací. Souhrnný podíl obou teletextů České televize na celkové sledovanosti vzrostl v roce 2004 na 61%, tj. o 4% ve srovnání s rokem 2003. Česká televize si tedy v roce 2004 upevnila vedoucí postavení v této oblasti v České republice. Průměrná týdenní kumulovaná sledovanost teletextu ČT1 (Teletext ČT) činila v roce 2004 celkem 1.783.590 diváků, teletextu ČT2 (Expres ČT) celkem 1.076.270 diváků.

Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení §3 odst. 1 písm. h) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila.

i) opatřuje alespoň 70% vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené nebo simultánním tlumočením do znakové řeči,

Z technických důvodů Česká televize nebyla schopna v letech 2001 a 2002 tento limit splnit. V roce 2003 tuto kvótu poprvé splnila, neboť upravila pro sluchově postižené v roce 2003 celkem 70,8% všech vysílaných pořadů. V roce 2004 stoupl tento podíl o 0,9% na celkem 71,7%. V hlavním vysílacím čase, tj. od 19:00 do 22:00 hodin, se podíl pořadů České televize upravených pro sluchově postižené v roce 2004 přibližoval 100%. Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení §3 odst. 1 písm. i) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila a vývojový trend v této oblasti je pozitivní.

j) vyvíjí činnost v oblasti nových vysílacích technologií a služeb.

V průběhu celého roku 2004 Česká televize distribuovala signál televizních kanálů ČT1 a ČT2 v digitální podobě prostřednictvím satelitu. Od jara roku 2000 tvoří ČT1 a ČT2 součást obou multiplexů experimentálního pozemního digitálního televizního vysílání v Praze a středních Čechách. Aktivně se podílela na veškerém dění v oblasti zavádění DVB-T v České republice, jak podrobně dokládá příslušná kapitola této výroční zprávy.²⁸ Rada České televize konstatuje, že Česká televize povinnost podle ustanovení §3 odst. 1 písm. j) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2004 splnila.

²⁸ Viz kapitola této zprávy 2.8. Příprava České televize k přechodu na pozemní digitální televizní vysílání v systému DVB-T v roce 2004.

§ 12 odst. 4:

Zákon o České televizi, § 12 odst. 4 v platném znění, ukládá: „*Podíl vysílání televizních studií na celostátních vysílacích okruzích musí činit minimálně 20% celkového vysílacího času České televize v měsíčním úhrnu*“. Tento limit Česká televize v roce 2003 (stejně jako v roce 2002) nesplnila a z kapacitních a ekonomických důvodů splnit ani nemohla. V roce 2003 Česká televize poprvé překročila polovinu této kvóty.

Uvedená kvóta byla do zákona o České televizi vložena zákonem č. 39/2001 Sb. v lednu 2001, a to mimo rámec návrhu předkladatele. Nebyla podložena důvodovou zprávou a její stanovení se neopíralo o znalost historického vývoje podílu televizních studií na celkové vysílací ploše České televize, ani o vývojové perspektivy České televize.

V roce 2004 činil podíl Televizního studia Brno na celkové vysílací ploše 5,4%, podíl Televizního studia Ostrava 5,3% a celkový podíl studií podle citovaného ustanovení zákona celkem 10,7%. To odpovídá celkovému vývoji České televize, v němž lze z metodologického hlediska srovnat data od roku 2000. Podíl televizních studií Brno a Ostrava na celkové vysílací ploše České televize se od roku 2000 vyvíjel takto:

- 2000: 9,8%
- 2001: 8,8%
- 2002: 8,9%
- 2003: 10,2%
- 2004: 10,7%

Rada České televize vyjádřila nespokojenost s tím, že tempo meziročního růstu podílu studií na celkové vysílací ploše České televize je nízké. Na doporučení Rady České televize generální ředitel České televize přijal v posledním čtvrtletí roku 2004 opatření, která v roce 2005 mají umožnit zásadní zvýšení podílu vysílání televizních studií na celoplošném vysílání České televize (cca 18%). Kvóta stanovená § 12 odst. 4 zákona o České televizi má tak být naplněna v roce 2006.

3.2. Činnost České televize v roce 2004 z pohledu zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění

V této kapitole se Rada České televize zabývá pouze povinnostmi, které České televizi ukládá zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, a nejsou upraveny zvláštním zákonem. Jde především o ustanovení, obsažená v hlavě III. tohoto zákona, Podpora evropské tvorby a evropské nezávislé a současné tvorby, v ustanovení §§ 42 - 44.

Rada České televize sleduje případy, kdy Rada pro rozhlasové a televizní vysílání zahajuje s Českou televizí správní řízení, a zjišťuje, jakým způsobem byla tato řízení (respektive následné soudní spory) ukončena. To se týká zejména §§ 31, 32, 48 a 50.

Radě České televize nepřísluší zjišťovat, zda Česká televize příslušná ustanovení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání plní. Takové posouzení náleží ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 citovaného zákona výhradně do pravomoci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Rada České televize proto v této části zprávy pouze podává informaci, zda a v jakém rozsahu jsou kvantifikovatelné požadavky tohoto zákona Českou televizí plněny podle jejich zjištění.

§ 31 – Obsah programů

K § 31 odst. 2 a 3 se Rada pro rozhlasové a televizní vysílání v roce 2003 rozhodla udělit České televizi pokutu 500.000 Kč za vysílání pořadu České hlasování, vysílaného dne 28. října 2002. Česká televize se odvolala k soudu, pokuta byla rozsudkem ze dne 25. března 2004 zrušena. Rozsudek nabyt právní moci. V případě reportáže Reforma má zelenou ze dne 11. listopadu 2003, rozhodla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání udělit České televizi pokutu ve výši 100.000 Kč. Česká televize se odvolala k soudu, který nařídil ústní jednání na 31. březen 2005.

§ 32 – Základní povinnosti provozovatelů vysílání a provozovatelů převzatého vysílání

K § 32 odst. 1 písm. e) rozhodly soudy v roce 2004 dva spory mezi Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a Českou televizí. Ve věci upoutávky na pořad Sex ve městě, zařazené do vysílání 10. června 2000 po odvysílání Večerníčku, rozhodl soud o pokutě 1.000.000 Kč ve prospěch rozhodnutí Rady pro rozhlasové vysílání (rozsudek ze dne 27. února 2004 nabyt právní moci). V případě dokumentárního cyklu Fantastické obrazy, díl pátý, vysílaného dne 25. prosince 2003, snížil soud pokutu 2.000.000 Kč, udělenou Radou pro rozhlasové a televizní vysílání na 200.000 Kč (dne 23. září 2004; rozsudek nabyt právní moci).

§§ 42, 43, 44 – Podpora evropské tvorby a evropské současné a nezávislé tvorby

Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání ukládá provozovatelům televizního vysílání v ustanovení § 42: „*tam, kde je to proveditelné, vyhradit pro evropská díla nadpoloviční podíl celkového vysílacího času každého svého programu. Do celkového vysílacího času programu, z něhož se určuje podíl vysílacího času vyhrazeného pro evropská díla, se nezapočítává čas určený vysílání zpravodajských pořadů, sportovních událostí, soutěží, teletextu, reklamy a teleshoppingu.*“

V roce 2004 činil základ pro výpočet podílu evropské tvorby ve vysílání České televize celkem 11.836,3 hodin vysílání. Z tohoto základu představovala evropská tvorba celkem 10.124,8 hodin. Podíl evropské tvorby ve vysílání České televize v roce 2003 ve smyslu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání tedy tvořil 85,5%. Česká televize tedy zákonem požadovaný minimálně padesátiprocentní podíl evropské tvorby na celkovém vysílacím čase v roce 2004 vysoce překročila.

Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání ukládá provozovatelům televizního vysílání v ustanovení § 43 odst. 1, povinnost „*tam, kde je to proveditelné, vyhradit pro evropská díla vyrobená nezávislémi výrobci alespoň 10 % celkového vysílacího času každého svého programu. Do celkového vysílacího času programu, z něhož se určuje podíl vysílacího času vyhrazeného pro evropská díla vyrobená nezávislémi výrobci, se nezapočítává čas určený vysílání zpravodajských pořadů, sportovních událostí, soutěží, teletextu, reklamy a teleshoppingu.*“

V roce 2004 činil základ pro výpočet podílu evropské tvorby ve vysílání České televize celkem 11.836,3 hodin vysílání. Z tohoto základu představovala evropská tvorba nezávislých výrobců ve smyslu § 43 odst. 3, citovaného zákona, v platném znění, celkem 1.197,7 hodin. Podíl evropských děl vyrobených nezávislémi výrobci tedy v roce 2003 činil ve vysílání České televize celkem 10,1%. Česká televize tedy podíl evropských děl vyrobených nezávislémi výrobci v roce 2004 splnila.

Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání ukládá provozovatelům televizního vysílání v ustanovení § 43 odst. 1 povinnost „*tam, kde je to proveditelné, zajistit, aby v rámci vysílacího času vyhrazeného pro vysílání evropských děl vyrobených nezávislémi výrobci tvořilo vysílání děl, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo více než 5 let, alespoň 10 %.*“

V roce 2003 vysílala Česká televize celkem 1.197,7 hodin evropské tvorby nezávislých výrobců ve smyslu § 43 odst. 3, citovaného zákona. Z toho díla starší než pět let představovala celkem 376,3 hodin, díla mladší než pět let celkem 821,4 hodin. To znamená, že v rámci vysílání evropských děl vyrobených nezávislémi výrobci, představovalo v České televizi v roce 2005 vysílání děl, od jejichž prvního zveřejnění neuplynulo víc než pět let, celkem 68,6%. Česká televize tedy minimální kvótu, určenou ustanovením § 43 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, vysoce překročila .

§ 48 – Povinnosti provozovatelů vysílání při vysílání reklamy a teleshoppingu

K § 48 vedla v roce 2004 Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí dvě správní řízení. První byl případ sponzorského vzkazu TS Brno ze dne 5. června 2004, který byl kvalifikován jako neoddělená reklama. Druhý případ se také týkal sponzorského vzkazu ze dne 12. června 2004, který byl také kvalifikován jako neoddělená reklama. V obou případech udělila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání České televizi pokutu ve výši 50.000 Kč. Česká televize dne 10. prosince podala k soudu žalobu ve věcech určení neplatnosti tohoto rozhodnutí.

§ 50 – Časový rozsah reklamy a teleshoppingu ve televizním vysílání

K § 50 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí jedno správní řízení, a to ve věci překročení hodinového limitu reklamy dne 2. února 2004. Limit překročila Česká televize o 29 sec., a to kvůli prodloužení zpravodajského bloku a tím i časovému skluzu a vysílání některých spotů až po 21. hodině. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání udělila České televizi pokutu ve výši 100.000 Kč. Česká televize zaplatila pokutu bez soudního projednání.

3.3. Zpráva o naplňování Kodexu České televize v roce 2004

V průběhu roku 2004 se počítal 7. až 18. měsíc účinnosti Kodexu České televize (dále Kodex). Není pochyb, že Kodex je zásadním konkretizačním předpisem, který doplňuje zákon o České televizi. Jeho význam ve stanovení zásad naplňování veřejné služby a rovněž pak jeho závaznost vyplývají přímo z ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) zákona o České televizi. Vedení České televize k tomuto dokumentu takto také přistupuje a v průběhu roku 2004 se zasazovalo o jeho bezvýjimečné naplňování.

Úsilí na tomto poli lze rozčlenit do tří hlavních oblastí aktivity:

- (1) Završení procesu implementace ve smyslu ukotvení Kodexu v procesu každodenního rozhodování v České televizi.
- (2) Posuzování vlastní činnosti podle kritérií, které Kodex nastavuje.
- (3) Vynucování dodržování Kodexu, a to i cestou pracovníprávních sankcí.

Tyto oblasti jsou dále rozpracovány v této zprávě.

(1) Završení procesu implementace

V roce 2004 dovršila Česká televize proces směřující k uvedení dokumentu do praxe. Navázala tak na zásadní kroky, které v tomto směru učinila již v roce 2003.

Ve spolupráci s Radou České televize došlo v první polovině roku 2004 k ustavení *Etického panelu*, který byl personálně obsazen a současně začal přijímat první usnesení k otázkám, ve kterých nepanovala jistota mezi odpovědnými pracovníky uvnitř České televize nebo k otázkám, u nichž si stanovisko vyžádala Rada České televize. Počet kauz, které předává Etickému panelu generální ředitel, se odvíjí od počtu skutečně sporných otázek. Vedení České televize zásadně nevnímá Etický panel jako pravidelnou instanci rozhodování, ale právě v souladu s Kodexem jako výjimečný institut pro závažné a výkladově sporné otázky. Rada České televize byla o činnosti Etického panelu informována zvláštními zprávami, které si jednotlivými usneseními vyžádala.

Ustavením Etického panelu byl splněn úkol, který se nepodařilo z důvodu velkého množství jiné agendy vyplývající z Kodexu realizovat v prvních šesti měsících účinnosti této normy, tj. v roce 2003.

Dalším důležitým implementačním krokem se stala *konkretizace pravidel presumpce neviny zejména v souvislosti s jednotlivými fázemi trestního řízení*. Opakované zkušenosti ukazovaly, že v oblasti zpravodajství a aktuální publicistiky se často vyskytuje problém nesprávného popisu skutečného stavu trestního řízení. Proto ředitel zpravodajství přistoupil k vydání interního pokynu, který Kodex konkretizuje a který podrobně popisuje dílčí fáze trestního řízení spolu s vysvětlením terminologie, jež k nim přiléhá. Dokument nazvaný *Rukojeť k uplatňování principu presumpce neviny ve zpravodajství a aktuální publicistice České televize* je obsažen v Příloze č. 1 této zprávy. Česká televize se jím jednoznačně odklonila od všeobecně v médiích rozšířených chyb v této oblasti, které mohou v konečných důsledcích vést i k neoprávněnému poškození osob, o nichž se v souvislosti s trestním řízením informuje.

Přijetí a vynucování tohoto dokumentu lze označit bez nadsázky za průlom, který Českou televizi v pozitivním slova smyslu vzdálil od jiných sdělovacích prostředků v České republice.

V souvislosti s problematikou informování o činnosti Policie ČR a soudů je vhodné právě na tomto místě upozornit, že poprvé za dobu účinnosti Kodexu nastala situace předvídaná v závěrečných ustanoveních tohoto dokumentu, kdy jej nově schválený a od 1.1. 2004 účinný zákon nepřímou novelizoval. Je to *zákon o soudnictví ve věcech mládeže*, podle něhož se nesmí zveřejnit jméno a

příjmení mladistvého, ani informace, které by ho identifikovala. V tomto smyslu vykládá nyní Česká televize čl. 14.4 Kodexu. Výjimku tvoří zprávy o vyhlášení pátrání po určité osobě, jestliže zprávu o takovém pátrání zveřejní Policie ČR. Redakce zpravodajství zdařile aplikuje tuto novou právní úpravu.

Stojí ještě za připomenutí, že v roce 2004 navázaly redakce ředitele zpravodajství na plnění Opatření ředitele zpravodajství v podobě metodického pokynu pro redakční práci, vydaného v posledním čtvrtletí roku 2003. Jde o detailní rozepsání povinností vzešlých z Kodexu do tak dílčích oblastí, jakými je struktura zpravodajského příspěvku, vystupování redaktorů nebo užívání jazyka.

Na téma implementace lze odkázat k informacím, jež Česká televize Radě České televize předkládala v průběhu roku 2004 a které zachycují některé další aspekty.

(2) Posuzování vlastní činnosti podle kritérií Kodexu

V roce 2004 Česká televize především navázala na dosavadní spolupráci s agenturou Inno Vatio při hodnocení vyváženosti a objektivity. Radě České televize jsou pravidelně zasílány zprávy, které na tomto základě nezávisle na České televizi vznikají.

Hodnocení pořadů, popřípadě dalších podob činnosti České televize se však především stalo součástí běžných postupů hodnocení, které uvnitř České televize probíhají. To je zdánlivě samozřejmý, nicméně důležitý výsledek roku a půl účinnosti Kodexu.

Odkazy na Kodex se staly rovněž častým doplňkem stížností, popřípadě dokonce právních podání, které jsou na Českou televizi směřovány. S tímto faktem se mohla bezprostředně seznámit i Rada České televize, u níž se ze zákona soustřeďují stížnosti na generálního ředitele.

Česká televize se snaží na takto obohacené reakce veřejnosti reagovat konkrétním vyjádřením, zda její jednání v konkrétním případě bylo, anebo nebylo v souladu s Kodexem a stanovisko, které takto zaujme, i náležitě zdůvodnit.

Zajímavým fenoménem je užívání odkazů na Kodex v soudních i správních řízeních vztahených k obsahu pořadů. Jak již bylo naznačeno, není neobvyklé především u podání mířících proti České televizi. Zkušenost především z občanského soudního řízení je taková, že soudy se prozatím striktně přidrží znění zákonů a přímo Kodexem svá meritorní rozhodnutí nezduvodňují. Poznámky žalobců se vztahem ke Kodexu nechávají prakticky bez povšimnutí. Tím mimochodem potvrzují tradiční náhled na Kodex jako spíše interní etický dokument.

Dále podáváme přehled typologie nejčastějších vnějších odkazů na Kodex, s nimiž je Česká televize především formou stížností či dokonce právních podání konfrontována. Postupujeme přitom po jednotlivých částech Kodexu, jak následují za sebou:

Preamble – bez odkazů.

Čl. 1 Divák – občan na prvním místě – sporadicky zaznamenány především odkazy v souvislosti s horší kvalitou signálu, což Česká televize řeší ve spolupráci se smluvními partnery, kteří signál šíří.

Čl. 2 Zvláštní pozornost dětskému divákovi – značná pozornost se upíná k vlivu násilí v pořadech pro děti, ale i pořadech pro dospělé, na které se děti dívají. V roce 2004 k tomuto tématu proběhla velká konference na půdě Senátu ČR o petici občanů proti násilí v televizi se zvláštním zaměřením na děti. Téma je stále otevřené v souvislosti s nárůstem informování o násilných činech dětí a mládeže. Česká televize k tomuto problému zaujímá názor, že respektuje Kodex, ctí vnitřní odpovědnost lidí, kteří o zařazení pořadů rozhodují, snaží se podat divákům přesné informace o tom, co mohou od pořadu očekávat, ale nepovažuje za vhodné nynější právní úpravu rozšiřovat např. cestou klasifikace filmů, která se v některých zemích používá. Tento bod úzce souvisí s čl. 17 Kodexu.

Čl. 3 *Poplatník televizního poplatku – otevřený vztah* – Česká televize ve vztahu k této kapitole nečelí ani tak stížnostem, jako si spíše uvědomuje rezervy v zajištění rovného přístupu k vymáhání televizních poplatků od neplatičů. Na vině je zčásti nevyhovující platná právní úprava, z části byly odhaleny nedostatky v dosavadním systému vymáhání. Česká televize je připravena veřejně deklarovat odhodlání ofenzivně čelit nutnosti zajistit účinné a plošné vymáhání dlužných poplatků jak od přihlášených osob, tak od osob, které se přihlásce vyhýbají.

Čl. 4 *Tvůrce - základní předpoklad úspěchu* - Česká televize dlouhodobě spolupracuje se špičkovými tvůrci. V roce 2004 však bylo nutno v souvislosti s úspornými opatřeními podstoupit řadu střetů o výši honorářů či otázku tzv. reprízného. V nich hraje roli spíše autorský zákon, než odkazy na Kodex.

Čl. 5 *Péče o informace ve zpravodajství a aktuální publicistice* – tradiční ohnisko diskusí o naplňování Kodexu s tématy jako vyváženost, zdrojování, pořadí v agendě apod. Za příznivý posun lze označit úbytek problémů při zdrojování, prakticky vymizely obecné odkazy typu „podle odborníků, ekonomů“ atd. Redakce rovněž respektují zásadu minimálně dvou zdrojů a pravidla pro výjimečné uvedení informace pouze z jednoho zdroje.

Čl. 6 *Diskusní pořady a pluralita* – tady za mnohé vypovídá statistika Inno Vatio. Stížnosti na diskusní pořady mají rok od roku klesající trend. Česká televize čelila v roce 2004 výraznějším problému pouze po technické chybě hlasovacího zařízení v souvislosti s předvolební debatou kandidátů do Senátu.

Čl. 7 *Otázky náboženství a etiky* – bez vážnějších problémů či podnětů v uplynulém roce.

Čl. 8 *Umělecké pořady a vkus* – jak se liší vkus a preference diváků, přicházejí směsice různě zabarvených reakcí na konkrétní pořady, což je pro televizní práci charakteristické. V drtivé většině případů převažují reakce na jednotlivé pořady, aniž by byl zpochybňován celek programu a dodržování Kodexu s tím související.

Čl. 9 *Jazykový projev* – Česká televize doposud využívá především činnosti stálých jazykových spolupracovníků, s jejichž pomocí se snaží řešit i vnější podněty vyjadřující se k jazykové kvalitě. Má však před sebou první zadání vnější analýzy, k čemuž dojde v prvním čtvrtletí letošního roku.

Čl. 10 *Vzdělávací a osvětové pořady* – nevyskytují se problémy či spory.

Čl. 11 *Zábavní pořady* – platí to, co bylo uvedeno u čl. 8.

Čl. 12 *Sportovní pořady* – nevyskytují se stížnosti etického charakteru, na rozdíl od mnoha jiných zemí, kde pravidelně dochází k aférám s nevhodnými výroky komentátorů (např. nedávné propuštění komentátora Sky Sport za nevhodné přirovnání hry k tsunami).

Čl. 13 *Zákaz diskriminace* – pořady a uplatnění řady osob z menšinových skupin na obrazovce České televize dávají nejlepší výpověď o kvalitě práce v této oblasti. Přes různorodost názorů ve společnosti Česká televize není adresátem vážných podání, které by vytýkaly chyby týkající se diskriminace.

Čl. 14 *Presumpce neviny* – vysvětleno podrobně výše v části věnované implementaci včetně zaznamenání průlomu, kterého se uvnitř České televize podařilo dosáhnout.

Čl. 15 *Respekt k soukromí* – Česká televize někdy řeší problém „door stepping“, což Kodex až na výjimky potlačuje. Především se jedná o nuance důvodnosti užití výjimek. Nejednou je směrem k ní argumentováno překročením norem při natáčení v obchodních provozovnách. V tomto směru se očekává stanovisko soudní praxe, přestože Česká televize není předmětem žádného takového sporu.

Čl. 16 *Pravidla při natáčení* – Česká televize tato pravidla plní a nebylo jí ani např. v soudním či správním řízení jejich porušení vytýkáno. Kapitola o natáčení s dětmi je částečně dotčena novým

zákonem o zaměstnanosti, který zavedl časová omezení účasti dětí na natáčení, z čehož vznikají v celém filmovém průmyslu značné problémy. Česká televize intenzivně jedná o těchto otázkách na úrovni Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky.

Čl. 17 *Zobrazování* – rozebráno již v čl. 2.

Čl. 18 *Živé vysílání* – nevyvstávají potíže.

Čl. 19 *Kritické situace* – zpravodajské zpracování situace v Iráku a přírodních pohrom ve východní Asii splňovalo nároky, kladené na televizi veřejné služby.

Čl. 20 *Charitativní a dobročinná činnost* – Česká televize na základě podnětu Rady České televize zprůhlednila vztah s organizací Člověk v tísni – Společností při České televizi. Vnitřní diskusí prochází otázka, zda rozepsat pravidla uveřejňování kont veřejných sbírek.

Čl. 21 *Komerční části programu* – část diváků sice může kriticky vnímat reklamu a především teleshopping, Česká televize v tomto ovšem jedná striktně v souladu se zákonem i Kodexem.

Čl. 22 *Střet zájmů* – bez výraznějších problémů, převažuje preventivní přístup. Přesto je v reakci na nárůst konkurenčního prostředí v éře digitalizace připravován konkretizační interní pokyn.

Čl. 23 *Česká televize jako instituce* – v roce 2004 plněno. Etický panel z podnětu Rady posuzoval jednu reportáž věnovanou poplatkům ve zpravodajství.

Čl. 24 *Péče o archivní fond* – v souvislosti s digitalizací archivu vyvstává výrazná bariéra nedostatku finančních prostředků, to může splnění závazku z Kodexu v konečném důsledku ohrozit.

Čl. 25 *Základní pravidla hospodaření* – plněno, oproti minulosti zásadní změny a posun, obojí se setkává s příznivou odezvou veřejnosti.

Čl. 26 *Žaloby a správní řízení* – Kodex i v tomto plněn.

(3) Vynucování dodržování Kodexu

Vedení České televize směrem dovnitř jednoznačně prosadilo přístup vynucování Kodexu cestou pracovního práva. S odkazem na Kodex padlo několik upozornění na porušování pracovní kázně. V souvislosti s mzdovým hodnocením docházelo ke snižování mzdy za chyby tohoto rázu. Na rozdíl od roku 2003 ovšem nedošlo ani v jednom případě v přímé souvislosti s porušením Kodexu k ukončení pracovního poměru.

Je třeba doplnit, že Česká televize nečelí žádnému pracovněprávnímu sporu, který by výše popsany postup přezkoumával. Stále tak nelze charakterizovat přístup soudů k nekonvenčnímu řešení, které zákon o České televizi ve vazbě na zákoník práce zavedl.

Součástí vynucování dodržování Kodexu však není jenom represe. Převažuje preventivní přístup, kdy pracovníci vědí, že budou hodnoceni rovněž podle kritérií Kodexu včetně promítnutí do pohyblivé složky mzdy.

ZÁVĚR

Česká televize naplňuje Kodex České televize. V roce 2004 prohloubila jeho aplikaci uvnitř České televize včetně provázání s dalšími interními předpisy a pracovněprávními postupy hodnocení zaměstnanců.

3.3.1. Etický panel České televize v roce 2004

V průběhu roku 2004 zasedal Etický panel České televize celkem čtyřikrát: 28. května, 29. června, 7. září a 30. listopadu. Zabýval se třemi konkrétními případy (usnesení viz příloha č. 5.3.):

- na žádost generálního ředitele České televize Jiřího Janečka projednával působ informování o zadávání zakázek na rekonstrukční práce v pražském metru (v rámci pořadu „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“, vysílané dne 14. srpna 2003 a reportáže „Neúplatní“ z pořadu Fakta, vysílaného dne 22. září 2003) – uzavřeno usnesením dne 29. června 2004;
- na žádost generálního ředitele České televize Jiřího Janečka projednával případ reportáže „AI chce kontrolu vývozu policejní výzbroje“, vysílané dne 16. ledna 2004 v pořadu Události – uzavřeno usnesením dne 30. listopadu 2004;
- na žádost Rady České televize se zabýval způsobem, jímž Česká televize v pořadu Události, komentáře, vysílaném dne 24. června 2004 informovala o příčinách neschválení zákona o rozhlasových a televizních poplatcích Parlamentem České republiky – projednáváno dne 30. listopadu 2004 a 11. ledna 2005, dosud neuzavřeno, protože na zasedání dne 11. ledna 2005 nebyl Etický panel usnášeníschopný. V roce 2004 nedořešen.

Mimo to projednával Etický panel České televize na svém 3. a 4. zasedání také problematiku zobrazování rukojmích a záběrů, pořízených jejich únosci, ve zpravodajských pořadech České televize. Tuto problematiku dosud rovněž neuzavřel. Obě usnesení byla v roce 2004 přijata plným počtem členů Etického panelu jednomyslně.

3.4. Plnění povinnosti, vyplývající České televizi ze zákona č. 62/2003 Sb. o volbách do Evropského parlamentu

Zákon č. 62/2003 Sb. o volbách do Evropského parlamentu, § 59 odst. 4 stanoví: „*Pro volby do Evropského parlamentu mají v době začínající 16 dnů a končící 48 hodin před zahájením voleb kandidující politické strany, politická hnutí a koalice, jejichž kandidátní listina byla zaregistrována, vyhrazeno (...) v České televizi celkem 14 hodin v rámci jejich vysílacích okruhů bezplatně poskytnutého vysílacího času, který se rozdělí kandidujícím politickým stranám, politickým hnutím a koalicím rovným dílem. Termíny vysílacích časů se určí losem. Odpovědnost za obsah těchto pořadů mají politické strany, politická hnutí a koalice.*“

Při plnění tohoto úkolu postupovala Česká televize v souladu s termíny, stanovenými dokumentem *Volby do Evropského parlamentu 11. a 12. června 2004, Harmonogram úkolů a lhůt, vyplývajících ze zákona č. 62/2003 S., o volbách do Evropského parlamentu...*, vydaného Ministerstvem vnitra České republiky.

Česká televize zaručila všem kandidujícím politickým stranám, politickým hnutím a koalicím rovný přístup k využití tohoto vysílacího času. Tento čas rozdělila do dvanácti bloků po 70 minutách, vnitřně členěných na spoty v délce jedné a dvou minut. Bloky předvolebních spotů kandidujících politických stran, politických hnutí a koalic vysílala ve všedních dnech od středy 26. května do úterý 8. června 2004 vždy od 16:05 do 17:15 hodin, v sobotu 29. května a v sobotu 5. června 2004 od 13:00 do 14:10 hodin vždy na vysílacím okruhu ČT1; v neděli Česká televize bloky se spoty kandidujících politických stran, politických hnutí a koalic nevysílala. Slepá matematická matice byla konstruována tak, aby zajistila vysílání alespoň jednoho spotu každé kandidující politické strany, politického hnutí či koalice v každém z dvanácti vysílaných bloků.

Ve volbách do Evropského parlamentu v červnu 2004 kandidovalo celkem 31 politických stran, politických hnutí a koalic. Na každou kandidující politickou stranu, politické hnutí či koalici tedy připadalo (při zaokrouhlení vysílacího času na celé minuty nahoru) celkem 28 minut vysílacího času. Tento Česká televize rozdělila na 12 dvouminutových spotů a 4 jednominutové. Nasazení těchto spotů se řídilo pořadím, vylosovaným do tzv. slepé matematické matice, přičemž jeden dvouminutový spot každé kandidující politické strany byl vysílán po dobu vysílání volební kampaně denně podle § 59 odst. 4 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu, jednominutovým spotem doplnila Česká televize toto vysílání jednou za tři až čtyři dny. Slepá matematická matice zaručila, že se pořadí spotů po dobu vysílání volební kampaně neustále měnilo a žádná kandidující politická strana, politické hnutí či koalice nebyla konkrétním vysílacím časem ani zvýhodněna, ani znevýhodněna vůči ostatním. Na způsob zajištění předvolebního vysílání podle zákona č. 62/2003 Sb. o volbách do Evropského parlamentu, § 59 odst. 4 neobdržela Rada České televize žádnou stížnost.

Rada České televize není oprávněna kontrolovat naplňování volebního zákona. Pokládá však za svou povinnost informovat v rámci výroční zprávy o činnosti České televize Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o tom, jakým způsobem Česká televize povinnost, která jí vyplývá z citovaného ustanovení zákona č. 62/2003 Sb. o volbách do Evropského parlamentu, plnila podle jejích zjištění.

4. Vlastní činnost Rady České televize v roce 2004

4.1. Členové Rady České televize v roce 2004

Rada České televize pracovala v roce 2004 v následujícím složení:

Jan Mrzena	předseda
Bohumil Fanta	místopředseda
Milan Badal	místopředseda
Dobromil Dvořák	
Helena Fibingerová	
Milan Horálek	
Zdena Hůlová	
Erazim Kohák	
Ladislav Miler	
Jiří Presl	
Jan Prokeš	od 6. dubna 2004
Alena Svobodová	
Jana Šilerová	
Petr Uhl	
Jiří Voráč	

4.2. Sekretariát Rady České televize v roce 2004

Sekretariát Rady České televize se zásadním způsobem podílí na zajišťování rozsáhlé administrativní agendy Rady České televize a Dozorčí komise, komunikuje se sekretariátem generálního ředitele České televize, případně i s jinými útvary České televize, eviduje stížnosti fyzických i právnických osob, vyřizuje korespondenci a vykonává další práci v intencích činnosti Rady České televize. Sekretariát v průběhu roku 2004 pracoval ve složení:

tajemnice Rady České televize
asistentka Rady České televize

Jana Kamicová
Eva Hojerová

4.3. Jednání Rady České televize v roce 2004

Rada České televize zasedla v průběhu roku 2004 celkem k *dvaceti dvěma* řádným jednáním, na nichž přijala 316 usnesení. Všechna jednání rady byla v souladu s § 7 odst. 3) zákona o České televizi, veřejná. Z každého jednání byl pořízen zápis, který byl dle § 7 odst. 4) zákona o České televizi nejpozději do 3 dnů ode dne jednání rady uveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na www stránkách rady www.czech-tv.cz/ct/radact/. Každé jednání rady je zvukově přenášeno na internetu.

Dne 25. února 2004 schválila rada na návrh generálního ředitele České televize v souladu s § 8 odst. 1c) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi ve znění pozdějších předpisů Statut České televize (viz příloha č. 5.4.).

Ve dnech 19. a 20. října 2004 se uskutečnilo výjezdní zasedání Rady České televize v TS Ostrava a ve dnech 23. a 24. listopadu 2004 se uskutečnilo výjezdní zasedání rady v TS Brno.

Rada České televize zorganizovala ve spolupráci s vedením České televize pro členy rady a členy Dozorčí komise pracovní semináře na téma rozpočet České televize, výrobní úkol, podíl vysílání televizních studií na celostátních okruzích České televize, digitalizace, program České televize, zpravodajství České televize a další.

Přehled účasti členů Rady České televize na jednáních viz příloha č. 5.5.

Rada České televize v průběhu roku 2004 vykonávala prakticky všechny činnosti, jež jí náleží do působnosti dle § 8 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů. Zejména se zabývala schvalováním rozpočtu České televize na rok 2004, kontrolou plnění rozpočtu České televize v roce 2004, schvalováním závěrečného účtu za rok 2003 a přípravou vyrovnaného rozpočtu České televize na rok 2005.

Rada České televize rozhodovala o stížnostech týkajících se generálního ředitele, dohlížela na plnění úkolů veřejné služby v oblasti vysílání (§ 2 a 3 zákona o České televizi) a na naplňování zásad vyplývajících z platného Kodexu České televize a za tím účelem vydávala stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky.

4.4. Agenda Rady České televize v roce 2004

V této kapitole budou popsány veškeré záležitosti, které spadají do působnosti Rady České televize a nabyly uvedeny v předchozích částech výroční zprávy.

4.4.1. Stížnosti a podněty

Rada vyřizuje stížnosti a podněty, které spadají do její působnosti, vyplývající z ustanovení § 8 odst. 1f) a 1g) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Činí tak podle zásad práce své pracovní skupiny pro podněty a stížnosti, které si tato skupina stanovila a které rada vzala na vědomí dne 28. ledna 2004 usnesením 20/02/04. Zásady jsou zveřejněny na webových stránkách České televize, v části Rada České televize (viz příloha č. 5.6.).

Rada – na rozdíl od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání – není správní orgán a řízení o stížnosti nemá povahu správního řízení. Ze zásad řízení, které upravuje správní řád a obecně platné právní předpisy, převzala rada pro řízení o stížnostech pouze některé prvky. Hlavní zásadou jejího řízení je kontradikční povaha řízení – ke stížnosti, která není odložena nebo postoupena, se před rozhodnutím vyjadřuje generální ředitel. Jeho jménem se písemně nebo i při jednání rady mohou vyjadřovat jeho spolupracovníci, které označí. Ústní konfrontace nebo vystoupení stěžovatele před radou se však nepřipouští. Rozhodovat lze jen o písemně podaných stížnostech. Rada volně hodnotí důkazy, zaměřujíc se zejména na veřejnoprávní poslání České televize, které určuje zákon a Kodex, schválený Poslaneckou sněmovnou na návrh rady. Rada není oprávněna České televizi něco nařizovat, tím méně udílet sankce. Může pouze doporučovat. Proti jejímu rozhodnutí se nelze odvolat.

Ustanovení § 8 odst. 1f) zákona o České televizi „rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele“ si rada vykládá tak, že v zásadě každý podnět nebo stížnost na televizní pořad (absenci televizního pořadu) ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1g) (plnění úkolů veřejné služby podle §2 a 3 a naplňování zásad podle Kodexu) je stížností týkající se generálního ředitele, a radě proto přísluší její vyřízení.

Podněty a stížnosti, které nespádají do působnosti rady, týkající se např. programové skladby nebo personalistiky, postupuje Rada České televize k přímému vyřízení generálnímu řediteli České televize a jeho spolupracovníkům. Pisatele o tomto postupu písemně vyrozumí a odpovědí na tyto dopisy, vypracované generálním ředitelem archivuje. Rada přitom zvažuje, zda nevyužije takto postoupeného podnětu k vydání stanoviska podle ustanovení 8 písmena g/ zákona – dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání (§ 2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z kodexu, a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky. Při každém rozhodování, které se týká televizního pořadu, zejména zatím nerealizovaného, zamýšleného nebo jsoucího součástí seriálu či opakujícího se programu, zvažuje rada znovu ustanovení podle § 8 odstavce 4 zákona „rada ani její členové nesmějí přímo zasahovat do tvorby a vysílání televizních pořadů“.

V některých případech si rada před posouzením stížnosti vyžaduje vyjádření etického panelu, který je orgánem generálního ředitele České televize, ustaveným kodexem.

Vyřizováním podnětů a stížností se zabývá tříčlenná pracovní skupina Rady České televize, která radě předkládá návrh na postup jejich řešení. Pracovní skupina jí předkládá ke zvláštnímu posouzení na jednání rady případy, kdy nedosáhla jednomyslnosti nebo kdy pro závažnost případu má o řešení stížnosti podle názoru alespoň jednoho člena pracovní skupiny rozhodnout rada. Dále tak činí vždy, je-li stanovisko generálního ředitele, které si rada ke stížnosti vyžádala, v rozporu s názorem pracovní skupiny na věc, a konečně tehdy, požádá-li o to kterýkoliv člen rady. Člen rady má i po přijetí usnesení o stížnostech ještě 48 hodin právo odeslání odpovědi na sekretariátu pozastavit a věc se vrací

pracovní skupině a radě. (Tohoto práva, platícího již od ledna 2004, zatím nikdo z členů rady nevyužil.)

V případech zvláštního posouzení předloží pracovní skupina radě návrh usnesení, jímž rada rozhodne o způsobu jejich řešení.

V roce 2004 se na vyřizování podnětů a stížností podílela pracovní skupina ve složení: Zdena Hůlová, Petr Uhl a Erazim Kohák. Od dubna 2004 ve složení: Zdena Hůlová, Petr Uhl a Jiří Voráč.

Rada České televize obdržela v loňském roce celkem 284 podnětů, stížností a reakcí diváků, které byly adresovány přímo jí. Rada obdržela 40 stížností na jednotlivé zpravodajské reportáže v pořadech *Události*, dále *Události, komentáře* a ve *Večernících*. Osm stížností se týkalo pořadu *Reportéři České televize*. Na pořad *Letem světem* obdržela rada šest stížností. Na pořad *Stalo se* obdržela tři stížnosti. Celkem pět stížností přišlo na (již zrušený) pořad „*Fakta*“, který nahradili *Reportéři České televize*. Na pořad *Komponovaný večer na téma: MDŽ se vrací* obdržela rada 3 stížnosti. Po dvou stížnostech došlo na pořad *Velký vůz a Černé ovce*. Dále to byly jednotlivé stížnosti na pořady: *Artóza*, *Na větví*, *Na hraně*, *Hodina pravdy*, *Game page*, *Etiketa*, *Český lev*, *Jakou řečí mluví Pánbůh*, *Dobré ráno s Českou televizí* atd. Další stížnosti se týkaly např. hudebních podkresů ve vysílání České televize, kvality titulků, nedodržení času při vysílání, redakce sportu, rušení některých pořadů nebo programové skladby České televize.

Od druhého čtvrtletí přistoupila pracovní skupina k označování podnětů a stížností týkajících se vyváženosti nebo objektivity. Z celkového počtu došlých podnětů a stížností od II. čtvrtletí se 40% týkalo vyváženosti a objektivity.

Na naplňování zákonné povinnosti České televize poskytovat objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů, podle § 2 odst. 2 zákona, dohlížela pracovní skupina Rady České televize ve složení Milan Badal, Alena Svobodová a Dobromil Dvořák.

Stížnosti, které rada posuzovala při svém jednání na návrh své pracovní skupiny zvlášť, bylo osm. Sedm z nich uznala rada za oprávněné nebo částečně oprávněné:

1)
Stížnost Jiřího Tuttera z organizace Greenpeace na reportáž o tragédii v Bhópálu v pořadu *Fakta*, vysílanou dne 8. prosince 2003. Stížnost směřovala proti použití údajně nepravdivých a hrubě zavádějících informací o mezinárodní ekologické organizaci Greenpeace. Rada si vyžádala stanovisko generálního ředitele a po jeho pečlivém prostudování a opakovaném jednání stížnost označila za neoprávněnou.

2)
Rada se zabývala stížností Miloše Rába ve věci moderování pořadu *Na větví* Jakubem Patočkou, volební jedničkou Strany zelených v evropských volbách. Dala stěžovateli za pravdu jen částečně. V souvislosti se stížností přijala usnesení, jímž deklarovala, že předsedové a další vedoucí představitelé politických stran by neměli moderovat pořady České televize. Na omluvu České televize uvedla, že úkolem Jakuba Patočky jako moderátora besedy na aktuální ekologické téma nebylo prezentovat své politické názory, ale kultivovaným způsobem vést besedu.

3)
Rada řešila stížnost Jana Slezáka na pořad *Artóza*, vysílaný dne 14. února 2004. Rada si k předmětné stížnosti vyžádala stanovisko generálního ředitele a po jeho prostudování a zhlédnutí pořadu konstatovala, že obdobný typ menšinových pořadů je v souladu s posláním a úkoly veřejné služby a jako takový patří na obrazovku České televize. Rada dále konstatovala, že považuje pořady *Artóza* za kvalitní, a to včetně posuzovaného dílu. Ten však skutečně obsahoval v úvodu sekvenci s intimním záběrem detailu nahého ženského těla, který je necitelný a nesouvisí s jeho ostatním obsahem. Rada

shledala tento záběr kontroverzním a odporujícím obecným normám slušnosti. Rada uvítala návrh opatření České televize posunout vysílací čas obdobných pořadů až po 22. hodině, a to včetně jejich repríz a věnovat zvláštní pozornost jejich obsahu z hlediska kodexu, zákona i zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

4)

Stížnost od primátora hlavního města Prahy Pavla Béma směřovala k pořadům redaktorky Jany Škopkové: dokument „*Vyšetřování skončilo, zapomeňte*“, vysílaný dne 14. srpna 2003 a reportáže pořadu Fakta – „*Neúplatní?*“, vysílanou dne 22. září 2003 a „*Miliony k Vánocům*“ ze dne 8. prosince 2003.

Rada si vyžádala stanovisko generálního ředitele, s kterým se ztotožnila. Konstatovala, že část kritických argumentů na adresu dvou ze tří reportáží, věnující se problematice zaplavení pražského metra při katastrofálních záplavách v srpnu 2002, které Pavel Bém učinil předmětem své stížnosti, je oprávněná. Naopak třetí reportáž označila rada za korektní a v souladu s profesními a etickými normami. Jako fakticky chybná se ukázala autorkou sugerovaná presumpce o účelové funkci pražského metra v protipovodňové ochraně. Zkreslení vynikalo o to více, že nebylo podloženo uvedením zdroje.

Celou záležitostí se též zabýval etický panel, který dospěl k závěru, že celkový styl obou pořadů (*Vyšetřování skončilo, zapomeňte* a *Fakta – Neúplatní*) byl manipulativní, dryáčnický a neodpovídal požadavkům, kladeným obvykle v evropských zemích na televizní vysílání veřejné služby. Etický panel konstatoval, že investigativní žurnalistika je jedním z nejdůležitějších úkolů České televize jako vysílatele veřejné služby. Proto doporučil, aby se Česká televize i nadále intenzivně věnovala tématům otevřeným v pořadu „*Vyšetřování skončilo, zapomeňte*“ a reportáže „*Neúplatní?*“, ale vyvarovala se přitom chyb, které zbytečně oslabují její důvěryhodnost a tím činí medvědí službu věcem obecného zájmu.

5)

Rada se zabývala stížností Jaroslava Kozlera, místopředsedy Občanského sdružení televizních a rozhlasových koncesionářů na pořad „*Na hraně*“, vysílaný dne 16. února 2004 pod názvem „*Přežije český film rok 2005?*“ Podle názoru pana Kozlera moderátorky pořadu Lucie Vopálenská a Alena Červenková diskusi nezvládly a dopustily, aby byl všemi přítomnými napadán a urážen jeden z hostů, a sice poslankyně za ODS Kateřina Dostálová.

Tuto stížnost též projednávala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která vydala České televizi ve správním řízení upozornění na porušení ustanovení § 31 odstavce 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání (porušení zásady objektivnosti a vyváženosti vysílání), v tomto diskusním politicko-publicistickém pořadu a uložila České televizi, aby ihned po doručení rozhodnutí zabezpečila, aby nadále nedocházelo k porušování uvedené zákonné povinnosti.

Rada posoudila stanovisko Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a vyzvala generálního ředitele, aby zajistil plné respektování tohoto správního rozhodnutí a zajistil příslušná dramaturgická opatření v dané věci.

6)

Rada se zabývala stížnostmi na satirický pořad k MDŽ, vysílaný Českou televizí dne 7. března 2004, které podali Gender Studies, Sociálnědemokratické ženy a ministr Pavel Dostál. Rada se se stanoviskem generálního ředitele k pořadu neztotožnila, protože podle jejího názoru pořad neodrážel dostatečně rozdílnost názorů, politických směrů a historického vývoje. Rada požádala generálního ředitele, aby Česká televize více prezentovala pořady, které objektivně vyjádří význam problematiky žen, rodiny a rovnosti příležitostí. V pořadu vystupovali mluvčí vesměs názorově stejnorodí či blízcí, aniž by se v přiměřeném prostoru objevovaly i opačné názory. Rada požádala generálního ředitele, aby přijal opatření k nápravě a radu o nich informoval.

7)

Rada posoudila stížnost ředitelky Muzea romské kultury Jany Horváthové na pořad „*Velký vůz*“, vysílaný dne 17. května 2004, a shledala ji oprávněnou. V části týkající se Muzea romské kultury byla

porušena zákonná zásada objektivit y a vyváženosti tím, že Česká televize zařadila toto muzeum mezi instituce, které nehospodaří řádně s udělenými granty.

Rada vyslovila nad touto chybou České televize politování. Vzhledem k problematickému pojetí celého dílu a dalším chybám tohoto pořadu požádala rada generálního ředitele, aby zajistil kvalitnější zpracování pořadů s romskou tematikou. Rada uvítala, že i Česká televize se snažila své pochybení napravit prostřednictvím pořadu Babylon, který se rovněž romské problematice věnuje.

8)

Rada se zabývala stížností ministra kultury Pavla Dostála na nepravdivou informaci ve *Večerníku* ze dne 8. června 2004. Rada považovala větu „Ministerstvo kultury jako hlavní investor stavby (krajské vědecké knihovny v Liberci) o porušení dotačních pravidel vědělo, ale žádnou nápravu nezjednalo“, která zazněla v pořadu *Večerník z Čech*, za profesionální pochybení, neboť Česká televize neuvedla zdroj této informace. Neuvedení zdroje patří mezi základní pochybení tvůrců pořadu. Dalším pochybením bylo i nezveřejnění informace o opakované snaze redaktorky získat vyjádření MK ČR k dané kauze.

Rada však odmítla stěžovatelův názor, že manipulace s informací byla úmyslná v tom smyslu, aby se zvýšila atraktivnost pořadu. Rada požádala generálního ředitele o učinění opatření, aby se takové chyby neopakovaly.

4.4.2. Personální záležitosti

Rada České televize v souladu s § 9 odst. 9 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi ve znění pozdějších předpisů a v souladu s platným Statutem České televize projednala na návrh generálního ředitele jmenování a odvolání těchto vedoucích zaměstnanců České televize:

- Dne 28. ledna 2004 Rada České televize projednala na návrh generálního ředitele jmenování Ing. Martina Švehly obchodním ředitelem České televize.
- Dne 30. června 2004 Rada projednala na návrh generálního ředitele odvolání Markéty Luhanové z funkce programové ředitelky České televize a současně projednala na návrh generálního ředitele jmenování PhDr. Evy Vrtiškové programovou ředitelkou České televize.
- Dne 22.9.2004 Rada České televize vzala na vědomí informaci generálního ředitele o rezignaci Petra Erbena na funkci ředitele výroby a techniky a projednala na návrh generálního ředitele jmenování Ing. Rudolfa Poppa ředitelem techniky České televize a pověření MgA. Václava Myslíka výkonem funkce ředitele výroby České televize.

Dne 1.12.2004 generální ředitel představil radě nového šéfredaktora zpravodajství Ing. Michala Petrova.

4.4.3. Majetkové záležitosti

Dle § 9 odst. 7 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi ve znění pozdějších předpisů „K pronájmu nemovitostí na dobu delší než 3 měsíce nebo ke zcizení, popřípadě zatížení nemovitostí nebo jejich částí potřebuje generální ředitel předchozí souhlas Rady, jinak je právní úkon neplatný.“

Rada České televize v průběhu roku 2004 projednala a podle výše zmíněného § 9 odst. 7 zákona o České televizi vydala souhlas k následujícím majetkovým záležitostem. Rada současně

prostřednictvím Dozorčí komise prověřila, zdali v případě pronájmů navrhované smluvní podmínky odpovídají standardům popsáných v Opatření finančního ředitele č. 5 z roku 2002.

- dne 10. března 2004
 - nájemní smlouva s Bank Security a.s., pronájem nebytových prostor pronajatých v souvislosti se zabezpečením ostrahy objektů České televize.
- dne 24. března 2004
 - zatížení pozemku parc. č. 971/7, a to zřízením věcného břemene – právo vstupu a uložení podzemních inženýrských sítí.
 - uzavření nájemní smlouvy s T-Mobile Czech Republic a.s. - části objektu Zpravodajství, za účelem vybudování a provozování telekomunikačního zařízení.
- dne 21. dubna 2004
 - Rada obdržela k projednání a schválení návrh generálního ředitele na odprodej tzv. „objektu EKO“ v Praze na Kavčích horách. Rada požádala generálního ředitele, aby předložený materiál byl dopracován takto:
 - informace o nákladech na opravy, údržby, případně investice do posuzovaného objektu od 1.1.2000 do 31.12.2003.
 - podrobnější informace o možnostech pronájmu posuzovaného objektu jako celku
 - podrobnější informace o možnostech prodeje posuzovaného objektu se specifikací nákladů, které s prodejem vzniknou, jakož i popisem předpokládaného způsobu prodeje.
 - Rada dále požádala generálního ředitele o informace o záměrech nakládání s nemovitým majetkem České televize Praha v období minimálně do roku 2009 – koncepce nakládání s nemovitým majetkem, včetně předpokládaných nákladů.
- dne 5. května 2004
 - uzavření nájemní smlouvy na RS Orlík - pronájem 2 místností v objektu rekreačního střediska Orlík u obce Chrást, p. Kovářov, sloužících jako bufet a sklad.
- dne 16. června 2004
 - záměr prodeje budovy EKO. Rada požádala GŘ, aby byly splněny podmínky formy a způsobu prodeje dle stanoviska Dozorčí komise. Rada uložila DK, aby sledovala a vyhodnotila naplnění tohoto usnesení.
 - uzavření nájemní smlouvy s L. Bělskou a D. Hallovou na pronájem rehabilitačních prostor využívaných zaměstnanci České televize.
 - Rada doporučila GŘ, aby doplnil Opatření finančního ředitele č. 5/2002 o systém pronájmu prostor využívaných výhradně zaměstnanci České televize a nepřístupných veřejnosti vzhledem k vnitřnímu bezpečnostnímu systému České televize. Rada uložila DK, aby prověřila naplňování § 9 odst. 7 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů ve věci veškerých pronájmů nemovitostí České televize.
- dne 30. června 2004
 - Rada pověřila DK prověřením majetkoprávních vztahů k pozemkům pod budovou EKO.
- dne 8. září 2004
 - uzavření nájemní smlouvy s T-Mobile Czech Republic a.s. na pronájem části střechy na budově KH - pronájem části střechy na budově KH pro umístění anténních nosičů a telekomunikačního zařízení.

- Rada vzala na vědomí informace generálního ředitele a předsedy Dozorčí komise o postupu České televize ve věci prodeje objektu EKO.
- dne 6. října 2004
 - prodej objektu EKO - Rada požádala generálního ředitele, aby jí prostřednictvím DK předložil vyhodnocení nabídek soutěže po otevření obálek a aktuálního stavu dořešení s Pozemkovým fondem.
- dne 1. prosince 2004
 - prodej objektu EKO - Rada po projednání v DK vzala na vědomí informaci generálního ředitele o zrušení výběrového řízení z důvodu nízké nabídkové ceny. Rada požádala generálního ředitele, aby ji informoval o dalším postupu.
 - Rada vyslovila souhlas se záměrem prodeje rekreačních zařízení České televize:
 - Habří u Českých Budějovic,
 - Česká televize Jevany,
 - Alamo ve Velké Úpě.
- dne 15. prosince 2004
 - směna pozemků mezi Českou televizí a městem Pec pod Sněžkou.

4.4.4. Hospodaření České televize

V průběhu roku 2004 se Rada České televize věnovala financování a hospodaření České televize na většině svých jednání a k rozpočtu, hospodaření nebo financování přijala následující usnesení, doporučení či požadavky.

- Program změn zvýšení výnosů a snížení nákladů
Na druhém jednání dne 28. ledna 2004 Rada České televize požádala generálního ředitele o zpracování výhledu financování České televize, který bude vycházet z výsledků programu změn a obsahovat kvantifikace základních okruhů (programů, respektive projektů), ve kterých dojde nebo došlo k úsporám nákladů, případně zvýšení výnosů.
- Kontrolní činnost v TS Brno
V roce 2004 dále pokračovalo vyhodnocování mimořádné inventury všech účtů účtové osnovy a kontroly složek pořadů. Tuto inventuru Rada České televize doporučila provést v roce 2003 prozatímnímu řediteli P. Klimešovi.

V lednu 2004 Rada České televize konstatovala opakované neplnění termínů pro ukončení a vyhodnocení inventurních a kontrolních akcí v TS Brno a požádala GR o definitivní uzavření kontrolních akcí a podání souhrnné závěrečné zprávy o zjištěných nedostatcích a přijatých opatřeních v termínu do 31.3.2004.

Na svém 7. jednání dne 7. dubna 2004 Rada po projednání v DK vzala na vědomí informace o závěrech hloubkových kontrolních akcí v TS Brno, včetně informace o trestních postizích. Rada požádala generálního ředitele, aby jí předložil do 15.5.2004 souhrn systémových opatření, která na základě zjištěných nedostatků přijal.

Na svém 19. jednání dne 6. října 2004 vzala Rada na vědomí Zprávu týkající se systémových opatření ve skladech výpravných prostředků TS Brno. Rada požádala generálního ředitele, aby jí prostřednictvím DK předložil vyřazovací a škodní protokoly likvidační a škodní komise TS Brno.

▪ Rozpočet České televize na rok 2004

Na svém druhém jednání dne 28. ledna 2004 Rada usnesením číslo 17/02/04 schválila v souladu § 8, odst. 1b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů rozpočet České televize na rok 2004 s plánovanými výnosy a náklady v celkové výši 4.343.470 tis Kč (bez vlivu změny účetní metody).

A) Náklady	4.343.470 tis Kč
z toho:	
osobní náklady (mzdy + zák. pojištění)	1.052.000 tis Kč
odpisy	361.000 tis Kč
výrobní úkol	917.000 tis Kč
náklady režijní a obslužných útvarů	2.013.470 tis Kč
B) Výnosy	4.343.470 tis Kč
z toho:	
televizní poplatky	2.870.100 tis Kč
reklama	912.820 tis Kč
ostatní	560.550 tis Kč
C) Investice	361.000 tis Kč

D) Hospodářský výsledek 0 tis Kč

Rada konstatovala, že rozpočet České televize na rok 2004 nepředjímá ve výnosové i nákladové části žádné legislativní změny.

Rada dále konstatovala, že výše nákladů na výrobní úkol (917 mil Kč) je nedostatečná a ohrožuje řádné plnění poslání České televize, zejména ve 2. pololetí roku 2004.

Rada proto doporučila generálnímu řediteli využít další přínosy z projektu programu změn zvýšení výnosů a snížení nákladů, které nejsou zahrnuty do rozpočtu a budou realizovány v průběhu roku 2004, k posílení výrobního úkolu.

Rada doporučila generálnímu řediteli, aby zvážil zahajování všech nových investičních akcí, s ohledem na stav cash-flow a dále s ohledem na aktuální stav zdrojů na výrobní úkol.

Rada průběžně sledovala a kontrolovala přípravu čtvrtletních plánů čerpání rozpočtu České televize a jejich plnění.

Rada současně monitorovala realizaci Programu změn, snížení nákladů a zvýšení výnosů a vývoj hospodářského výsledku v průběhu roku 2004. Rada dále sledovala aplikaci změny metody účtování a v této souvislosti přijala i samostatná usnesení o změně rozpočtu České televize na rok 2004. Změny související se změnou metody účtování neovlivnily filozofii rozpočtu České televize schváleného usnesením rady č. 17/02/04, který byl sestaven jako vyrovnaný. Podrobnosti budou uvedeny ve Výroční zprávě o hospodaření České televize za rok 2004.

V souvislosti s projednáváním hospodaření v roce 2004 a efektivního využití prostředků v televizním vysílání Rada České televize konstatovala, že další pozitivní vývoj omezuje vyčerpanost vnitřních zdrojů České televize. Růst cen vstupů dále pokračuje. Zvýšení koncesionářských poplatků, které se od roku 1997 neměnily, rada považuje v této situaci za naléhavé.

▪ Příprava rozpočtu České televize na rok 2005

Na svém 20. jednání dne 3. listopadu vzala Rada na vědomí informace generálního ředitele o přípravě rozpočtu České televize na rok 2005.

Rada požádala generálního ředitele, aby rozpočet na rok 2005 byl sestavován jako vyrovnaný.

Rada současně požádala generálního ředitele, aby ve výnosech byly kalkulovány příjmy ve výši, která odpovídá platné legislativě.

Dne 15. prosince Rada obdržela návrh rozpočtu České televize na rok 2005.

4.4.5. Plnění zákonných ustanovení

Do působnosti Rady České televize patří dle § 8 odst. 1 písm. g) *dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání (§ 2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky.*

Za účelem dohledu nad těmito zákonnými ustanoveními ustavila Rada České televize na svém prvním jednání dne 14. ledna 2004 pracovní skupiny, které se plněním úkolů veřejné služby zabývaly průběžně po celý rok.

Naplňování Kodexu

Rada České televize průběžně sledovala aplikaci Kodexu do každodenní praxe České televize. Na návrh generálního ředitele vyslovila souhlas s jmenováním členů Etického panelu a sledovala jeho činnost a stejně jako generální ředitel mu předkládala k projednání konkrétní témata. Podrobnosti jsou uvedeny v části III. této výroční zprávy.

Rada České televize dále vzala na vědomí materiály Analýza objektivita a vyváženosti, které byly vypracovány na základě čl. 6.4 Kodexu, dále Opatření ředitele zpravodajství a Naplňování Kodexu v jednotlivých čtvrtletí r. 2004.

Poskytování objektivních, ověřených a ve svém celku vyvážených informací pro svobodné vytváření názorů

Rada České televize považovala pro rok 2004 za jednu ze svých priorit sledovat důsledné naplňování ustanovení §2 odst.2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zejména „poskytování objektivních, ověřených a ve svém celku vyvážených informací pro svobodné vytváření názorů“.

Na čtvrtém jednání rada uložila pracovní skupině ve složení A. Svobodová, M. Badal a D. Dvořák, aby ve spolupráci s GŘ připravila ze zdrojů mediálních analýz (InnoVatio), přehledu řešení stížností a podnětů Radě České televize a přehledu správních řízení RRTV v záležitostech objektivita a vyváženosti zprávu o plnění tohoto ustanovení.

Rada dále uložila pracovní skupině ve složení M. Badal, Z. Hůlová a J. Voráč, aby ve spolupráci s GŘ připravila podklady o naplňování Kodexu.

Rada se průběžně čtvrtletně věnovala tématům objektivita a vyváženost a přijímala k nim konkrétní usnesení.

Zpravodajové a zpravodajství

Rada průběžně sledovala a posuzovala informace o plnění § 3 odst.1b),c) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, týkajících se sítě vlastních zpravodajů České televize, její struktury, systému řízení a efektivitě jejího využití.

Rada považuje zpravodajství z krajů a regionů za nenahraditelnou integrální součást každodenního vysílání České televize. Česká televize má ve všech 14 krajích České republiky zpravodajské štáby, které se podílejí na tvorbě celostátního i regionálního vysílání. Vzhledem k ekonomické situaci České televize v roce 2004, způsobené neschválením novely zákona o zvýšení rozhlasových a televizních poplatků, je síť vlastních zpravodajů v ČR, její struktura, systém řízení a efektivita využití v současné době dostatečná. Požadavek proporcionalního pokrytí celého území republiky vlastními zpravodaji České televize je dodržen. Přesto je třeba, aby rozvoji regionálních redakcí věnovalo vedení České televize nadále zvýšenou pozornost a postupně síť a vybavení regionálních zpravodajských redakcí posilovalo.

V souvislosti s posouzením sítě zahraničních zpravodajů Rada konstatovala, že si je vědoma vysoké finanční, technické i personální náročnosti práce zahraničních zpravodajů. Rada podporuje další rozvoj a rozšíření činnosti v této oblasti.

Zpráva o činnosti zahraničních zpravodajů v roce 2004 je uvedena v příloze č. 5.7.

Rozhlasové a televizní poplatky

Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize je Rada České televize. Rada schvaluje rozpočet a závěrečný účet České televize a kontroluje společně se svým poradním orgánem – dozorčí komisí – hospodaření televize veřejné služby. Rada v souvislosti s ročním hodnocením činnosti Jiřího Janečka ve funkci generálního ředitele konstatovala, že se hospodaření České televize stabilizovalo a díky dosaženým úsporám je zabezpečeno plnění základních úkolů televize veřejné služby. S ohledem na stávající systém financování České televize není možno zabezpečit její další rozvoj, zkvalitňování programové nabídky, dostatečnou podporu české filmové tvorby a přechod na celoplošné digitální vysílání v systémech T-DAB a DVB-T.

Rada České televize na základě svých zákonných povinností a odpovědnosti tak opětovně deklarovala potřebu vytvoření stabilního systému financování televize veřejné služby. Rada České televize v této souvislosti opětovně deklarovala potřebu:

- navýšení koncesionářských poplatků
- valorizace poplatků vázanou na inflaci
- ponechat smíšený model financování (reklama a další vlastní podnikatelská činnost)
- zlepšit vymahatelnost koncesionářských poplatků.

Menšinové pořady

Na šestnáctém jednání Rada vzala na vědomí zprávu o pořadech o menšinách a pro menšiny v České televizi (viz příloha č.5.8.). Přes úsporná opatření dotýkající se i tvorby a výroby pořadů o menšinách a pro menšiny, je Česká televize ještě stále schopna svým zákonným povinnostem dostát. Rada doporučila generálnímu řediteli, aby Česká televize pro účely průzkumu a analýz v druhém pololetí roku 2004 zvažila typologizaci menšinových pořadů (například pořad o menšině, pořad pro menšinového diváka, pořad pro menšiny) a zahrnula jednotlivé pořady různých kategorií (typů) do posuzování sledovanosti, spokojenosti a podílu na publiku.

4.5. Složení a činnost Dozorčí komise Rady České televize v roce 2004

V souladu s § 8 odst. 1 psím. i) zákona o České televizi, zřídila v roce 2001 Rada České televize poradní orgán ve věci kontroly hospodaření České televize – Dozorčí komisi.

Dle § 8a) odst. 10) zákona o České televizi Dozorčí komise podává Radě České televize písemnou zprávu o své činnosti za každé kalendářní čtvrtletí vždy do desátého dne druhé měsíce po skončení čtvrtletí.

4.5.1. Členové Dozorčí komise Rady České televize

Ke dni 3.4.2004 skončil dle § 8a) odst. 3) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, mandát členů Dozorčí komise Rady České televize v tomto složení:

Ing. Miroslav Tajč	předseda
Ing. Jana Jeřábková	místopředsedkyně
Ing. Ladislav Kozák	
Ing. Jiří Pártl	
Ing. Danuta Trnková	

Rada České televize dne 7.4. 2004 přijala usnesení č. 96/07/04, ve kterém konstatovala, že v 1. kole tajné volby byli členy Dozorčí komise v souladu s odst. 2 § 8a) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů a v souladu se zněním usnesení č. 36/03/04 zvoleni:

Ing. Jiří Boháček
Ing. Jana Jeřábková
Ing. Zdeněk Kadlec
Ing. Ladislav Kozák
Ing. Danuta Trnková

Dozorčí komise v novém složení se poprvé sešla 28. 4. 2004 a zvolila si Ing. L. Kozáka svým předsedou a Ing. J. Jeřábkovou místopředsedkyní.

4.5.2. Činnost Dozorčí komise Rady České televize

4.5.2.1. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 1. čtvrtletí roku 2004

V souladu s ustanovením § 8a zákona č. 483/1991 Sb., v platném znění podává Dozorčí komise Radě České televize svoji zprávu za období leden – březen 2004.

Dozorčí komise se v uvedeném období sešla na pěti řádných jednáních a projednávala výsledky svých šetření z plánu činnosti a dále se zabývala termínovanými úkoly, kterými ji pověřila Rada České televize ve svých usneseních.

V průběhu 1. čtvrtletí 2004 řešila DK tyto hlavní úkoly:

- projednání návrhu zprávy o plnění zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v České televizi v roce 2003,
- prověření smlouvy se společností Český Telecom a Česká pojišťovna,
- vyhodnocení koprodukcí filmové tvorby v České televizi v roce 2003,
- návrh plánu a rozpočtu České televize na rok 2004,
- program změn zvýšení výnosů a snížení nákladů,
- zpráva o činnosti Dozorčí komise za 4. čtvrtletí 2003,
- plánem čerpání rozpočtu na 1. čtvrtletí 2004,

- kontrolou uzavřených smluv,
- prověrka závěrů z dílčích zpráv z kontrolní činnosti v TS Brno,
- zhodnocení přínosů restrukturalizace,
- kontrola správnosti uzavřených smluv o pronájmu,
- smlouva o nájmu T-Mobile Czech Republic,
- zřízení věcného břemene na parcele č. 971/7,
- otázky rovnoměrného vykazování nákladů a výnosů České televize.

Dozorčí komise za uvedené období zpracovala předložila Radě České televize následující doporučení a stanoviska:

- doporučení pořádat GŘ o předložení nájemních smluv L. Bělská a D. Hallová,
- následně na zprávu z kontrolní činnosti v TS doporučení zvážení postihu i osob odpovědných nepřímo z hlediska organizační hierarchie, a to i ve vztahu k mírnosti postihů dosud uložených,
- doporučení schválit návrh plánu a rozpočtu České televize na r. 2004 včetně návrhu doprovodných usnesení k rozpočtu k zamezení nepříznivého dopadu sestaveného rozpočtu do výroby programu v roce 2004,
- doporučení požádat GŘ o zpracování výhledu financování České televize, který bude vycházet z výsledků programu změn a obsahovat kvantifikace základních okruhů (programů, resp. projektů), ve kterých dojde nebo došlo k úsporám nákladů, případně zvýšení výnosů,
- doporučení, aby v rámci zhodnocení hospodářských výsledků roku 2003 byla samostatná část věnována ekonomickému přínosu restrukturalizačních projektů, které byly zpracovány do vyrovnaného rozpočtu r. 2003.

4.5.2.2. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 2. čtvrtletí roku 2004

V souladu s ustanovením § 8a zákona č. 483/1991 Sb., v platném znění podává Dozorčí komise Radě České televize svoji zprávu za období duben – červen 2004.

Dozorčí komise se v uvedeném období sešla na čtyřech řádných jednáních a projednávala výsledky svých setření z plánu činnosti a dále se zabývala termínovanými úkoly, kterými ji pověřila Rada České televize ve svých usneseních.

V průběhu 2. čtvrtletí 2004 řešila DK tyto hlavní úkoly:

- v souvislosti s volbou nové DK provedla dělbu práce v DK,
- zpráva o výsledku hospodářské činnosti České televize za I. čtvrtletí 2004,
- záměr České televize na prodej budovy EKO,
- nové formáty programů,
- postup zadávání veřejných zakázek v souladu s novelou zákona o veřejných zakázkách,
- systémová opatření ve skladech výpravných prostředků TS Brno,
- pronájmy nebytových prostor České televize,
- kontrolou plnění svých usnesení z předcházejícího období,
- problematikou útvaru vnitřního auditu a kontroly a jeho plánem na rok 2004,
- postupem ověřování smluv uzavíraných Českou televizí,
- vlivem změny účetní metody na vykazované výsledky České televize v roce 2004,
- účast na ekonomickém semináři pořádaném Českou televizí pro Radu České televize,
- zprávou o činnosti DK za 1. čtvrtletí 2004.

Dozorčí komise za uvedené období zpracovala a předložila Radě České televize následující doporučení a stanoviska:

- doporučení k uzavření problematiky nájemních smluv L. Bělská a D. Hallová ,
- doporučení aby záměr prodeje budovy EKO byl doložen koncepcí nakládání s nemovitým majetkem. Dále doporučila další postup po schválení tohoto prodeje za předpokladu, že „Rozbor nakládání s nemovitým majetkem České televize do r. 2009“ bude součástí zpracovávané koncepce do r. 2009,
- doporučila Radě České televize vzít na vědomí Zprávu o hospodářské činnosti České televize za 1. čtvrtletí 2004,
- doporučila Radě České televize vzít na vědomí systémová opatření ve skladech výpravných prostředků v TS Brno a požádat GR, aby do 30.9.2004 informoval o postupu a stavu plnění těchto opatření,
- doporučila Radě České televize vzít informaci týkající plánu ÚKVA na rok 2004 a požádat GR o předložení výsledků a závěrů akcí vnitřního auditu uskutečněných do 31.5.2004 s termínem předložení do 30.6.2004,
- doporučila požádat GR o doplnění Rozhodnutí GR č. 15 – Veřejné zakázky v čl. II bod 2.4. a čl. XVI. bod 16.3.,
- doporučila vzít na vědomí informaci České televize týkající se nových formátů.

4.5.2.3. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 3. čtvrtletí roku 2004

V souladu s ustanovením § 8a zákona č. 483/1991 Sb., v platném znění podává Dozorčí komise Radě České televize svoji zprávu za období červenec - září 2004.

Dozorčí komise se v uvedeném období sešla na čtyřech řádných jednáních a projednávala výsledky svých šetření z plánu činnosti a dále se zabývala termínovanými úkoly, kterými ji pověřila Rada České televize ve svých usneseních.

V průběhu 3. čtvrtletí 2004 řešila DK tyto hlavní úkoly:

- Výroční zprávu o hospodaření České televize,
- výrok auditora k účetní závěrce České televize za rok 2004,
- záměr České televize na prodej budovy EKO,
- smlouvu o nájmu pozemků s AFK Podolí,
- hospodaření České televize za 1. pololetí 2004,
- přehled činnosti UKVA,
- nájemní smlouvu s T-Mobile Czech Republic a.s.,
- kontrolu plnění svých usnesení z předcházejícího období,
- problematiku útvaru vnitřního auditu a kontroly a jeho plán na rok 2004,
- vliv změny účetní metody na vykazované výsledky České televize v roce 2004,
- problematiku o.p.s. Člověk v tísni,
- zprávou o činnosti DK za 2. čtvrtletí 2004.

Dozorčí komise za uvedené období zpracovala a předložila Radě České televize následující doporučení a stanoviska:

- doporučení k uzavření nájemní smlouvy s T-Mobile,
- doporučení, aby záměr prodeje budovy EKO byl realizován formou veřejné soutěže,
- doporučení Radě České televize vzít na vědomí Zpráva o hospodářské činnosti České televize za 1. pololetí 2004,
- doporučení Radě České televize požádat generálního ředitele o přepracování RGR č. 5 a 6 z roku 2002,

- doporučení Radě České televize požádat GŘ, aby ji prostřednictvím DK v termínu do 15.11.2004 předložil vyhodnocení nabídek soutěže po otevření obálek a sdělení aktuálního stavu dořešení problematiky s Pozemkovým fondem a ve smyslu shora uvedeného znovu rozhodnout, zda je prodej efektivní a ekonomicky výhodný pro Českou televizi.

4.5.2.4. Zpráva o činnosti Dozorčí komise Rady České televize za 4. čtvrtletí roku 2004

V souladu s ustanovením § 8a zákona č. 483/1991 Sb., v platném znění podává Dozorčí komise Radě České televize svoji zprávu za období říjen - prosinec 2004.

Dozorčí komise se v uvedeném období sešla na třech řádných jednáních a projednávala výsledky svých šetření z plánu činnosti a dále se zabývala termínovanými úkoly, kterými ji pověřila Rada České televize ve svých usneseních.

V průběhu 4. čtvrtletí 2004 řešila DK tyto hlavní úkoly:

- zprávu o výsledku hospodářské činnosti České televize za I. - III. čtvrtletí 2004,
- záměr České televize na prodej budovy EKO,
- problematiku účasti České televize v o.p.s. Člověk v tísni,
- postup zadávání veřejných zakázek v souladu s novelou zákona o veřejných zakázkách,
- kontrolu plnění svých usnesení z předcházejícího období,
- problematiku útvaru vnitřního auditu a kontroly (nové RGR – ÚKVA),
- postup ověřování smluv uzavíraných Českou televizí,
- vliv změny účetní metody na vykazované výsledky České televize v roce 2004,
- účast na ekonomickém semináři pořádaném Českou televizí pro Radu České televize,
- zprávu o činnosti Dozorčí komise za 3. čtvrtletí 2004,
- záměr prodeje rekreačních středisek České televize,
- změna rozpočtu na rok 2004,
- výsledky jednání škodní komise v TS Brno,
- příprava plánu činnosti DK na rok 2005,
- příprava rozpočtu České televize na rok 2005.

Dozorčí komise za uvedené období zpracovala a předložila Radě České televize následující doporučení a stanoviska:

- doporučení k přijetí změny rozpočtu České televize na rok 2004,
- doporučení vyslovit souhlas se zrušením výběrového řízení na prodej EKO,
- stanovisko k záměru prodeje rekreačních středisek,
- doporučení vzít na vědomí RGR – UKVA,
- doporučení Radě České televize, aby Česká televize vypověděla darovací smlouvu do konce roku 2004 a aby Česká televize prokázala ve svém účetnictví, že darované prostředky jsou vytvořeny vlastní podnikatelskou činností České televize,
- doporučení schválit směnnou smlouvu mezi Českou televizí a městem Pec pod Sněžkou,
- stanovisko k postupu práce škodní komise ve věci TS Brno.

5. Přílohy

5.1. Digitální multiplex veřejné služby – vize a perspektivy

TISKOVÁ INFORMACE, 10. LISTOPADU 2004

Dne 5. listopadu 2004 požádala Česká televize v souladu s ustanovením § 3, odst. 2, zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, Český telekomunikační úřad, o vyhrazení kmitočtů umožňujících provozování televizních programů České televize a jejich doplňkových služeb v systému DVB-T. Tento krok je v souladu s dlouhodobou strategií České televize a směřuje k tomu, aby Česká televize spolu s Českým rozhlasem mohly k datu zahájení řádného pozemního digitálního televizního vysílání nabídnout divákům a posluchačům plnohodnotný digitální multiplex veřejné služby v České republice.

Rekapitulace

Bez ohledu na personální změny vrcholového managementu Česká televize od roku 1998 nepřetržitě deklarovala a deklaruje svůj cíl provozovat v systému DVB-T digitální multiplex veřejné služby.

- Podrobný projekt, který je v souladu s *Koncepcí přechodu na digitální vysílání v ČR*, schválenou Radou pro rozhlasové a televizní vysílání v červnu 2000, připravila Česká televize už v listopadu 2001. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky jej obdržela v březnu 2002 jako přílohu č. 5.2 Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2001, kterou projednala a schválila Rada České televize dne 27. března 2002.
- Investiční a provozní náklady na spuštění a provoz multiplexu veřejné služby Česká televize poprvé publikovala v březnu 2002; analýza provozních nákladů multiplexu veřejné služby tvořila přílohu č. 5.23 Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2002, projednané a schválené Radou České televize 26. března 2003.
- Koncept dodatečných služeb k televiznímu vysílání veřejné služby v České republice v systému DVBT představila v rámci návštěvního dne Rady pro rozhlasové a televizní vysílání dne 7. ledna 2004.
- Projekt Digitalizace České televize, jehož cílem je organicky začlenit přípravu pozemního digitálního televizního vysílání do standardních činností České televize, vytvořit platformu pro průběžnou aktualizaci všech koncepčních materiálů a posléze umožnit rychlé a efektivní spuštění řádného vysílání České televize v systému DVB-T, zahájila Česká televize v září 2004.

Strategický cíl

Cílem České televize je provozovat spolu s Českým rozhlasem digitální multiplex veřejné služby v systému DVB-T, to znamená sestavovat výsledný datový tok v té podobě, v níž bude distribuován koncovým uživatelům – televizním divákům, a mít – tak, jak je tomu v analogovém televizním vysílání - vyhrazeny kmitočty, jejichž prostřednictvím bude signál multiplexu vysílán. Toto řešení

- poskytuje záruku kvality, úplnosti a technického komfortu služby televizním vysíláním a doprovodných služeb a prostor pro jejich rozšiřování v návaznosti na vývoj technologií;

- je po právní i technické stránce nejjednodušší, jednoznačně určuje odpovědnost za obsah multiplexu a usnadňuje jeho kontrolu;
- pro diváky i pro vysílatele je při zachování široké škály služeb nejlacinější.

V digitálním vysílání se neoddělitelně prolínají programové (respektive obsahové), technické a ekonomické aspekty, jak to odpovídá provázanosti vysílání prostřednictvím digitálního multiplexu DVB-T. S touto vlastností multiplexu Česká televize počítá konkrétně v těchto směrech:

- Základní výhodou, kterou DVB-T přináší televizním divákům, je zvýšení počtu volně dostupných programů. Česká televize předložila již v roce 2001 svůj projekt televizních programů ČT3 (zpravodajství, publicistika a sport) a ČT4 (vzdělávací a dokumentární pořady), které by spolu se stávajícími plnoformátovými televizními programy ČT1 a ČT2 tvořily televizní složku multiplexu veřejné služby. Koncepti těchto programů Česká televize neustále aktualizuje včetně rámcových vysílacích schémat a návrhu struktury ročního rozpočtu obou těchto programů.
- Přechod na strukturu čtyř programů chápe Česká televize nikoli jako změnu skokem, ale jako plynulý proces, v němž je popsán stav stavem cílovým. Proto ani finanční nároky na zavedení pozemního digitálního televizního vysílání v multiplexu veřejné služby nevzrostou skokem, ale plynule, v závislosti na postupném rozšiřování služeb televizním divákům.

Pokud by Česká televize neměla spolu s Českým rozhlasem skládat digitální multiplex veřejné služby, ztratila by možnost využívat další charakteristickou vlastnost statistického multiplexu, totiž jeho flexibilitu a variabilitu. Příklad:

- Televiznímu vysílání veřejné služby náleží typická úloha zprostředkovat přímé televizní přenosy z olympijských her. Využití technických vlastností multiplexu umožňuje po dobu trvání těchto her rozšířit programovou nabídku o další kanál. To však znamená náročnou koordinaci zbývajících kanálů v rámci datového toku tak, aby nedošlo ke snížení kvality jejich přenosu. Takové zacházení s digitálním multiplexem však nelze uskutečnit za předpokladu, že Česká televize spolu s Českým rozhlasem nebude sestavovatelem tohoto datového toku, ale bude v rámci multiplexu jiného provozovatele vysílat pouze na principu „must carry“.

Další oblast, s níž Česká televize ve spolupráci s Českým rozhlasem počítá, je doplnění programové nabídky o dodatečné služby, související s obsahem televizního a rozhlasového vysílání. Vedle dnes již běžného teletextu, v digitální podobě rychlejšího, rozsáhlejšího a obsahujícího i statické obrazové informace, a vedle rutinně poskytovaných skrytých titulků pro neslyšící, Česká televize zvažuje možnost poskytovat například tyto služby:

- Během přenosu jednání z Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky nabídne prostřednictvím dodatečných datových služeb divákům možnost, aby si vyvolali na obrazovce v textové podobě profesní životopis poslance, který právě hovoří, citáty z jeho předchozích vystoupení na dané téma nebo přehled, kdy a jak tento poslanec hlasoval.
- Spolu s Českým rozhlasem bude 24 hodin denně prostřednictvím tzv. karuselů poskytovat divákům průběžně aktualizované textové zpravodajství a informace o počasí, obojí rozšířeno o statické obrázky, grafy a mapy.
- Bude vysílat (například) vzdělávací pořad o technice a technologiích nebo jazykový kurz. V doprovodných datových službách nabídne k těmto pořadům automaticky další doplňující údaje o tématu, statické obrázky jevů, o nichž se hovoří, data, grafy, schémata nebo třeba tematický slovníček k dané lekci cizího jazyka.

- Jazykovému vzdělání televizních diváků přispěje mimo jiné i tím, že u převzatých děl (filmů, seriálů, dokumentů) nabídne tam, kde jí to vysílací práva budou umožňovat, vedle české verze také originální znění a případně další jazykové mutace.
- Významným způsobem napomůže snazší integraci nevidomých do většinové společnosti prostřednictvím zvláštní hlasové služby, poskytující verbální popis obrazových scén, tzv. Audio Description.
- Bude poskytovat snadno a rychle dostupný základní informační servis lidem, kteří se ocitli v tísnivé životní situaci (úmrť člena domácnosti, ztráta zaměstnání, dlouhodobé onemocnění atd.). 24 hodin denně bude mít každý divák k dispozici prostřednictvím televizní obrazovky základní informace o svých právech v těchto situacích a kontaktní adresy, elektronické adresy a telefonní čísla, na nichž získá další podrobnější informace a pomoc. Tato služba má mimořádný význam pro osoby, pro které je televize základním zdrojem informací.

Uvedené příklady vycházejí ze zahraničních zkušeností televizních vysílatelů veřejné služby. Česká televize je nemůže poskytovat za předpokladu, že nebude sestavovatelkou souborného datového toku, multiplexu DVB-T. V takovém případě totiž nebude schopna poskytnout provozovateli multiplexu takové finanční prostředky za zařazení těchto dodatečných služeb, jaké budou nabízet např. loterijní společnosti nebo provozovatelé jiných datových služeb. Kromě toho je nutné si uvědomit, že:

- Přístup diváků k jednotlivým složkám televizního a rozhlasového vysílání a k doprovodným datovým službám v multiplexu DVB-T je zprostředkován elektronickým programovým průvodcem, EPG (Electronic Programm Guide), který pro televizního diváka představuje – zjednodušeně řečeno – jakousi obdobu grafického rozhraní pro uživatele osobního počítače. Provozovatelem EPG v době spuštění řádného pozemního digitálního televizního vysílání v České republice bude ten, kdo sestavuje souborný datový tok, digitální multiplex. Lze si obtížně představit, jakým způsobem by třetí subjekt sestavoval elektronického programového průvodce tak, aby divákům současně zprostředkoval veřejnou službu v celém jejím rozsahu a přitom nediskriminoval nebo naopak neoprávněně nezvýhodňoval provozovatele soukromého televizního vysílání v tomtéž multiplexu.

Všechny varianty kromě multiplexu veřejné služby tedy v podstatě znemožňují jakýkoli rozvoj této služby a zvyšují náklady na její poskytování. Ze všech tří základních aspektů, obsahového, technického a ekonomického, je každé jiné řešení než DVB-T multiplex veřejné služby méně komfortní, méně spolehlivé a dražší. Proto Česká televize upřednostňuje koncepci multiplexu veřejné služby, jak tomu je bez výjimky v evropských zemích, procházejících touto etapou zavádění DVB-T.

Vzhledem k tomu, že přechod na vysílání v systému DVB-T je nevyhnutelný, zahájila Česká televize v září 2004 kvalitativně novou etapu přípravy tohoto procesu. Projekt Digitalizace České televize už neznamená oddělenou přípravu nových programů a služeb České televize pro pozemní digitální televizní vysílání, ale především propojení všech procesů tak, aby Česká televize byla technicky, programově a provozně připravena na zahájení řádného pozemního digitálního televizního vysílání v České republice. Podání žádosti o vyhrazení kmitočtů, umožňujících provozování televizních programů veřejné služby v České republice v systému DVB-T, je jen logickým krokem České televize při naplňování této strategie.

5.2. Rukojeť k uplatňování principu presumpce nevinny ve zpravodajství a aktuální publicistice České televize

Tento návod rozvádí čl. 14.1 Kodexu, který obecně popisuje způsob chápání zásady presumpce nevinny ve vysílání České televize.

Česká televize je povinna respektovat zásadu presumpce nevinny, z níž vyplývá, že až do pravomocného výroku o vině se na člověka hledí jako na nevinného a nelze mu přičítat spáchání trestného činu nebo přestupku. Zásada presumpce nevinny na prvním místě zavazuje státní orgány a nelze ji ve vztahu k povinnostem České televize vykládat tak, že zabraňuje informovat diváky o podezření z kriminálního jednání konkrétního člověka, případně publikovat svědectví osob a informace o postupu státních orgánů v rámci trestního, případně přestupkového řízení. Takový výklad by České televizi znemožňoval podat pravdivou informaci o záležitostech veřejného zájmu. Česká televize má však vždy povinnost zdržet se výroků, jimiž by bylo na podezřelého (obviněného) pohlíženo, jako by již byl pravomocně odsouzen.

V souvislosti s informováním o činnosti policie, státních zástupců a soudů v trestním řízení je nezbytné rozlišovat základní stádia postupu těchto orgánů a těmto stádiím pak přiřazovat vhodnou terminologii. K tomu mají napomoci následující zásady:

(1) Policie ČR a státní zástupci mají povinnost konat z úřední povinnosti, jakmile se dozvědí o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu. Nemusí čekat na trestní oznámení od občanů, resp. fyzických či právnických osob, ale mohou a musí jednat i z vlastního podnětu.

(2) Trestní oznámení (slovy trestního řádu „oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin“) není žalobou, ale ústním či písemným úkonem určité osoby, která policii nebo státnímu zastupitelství sděluje svůj dojem, že byl či mohl být spáchán trestný čin. Jde tedy o akt, kterému se mezi lidmi (často v negativním kontextu) přezdívá *udání*. To může učinit kdokoliv a kdykoliv. Jestliže se obsahem oznámení nedopustí křivého obvinění konkrétní osoby, popřípadě nespáchá jiný trestný čin (např. pomluvu), může se i mýlit nebo si beztrestně vymýšlet. Trestním oznámením je stejně tak naléhavé volání na linku 158 či 112, jako jím je anonymní přípis notorického kverulanta a jako jím je i právníkem pečlivě a odborně zpracovaná složka (předpřipravený spis) o stovkách stran.

Policie má za povinnost trestní oznámení prověřit. Buď dospěje k závěru, že není důvodné, potom jej odloží, nebo důvodné je a policie pokračuje ve zjišťování všech skutečností důležitých pro rozhodnutí o tom, zda zahájí trestní stíhání určité fyzické osoby, popř. zda skutek kvalifikuje jako přestupek a jako takový jej postoupí příslušnému obecnímu či městskému úřadu k projednání. Oproti žalobě v občanském soudním řízení není podatel trestního oznámení v přímém procesním sporu s podezřelým, nemusí nic aktivně dokazovat (nemá důkazní břemeno), veškerou aktivitu musí vyvíjet policie a dozorující státní zástupce. V trestním oznámení může, ale nemusí být uvedena osoba, kterou oznamovatel považuje za pachatele.

Z těchto důvodů a také proto, že se v České republice stalo podávání často účelových trestních oznámení národním sportem, popř. postupem jak se vyhnout na čas, znalosti a finanční prostředky náročnějšímu občanskému soudnímu řízení, nemůžeme ve vysílání pouze na základě skutečnosti, že někdo podal trestní oznámení, vytvářet dojem o provinění osoby, proti níž trestní oznámení míří. Jestliže nemáme jiné důkazy, je na místě zdrženlivý neutrální postoj, pokud vůbec existuje relevantní důvod takovou informaci zařadit do vysílání.

(3) Trestní řízení se podle trestního řádu rozděluje na základní dvě fáze: *přípravné řízení* a *řízení před soudem*. Vše, co se děje do doby, než státní zástupce podá obžalobu na soud, patří do přípravného řízení. To začíná policie nebo státní zástupce buď z vlastního podnětu (viz bod 1), nebo

na základě povinnosti zabývat se trestním oznámením (viz bod 2). Tato prvotní fáze, kdy se ověřují vlastní podněty nebo trestní oznámení se správně označuje jako prověřování – je proto vhodné uvádět informaci tak, že „policie prověřuje trestní oznámení“ nebo „policie z vlastního podnětu prověřuje...“ Lze také alternativně užívat sloves „zkoumá, zjišťuje, ověřuje i pátrá“. Zásadně je však zavádějící a nepřijatelné tvrdit, že policie v tomto stádiu někoho „vyšetřuje“.

Pouze v případech, kdy více důkazů nasvědčuje, že se prověřování ubírá směrem k určité osobě, si můžeme dovolit užití výrazů „podezřívá, podezřelý“. Užití tohoto výrazu i tak musíme pečlivě uvážít, zvláště ji nemůže odůvodňovat pouhý obsah trestního oznámení.

(4) Ve stádiu prověřování podávají fyzické osoby policii tzv. vysvětlení. Lidé tedy nejsou v tomto stádiu vyslýcháni jako svědci ani jako obvinění. *X.Y. tedy nebyl u výslechu, ale policie X.Y. předvolala k podání vysvětlení..., vysvětloval policii..., odpovídal na otázky policie... apod.*

(5) K zahájení trestního stíhání dochází tehdy, když policie v probíhajícím přípravném řízení dospěje k závěru, že byl spáchán trestný čin a že je dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba. Výrazem tohoto přesvědčení se stává usnesení o zahájení trestního stíhání, které doručuje podezřelému. Od momentu doručení se podezřelý stává obviněným. Obsahem usnesení musí vedle označení obviněného být nezaměnitelný popis skutku, výčet trestných činů, které jsou obviněnému ve vztahu k tomuto skutku kladeny za vinu a odůvodnění. Proti usnesení může obviněný podat stížnost, o které rozhoduje státní zástupce.

Zahájení trestního stíhání však zásadně vyjadřuje názor policie (byť někdy předem konzultovaný se státním zástupcem), který nic nemění na skutečnosti, že o vině a trestu může v trestním řízení rozhodnout pouze soud. Proto musíme i v tomto stádiu přípravného řízení uvážlivě volit slova. Správné je držet se podstaty trestního procesu, který se v posledních letech v České republice stále více kloní k modelu utkání stran (stát vers. obviněný). Takže, pokud redakce jinak nezískala důkazy o provinění obviněného a opíráme se pouze o informace orgánů činných v trestním řízení, měli bychom spíše líčit spor mezi policií a státním zastupitelstvím na straně jedné a obviněným (obhajobou) na straně druhé. Tomu odpovídají obraty typu: „Policie obviňuje X.Y. z podvodu..., X.Y. to odmítá..., policie klade Y.Y. za vinu...“ apod.

Naopak je nepřijatelné bez dalších důkazů v této fázi řízení tvrdit, že „X.Y. podváděl..., policie odhalila X.Y. ...“ apod.

(6) Úsek přípravného řízení od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, popř. rozhodnutí o zastavení trestního řízení nebo postoupení věci jinému orgánu (např. jako přestupek) se nazývá vyšetřováním. Právní terminologií vzato policie až od tohoto stádia vyšetřuje a trestně stíhá určitou osobu. Tady již není nemístné informovat, že *policie obviněného X.Y. vyšetřuje*.

(7) Při vyšetřování se již provádějí výslechy svědků, ne každé odpovídání otázek policie však musí být *výslechem*, zvláště v jednodušších případech policie může požadovat pouze podání vysvětlení. Pro vysílání ovšem již není podstatnou vadou, pokud budeme referovat o výslechu určité osoby (svědka, obviněného, poškozeného či znalce).

(8) Teprve po zahájení trestního stíhání může soud rozhodnout o umístění obviněného do vazby. Od tohoto momentu také může (a někdy musí) mít *obhájce* s právem účasti na prováděných procesních úkonech. Každý si však ještě před zahájením trestního stíhání může vzít k podání vysvětlení advokáta.

(9) Státní zástupce v celém přípravném řízení provádí dozor, může si však vyhradit provedení jakéhokoliv úkonu, např. sám provést výslech svědka a dokonce může převzít celé vyšetřování. Státní

zástupce má právo dávat policii závazné pokyny, jak postupovat, vracet jí věci a rušit nezákonná nebo nedůvodná rozhodnutí policejního orgánu, popř. je nahradit vlastními. Pojetí trestního řádu se v ČR v posledních letech posunulo k modelu státního zástupce jako *pána přípravného řízení*, kterému policie asistuje v přípravě obžaloby a všech k tomu nezbytných podkladů. Pokud by nicméně státní zástupce dospěl k závěru, že podání obžaloby není důvodné, má za povinnost řízení zastavit, popř. věc postoupit příslušnému orgánu (např. obecnímu úřadu k projednání přestupku).

(10) Tím se dostáváme k rozhodnutím, kterými se končí vyšetřování, tyto rozhodnutí činí státní zástupce. V zásadě lze vypočítat následující alternativy:

(a) Policie navrhne státnímu zástupci, aby na obviněného podal obžalobu, ten tak učiní, sepíše ji a odešle. Jakmile dojde obžaloba na soud končí přípravné řízení a nastupuje fáze řízení před soudem (viz bod 12).

(b) Policie sice státnímu zástupci nenavrhuje podání obžaloby, ten tak přesto učiní s následkem stejným, jak je uvedeno pod bodem (a).

(c) Policie navrhne a státní zástupce rozhodne o zastavení trestního řízení, nebo o postoupení věci jinému orgánu (typicky přestupek).

(d) Přestože to policie nenavrhl, učiní rozhodnutí dle písm. c) sám státní zástupce.

(e) Státní zástupce má v přípravném řízení u méně závažných trestných činů možnost rozhodnout při splnění zákonem stanovených podmínek o podmíněném zastavení nebo o schválení narovnání (v obou případech hovoříme o tzv. odklonu či alternativním způsobu skončení trestního řízení).

(f) Konečně za určitých výjimečných okolností může státní zástupce trestní stíhání přerušit (např. pro nemoc či duševní poruchu obviněného).

Jak je patrné, stanovisko policie zde není rozhodující, pánem přípravného řízení je státní zástupce, což se projevuje především v rozhodnutí na konci této fáze trestního řízení – proto by naše pokrývání závěru přípravného řízení mělo dávat přednost stanoviskům a komentářům státního zástupce před často již pro věc nerelevantními názory policie. To však neznamená, že např. nelze přinést informaci o rozdílném názoru policie a státního zástupce na další postup v případě. Měli bychom si však být vědomi, že fakticky jde o spor „*šéfa s pomocníkem*“.

(11) Ve vztahu k nejméně závažným trestným činům za předpokladu, že byl podezřelý přistižen při činu nebo bezprostředně poté, může být vedeno tzv. zkráceným přípravné řízení. Má se vyznačovat menší formálností a větší rychlostí, neboť cílem je toto řízení ukončit do dvou týdnů. Pokud v této lhůtě policejní orgán nerozhodne o odložení věci, předloží spis *státnímu zástupci*. Ten může věc odložit, nebo postoupit k přestupkovému či jinému řízení, nebo předat zpět policejnímu orgánu ke konání řádného přípravného řízení. Jinak podá na soud tzv. návrh na potrestání (tedy nikoliv obžalobu). O něm pak rozhoduje soud v tzv. zjednodušeném řízení. Typickým příkladem zkráceného řízení je např. postup po dopadení zloděje v obchodě (spáchal-li zde trestný čin) či pachatele pouliční výtržnosti.

(12) Jak již bylo uvedeno doručením obžaloby na soud začíná druhá fáze trestního řízení – řízení před soudem. Obžalobu je třeba nazývat obžalobou, nikoliv žalobou, kterou se zahajuje civilní (občanskoprávní) spor. Od podání obžaloby lze podezřelého a dosud obviněného označovat jako obžalovaného.

Pokud soud nedospěje k jinému rozhodnutí nařídí hlavní líčení, ve kterém provádí dokazování a zabývá se právní kvalifikací. Rozsudkem pak rozhoduje o vině a trestu, tj. buď *uzná obžalovaného vinným* skutkem uvedeným v obžalobě a rozhodne o trestu (za určitých okolností by mohl rozhodnout o upuštění od potrestání), anebo obžalovaného rozsudkem žaloby *zproští*. Ostatní rozhodnutí např. o

vrácení věci do přípravného řízení, zastavení či přerušování řízení, schválení narovnání atd. rozhoduje soud *usnesením*.

Hlavní líčení je správně chápat jako procesní střet dvou stran – státního zástupce jako strany obžaloby a obžalovaného, většinou spolu s obhájcem, jako strany obhajoby. Arbitrem tohoto utkání je soud. V případech, kde redakce sama nemá přístup k důkazům, je i v tomto stádiu řízení namísto zdrženlivost. Naopak je správné držet se sporného pojetí trestního procesu a prezentovat argumenty obou stran. Je však přitom třeba pamatovat na fakt, že další stranou řízení mohou být oběti v procesním postavení poškozených (často značně emocionálně věc prožívající), zásadní spor obžaloba – obhajoba by proto měl být konfrontován i jejich pohledem a argumenty. Především ve zpravodajství by však reportér neměl dávat najevo svoji příchylnost k některé ze stran (např. tónem hlasu, volbou charakteristik aktérů apod.). Nejlepší službu veřejnému zájmu udělá, když z každé strany popisovaného trojúhelníku vytěží zásadní argument, který vyjadřuje její procesní stanovisko, popř. motivy, způsob či důvody chování.

Dále musíme respektovat veškerá další pravidla Kodexu, tj. např. ohled na práva obětí (někdy je není přípustné zobrazit) a absolutně se musíme do právní moci konečného rozhodnutí vyvarovat vytváření dojmu, jakoby obžalovaný již byl pravomocně odsouzen.

(13) Proti rozhodnutí soudu prvního stupně totiž může z různých procesních stran přijít *odvolání* (proti rozsudku) nebo *stížnost* proti dalším rozhodnutím soudu. Pokud je takový řádný opravný prostředek podán, rozhodnutí nenabývá právní moci, řízení pokračuje a tato fáze se označuje jako řízení o opravných prostředcích. Pokud je nařízeno jednání před odvolacím soudem, neoznačuje se za hlavní líčení, ale za veřejné zasedání.

(14) Teprve, jestliže uznání viny určité osoby potvrdí odvolací soud, můžeme takovou osobu označit za odsouzenou či odsouzeného, popř. za pachatele. Na tom nic nemění možnost za určitých v trestním řádě vypočítaných podmínek sáhnout k mimořádným opravným prostředkům, především *dovolání*. Až, kdyby v následném řízení o mimořádném opravném prostředku došlo ke změně rozhodnutí ve smyslu zrušení předchozího viny uznávajícího výroku, muselo by z naší strany dojít k novému obnovení presumpce nevinu a upuštění od obrátů odsouzený, pachatel apod.

(15) Redakce se už naučily, že zcela specificky je upraveno řízení s mladistvými, především, že je nelze identifikovat ani používat terminologii procesu s dospělými, proto právě vypočtená pravidla můžeme používat výlučně v případě trestního řízení vůči dospělým.

5.3. Usnesení Etického panelu

5.3.1. Usnesení k pořadu „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“, vysílanému dne 14. srpna 2003 a k reportáži pořadu Fakta ze dne 22. září 2003 („Neúplatní?“)

Etický panel České televize se na svých řádných zasedáních ve dnech 28. května 2004 a 29. června 2004 na žádost generálního ředitele České televize Mgr. Jiřího Janečka zabýval stížností pana MUDr. Pavla Béma, primátora hlavního města Prahy, ze dne 27. ledna 2004 (č.j.: MHMP 12944/2004). Soustředil se přitom především na první dva pořady, které se staly předmětem stížnosti MUDr. Béma, a to na pořad „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“, vysílaný dne 14. srpna 2003 ve 21:00 hodin na ČT2, a na reportáž pořadu Fakta, vysílaného dne 22. září 2003 ve 21:25 hodin na ČT1 („Neúplatní?“). Pro posouzení stížnosti měl Etický panel České televize k dispozici její úplný text, odpověď generálního ředitele České televize ze dne 27. února 2004, textové přepisy všech výše zmíněných pořadů a jejich videozáznam. Po posouzení relevantních okolností celého případu Etický panel České televize konstatoval, že

- společné téma pořadu „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“ a reportáže „Neúplatní?“ pořadu Fakta, tj. otázky, související s okolnostmi zaplavení pražského metra při katastrofálních záplavách v srpnu 2002 a s jeho následnou rekonstrukcí, bylo zvoleno legitimně a představuje věc veřejného zájmu;
- oba pořady nastolily otázky, které dosud nebyly odpovědnými představiteli Magistrátu hlavního města Prahy uspokojivě zodpovězeny.

Etický panel však na základě Kodexu České televize, zejména s odvoláním na články 5, 14 a 16, současně konstatoval, že část kritických argumentů na adresu obou reportáží, které MUDr. Pavel Bém učinil předmětem své stížnosti, je oprávněná. Jednalo se zejména o následující profesní pochybení:

- Jako fakticky chybná se ukázala autorkou sugerovaná presumpce o účelové funkci pražského metra v protipovodňové ochraně. Hrubé zkreslení vyniká o to více, že nebylo podloženo uvedením zdroje. Za nepřijatelné pokládá Etický panel České televize obecné odvolávky typu „podle ekonomů“ apod., užití v dokumentu „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“.
- V reportáži bylo použito přepisu dosud nezveřejněných skutečných hovorů dispečerů Dopravního podniku v kritických dnech 13. a 14. srpna 2002. Pravdivost reprodukováných výroků lze ověřit, protože jejich přepis byl součástí šetření, které ve věci posuzování odpovědnosti za škody způsobené Dopravnímu podniku posléze vedly orgány činné v trestním řízení. Dialogy však byly znovu načteny a dramatizovány. Podle dikce muselo být i laickému posluchači jasné, že se nejedná o autentickou zvukovou nahrávku. Z hlediska obsahu rozhovorů se tedy nejedná o falzum, jak se domnívá stěžovatel, ale před uvedením zvukového záznamu měli být diváci upozorněni na to, že nejde o autentickou nahrávku. Etický panel České televize dává pro obdobné případy ke zvážení spíše užití textu na obrazovce, neboť emocionálně vypjaté verbální vyjádření pokládá Etický panel České televize za přijatelné pouze tehdy, jde-li o autentický záznam, který nebyl dodatečně upraven.
- Celkový styl obou posuzovaných pořadů (od užití nápodoby prvků orientačního systému pražského metra s vyznačením názvů stanic „Korupční“ či „Nepotrestaných“ přes stylizované hrané dotáčky až po emotivní hudební doprovod) byl manipulativní, pokleslý a neodpovídal požadavkům, kladeným obvykle v evropských zemích na televizní vysílání veřejné služby.

Závěrem Etický panel České televize konstatuje, že investigativní žurnalistika patří k nejpřednějším úkolům České televize jako vysílatele veřejné služby. Je přitom v souladu se zavedeným demokratickým přístupem tolerovat novinářům spíše to, že poukáží i na dosud neprokázané, ale

důvodné podezření z nezákonného nebo neetického jednání, než to, že se nebudou otázkám veřejného zájmu vůbec věnovat. Proto Etický panel doporučuje, aby se Česká televize i nadále intenzivně věnovala tématům otevřeným v pořadu „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“ a reportáže „Neúplatní?“, ale vyvarovala se přitom profesních a etických chyb, které zbytečně oslabují důvěryhodnost sdělovaných faktů a tím činí medvědí službu věcem obecného zájmu.

V Praze dne 29. června 2004

Helena Illnerová
Zdeněk Velíšek
Jiří Peňás
Petr Hajn
František Lobovský

5.3.2. Usnesení k reportáži „AI chce kontrolu vývozu policejní výzbroje“ vysílané dne 16. ledna 2004 v 19:15 hodin na ČT1 v pořadu Události

Etický panel České televize se na svém 3. řádném zasedání dne 7. září 2004 na žádost generálního ředitele České televize Mgr. Jiřího Janečka zabýval případem reportáže „AI chce kontrolu vývozu policejní výzbroje“ vysílané dne 16. ledna 2004 v 19:15 hodin na ČT1 v pořadu Události. Generální ředitel České televize požádal Etický panel České televize, aby se tímto případem zabýval z toho důvodu, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vedla kvůli této reportáži správní řízení s Českou televizí, ukončené vydáním "Upozornění na porušení zákona se stanovením lhůty k nápravě". Pro posouzení této záležitosti měl Etický panel České televize k dispozici následující písemné podklady: Oznámení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o zahájení správního řízení ze dne 3. března 2004, vyjádření České televize dopisem Radě pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 12. března 2004 a Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání - Upozornění na porušení zákona ze dne 22. dubna 2004. Dále měl Etický panel České televize k dispozici záznam citované reportáže.

Rekapitulace

Reportáž se týkala vývozu policejní výzbroje do totalitních států a jejího zneužívání. V jejím rámci byly zobrazeny nástroje, sloužící k zastrasování či omezení pohybu lidí, jako např. okovy, elektroobušky, paralyzéry apod. Do reportáže byly zařazeny rovněž záběry na používání těchto nástrojů při výslechu vězně policistou, konkrétně mučení vyslýchaného elektrickým proudem.

Dne 17. února 2004 zahájila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí na základě stížnosti diváka správní řízení podle ustanovení § 32, odst. 1, písm e) zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání (povinnost vysílatele "nezařazovat do vysílání pořady, které mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých zejména tím, že obsahují pornografii a hrubé samoučelné násilí"). Rada pro rozhlasové a televizní vysílání zahájení správního řízení odůvodnila tím, že „scény mučení třesoucího se a sebou škubajícího muže, tak jak jsou v předmětném pořadu zobrazeny se podstatným způsobem rozcházejí s veřejnoprávním charakterem televize a nejen že mají bulvární pachut', které je vlastní poněkud laciná senzačnost a výstřednost, v tomto případě až sadistického rázu, a že mohou porušovat zákon“.

Česká televize vyjádřila své stanovisko dopisem ze dne 12. března 2004, v němž zdůrazňuje skutečnost, že už s ohledem na závažnost tématu zmíněné reportáže nemůže „v žádném případě jít o 'samoučelné násilí'“. Proto Česká televize navrhla, aby správní řízení bylo zastaveno.

Dne 22. dubna 2004 vydala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání svým rozhodnutím č.j. RUP/31/04/951 „Upozornění na porušení zákona se stanovením lhůty k nápravě“. Dospěla k názoru, že „citovaný pořad obsahoval vypjaté, zvláště otevřené a expresivní obrazové podání mučení vězně,

keré v daném kontextu představuje zobrazení samoúčelného násilí“. Toto rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání není spojeno se sankcí a není proti němu přípustná žaloba podle soudního řádu správního.

Závěr

Na základě záznamu reportáže a citovaných dokumentů Etický panel České televize konstatuje, že vysílání zmíněné reportáže nebylo v rozporu s Kodexem České televize. Dále konstatuje, že

- zobrazení násilí (v tomto případě mučení elektrickým proudem) bylo logickou a z pohledu srozumitelnosti a názornosti podstatnou součástí této reportáže a přispívalo k jejímu mravnímu obsahu, neboť poukazovalo na závažnost problému kontroly vývozu policejní výzbroje do zemí, v nichž jsou porušována lidská práva;
- záběry, které byly předmětem správního řízení, byly velmi krátké (cca 7 vteřin), nepředstavovaly hlavní část reportáže a pro ilustraci tématu byly nezbytné;
- formulace Rady pro rozhlasové a televizní vysílání *„scény mučení (...) tak, jak jsou v předmětném pořadu zobrazeny se podstatným způsobem rozcházejí s veřejnoprávním charakterem televize“* nemá faktické opodstatnění, neboť právě vedením agendy tohoto typu (tj. systematickým upozorňováním na problematiku lidských práv a ekonomických souvislostí jejich dodržování či naopak porušování) naplňuje Česká televize důležitou složku svého poslání televizního vysílatele veřejné služby;
- zmíněná reportáž vykazovala přesně ty znaky, které od televizního zpravodajství veřejné služby lze požadovat, a obvinění autorů reportáže z *„bulvární pachuti“* a *„lacné senzačnosti“*, bylo zcela neadekvátní.

Etický panel České televize doporučuje, aby Česká televize věnovala i nadále otázkám dodržování lidských a občanských práv zvýšenou pozornost, a pokládá citovanou reportáž za kvalitní a odpovídající poslání televizní stanice veřejné služby.

V Praze dne 30. listopadu 2004

Helena Illnerová
Petr Hajn
František Lobovský
Jiří Peňás
Zdeněk Velíšek

5.4. Statut České televize

STATUT ČESKÉ TELEVIZE

Praha, 25. února 2004

Postavení České televize

ČLÁNEK I

1. Česká televize je právnickou osobou zřízenou s účinností od 1. ledna 1992 zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi.
2. Česká televize je veřejnou institucí provozující televizní vysílání. Jejím hlavním úkolem je tvorba televizních programů a jejich vysílání prostřednictvím pozemních vysílacích zařízení a jiných technických prostředků, a to analogově i digitálně. Touto činností, jakož i výrobou televizních pořadů, popřípadě dalšími činnostmi poskytuje službu veřejnosti a přispívá k rozvoji kultury.
3. Sídlem České televize je Praha 4 - Kavčí hory, PSČ 140 70.
4. Identifikačním číslem České televize je 00027383.
5. Česká televize se nezapisuje do obchodního rejstříku.
6. Stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu.

ČLÁNEK II

1. Své úkoly Česká televize plní zejména tím, že
 - a. vytváří a vysílá (šíří) televizní programy po celém území České republiky,
 - b. pořizuje zvukové a zvukově obrazové záznamy za pomoci vhodných a dostupných technologií,
 - c. vytváří a udržuje archivní fondy
 - d. nakupuje licence k užití záznamů audiovizuálních děl od zahraničních a tuzemských nositelů práv a smluvně poskytuje licence k užití jí vyrobených záznamů jiným osobám v tuzemsku a v zahraničí,
 - e. soustavně organizuje průzkum ohlasu televizních pořadů u diváků,
 - f. zajišťuje svůj technický rozvoj a vyvíjí činnost v oblastech nových vysílacích technologií, a služeb,
 - g. spolupracuje s významnými kulturními a uměleckými organizacemi či společnostmi,
 - h. podporuje českou filmovou tvorbu
 - i. pečuje o profesionální a vzdělanostní rozvoj svých pracovníků.
2. Česká televize poskytuje další služby a vyvíjí podnikatelskou činnost, není-li to v rozporu s jejím posláním.

3. Česká televize je členem mezinárodního sdružení vysílatelů veřejné služby Evropská rozhlasová a televizní unie (EBU/UER) a podílí se na mezinárodní spolupráci televizních stanic veřejné služby.
4. Česká televize je jedním ze zřizovatelů obecně prospěšné společnosti Člověk v tísni - Společnost při České televizi, o.p.s.
5. Česká televize přispívá k rozvoji vzdělání a výzkumu v televizních oborech.

Organizace a řízení

ČLÁNEK III

1. Statutárním orgánem České televize je generální ředitel.
2. Generální ředitel zejména
 - a. řídí činnost České televize,
 - b. v mezích zákona a Statutu stanoví organizaci České televize, vydává organizační, podpisový a pracovní řád a provozní řády,
 - c. jedná jménem České televize.
3. Generální ředitel činí písemné právní úkony jménem České televize tak, že k vytištěnému nebo nadepsanému názvu České televize připojí svůj podpis.
4. Generální ředitel České televize zmocní pro případ své nepřítomnosti svého zástupce z vedoucích zaměstnanců na prvním stupni řízení.
5. Generální ředitel je z výkonu své funkce odpovědný Radě České televize.
6. Generální ředitel předkládá Radě České televize k projednání a schválení:
 - a. Statut České televize,
 - b. návrh rozpočtu a závěrečného účtu České televize,
 - c. návrh dlouhodobých plánů programového, technického a ekonomického rozvoje,
 - d. návrh na zřízení nebo zrušení televizních studií; čl. V. 1 Statutu ČT zůstává tímto ustanovením nedotčen,
 - e. návrh na jmenování a odvolání ředitelů televizních studií,
 - f. návrh na pronájem nemovitostí na dobu delší než tři měsíce, na zcizení, popřípadě zatížení nemovitostí nebo jejich částí,
 - g. návrh na jmenování a odvolání členů Etického panelu.
7. Rada České televize plní své úkoly v souladu se zákonem o České televizi, který jí vyhrazuje postavení orgánu, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu České televize. Poradním orgánem Rady České televize ve věcech kontroly hospodaření České televize je Dozorčí komise.

8. V pracovněprávních úkonech vůči zaměstnancům sekretariátu Rady České televize respektuje Česká televize v mezích zákoníku práce usnesení Rady České televize, přijatá v této věci.
9. Stálým poradním orgánem generálního ředitele je Kolegium generálního ředitele. Členy Kolegia jsou z titulu svých funkcí všichni vedoucí zaměstnanci na prvním stupni řízení, popřípadě další fyzické osoby určené rozhodnutím generálního ředitele.
10. Poradním orgánem generálního ředitele je rovněž Etický panel zřízený Kodexem České televize.

ČLÁNEK IV

1. Základní organizační struktura České televize je podrobněji stanovena v organizačním řádu. [Organizační řád](#) je přístupný na internetových stránkách ČT www.czech-tv.cz. Organizační řád a podpisový řád upravují posloupnost pravomocí a odpovědností na jednotlivých stupních řízení, oprávnění k jednání jménem České televize, rozsah činnosti jednotlivých útvarů a vztahy mezi útvary.
2. Útvary přímo podřízené generálnímu řediteli řídí odborní ředitelé, popřípadě další vedoucí zaměstnanci na prvním stupni řízení. Generální ředitel je jmenuje a odvolává po projednání s Radou České televize.

Televizní studia

ČLÁNEK V

1. Součástí České televize jsou televizní studia, která s předchozím souhlasem Rady České televize zřizuje generální ředitel s výjimkou Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava, která byla zřízena a mohou být zrušena pouze zákonem. Sídlem TS Brno je Běhounská 18, Brno, PSČ 658 88, sídlem TS Ostrava je Dvořákova 18, Ostrava 1, PSČ 729 20.
2. Televizní studia se podílejí na vysílání a regionálním vysílání České televize v rámci plnění úkolů daných vysílacím schématem a výrobním úkolem zejména výrobou pořadů, a spravují také archivní fondy České televize, které vznikly jejich činností. Ředitele televizního studia jmenuje a odvolává na návrh generálního ředitele České televize Rada České televize. Ředitel televizního studia je oprávněn činit jménem České televize právní úkony týkající se televizního studia, s výjimkou pronájmu nemovitostí na dobu delší než tři měsíce, zeizení a zatížení nemovitostí a popřípadě dalšího nakládání s majetkem podle konkrétního rozhodnutí generálního ředitele. Za činnost televizního studia je ředitel televizního studia odpovědný generálnímu řediteli a řídí se jeho pokyny.

Rozhodné předpisy

ČLÁNEK VI

1. Česká televize vykonává svou činnost v souladu se zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi a zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, oba ve znění pozdějších předpisů, jakož i na základě dalších obecně závazných právních předpisů České republiky, včetně zákona č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

2. Zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání závazné pro Českou televizi a její pracovníky stanoví Kodex České televize.
3. Vysílání programu České televize se řídí vysílacím schématem. Od vysílacího schématu se odvozuje výrobní úkol. Oba dokumenty schvaluje generální ředitel. Pravidla, která je třeba dodržovat při odbavování pořadů a při vlastním vysílání, stanoví provozní řád.
4. Provozní řád, organizační řád, podpisový řád, pracovní řád a další vnitřní předpisy České televize zásadní povahy jsou vydávány ve formě rozhodnutí generálního ředitele. Vedoucí zaměstnanci na prvním stupni řízení mohou v mezích svých pravomocí vydávat vnitřní předpisy ve formě opatření, obdobně postupují ředitelé televizních studií.

Hospodaření České televize

Článek VII

1. Česká televize jako právnická osoba hospodaří na svůj účet a odpovědnost s vlastním majetkem podle vnitřně stanovených pravidel v souladu s obecně platnými právními předpisy.
2. Finančními zdroji České televize jsou zejména:
 - a. výnos z televizních poplatků, vybíraných dle zákona č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, v platném znění,
 - b. příjem z vlastní podnikatelské činnosti, včetně výnosu z prodeje reklamního času uskutečňovaný v souladu se zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění.
3. Česká televize sestavuje plány a rozepisuje rozpočet (rozpočty) na kalendářní rok. Příjmy z podnikatelské činnosti může použít pouze k financování činností stanovených zákonem o České televizi.
4. Samostatnou kapitolou rozpočtu České televize je rozpočet Rady České televize, z něhož se hradí náklady spojené s činností Rady a její Dozorčí komise.
5. Česká televize účtuje v soustavě podvojného účetnictví podle účtové osnovy platné pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace.
6. Průběžnou kontrolou hospodaření České televize je ve smyslu zákona o České televizi pověřena Dozorčí komise, poradní orgán Rady České televize. Ze své činnosti se Dozorčí komise odpovídá Radě České televize.
7. Účetní závěrka České televize za kalendářní rok musí být schválena výrokem nezávislého auditora.

Přístup k informacím

Článek VIII

1. Česká televize plní informační povinnosti uložené jí obecně závaznými právními předpisy, včetně povinnosti poskytovat údaje podle zákona č. 106/1999 Sb., o [svobodném přístupu k informacím](#), v platném znění.

2. Česká televize je oprávněna chránit své duševní vlastnictví a obchodní tajemství
3. [Statut České televize](#), [Kodex České televize](#) a [organizační řád](#) uveřejňuje Česká televize na svých internetových stránkách <http://www.czech-tv.cz/>.

Změny Statutu České televize

Článek IX

V případě potřeby změny Statutu České televize předloží generální ředitel Radě České televize ke schválení návrh změn. Změna Statutu je účinná okamžikem schválení Radou České televize, jestliže Rada neurčí pozdější termín účinnosti této změny. Generální ředitel bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti změn Statutu zabezpečí uveřejnění úplného a aktuálního znění tohoto dokumentu.

Závěrečná ustanovení

Článek X

1. Zrušuje se Statut České televize ze dne 27. 8. 2003.
2. Tento Statut byl schválen Radou České televize a nabývá účinnosti dne 25. února 2004.

5.5. Přehled účasti členů Rady České televize na jednáních v roce 2004

Účast 2004	1 14.1.	2 28.1.	3 11.2.	4 25.2.	5 10.3.	6 24.3.	7 7.4.	8 21.4.	9 5.5.	10 19.5.	11 2.6.	12 16.6.	13 30.6.	14 21.7.	15 11.8.	16 25.8.	17 8.9.	18 22.9.	19 6.10.	20 3.11.	21 1.12.	22. 15.12.
M. Badal	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/
D. Dvořák	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
B. Fanta	/	/	/	0	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0
H. Fibingerová	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/
M. Horálek	/	/	/	/	/	/	0	/	/	0	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/
Z. Hůlová	0	0	0	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	0	/	/	/	0	/
E. Kohák	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
L. Miler	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/
J. Mrzena	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
J. Presl	/	/	/	0	/	/	/	0	/	/	/	/	0	/	0	/	/	0	/	/	/	/
J. Prokeš	x	x	x	x	x	x	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/
A. Svobodová	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
J. Šilerová	0	0	0	0	0	/	/	/	/	0	/	/	/	0	/	0	0	/	/	/	0	0
P. Uhl	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	/
J. Voráč	0	/	/	/	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/	0	0	/	/	/	0	/

/ přítomen
0 nepřítomen
x není členem Rady ČT

5.6. Zásady práce pracovní skupiny pro podněty a stížnosti (PSPS)

1. Usnesení rady č.20/02/04
2. Postup pracovní skupiny podnětů a stížností (dále jen PSPS) před jednáním rady
3. Postup rady během jejího jednání
4. Typové dopisy

1. Usnesení rady č.20/02/04

1.1. Dne 28. ledna 2004 přijala rada toto usnesení:

Rada po projednání schvaluje zásady vyřizování podnětů a stížností takto:

1. *Veškerou korespondenci rady eviduje sekretariát rady.*
 2. *Rada odpoví přímo na stížnosti a podněty (posouzení viz odst. 3), které odpovídají její povinnosti, vyplývající ze zákona č. 483/1991 o České televizi, §8, odst. 1f) a 1g), ve znění pozdějších předpisů.*
 3. *Pracovní skupina pověřená radou rozhodne o tom, které podněty a stížnosti přísluší podle následujících kritérií k dalšímu řešení:*
 - a/ *Rada prostřednictvím pracovní skupiny vyřizuje odpovědi jménem rady na některé podněty a stížnosti přímo.*
 - b/ *Podněty a stížnosti, které nespádají do kompetence rady a náleží k vyřízení generálnímu řediteli České televize. Odpovědi na tyto dopisy, vypracované generálním ředitelem, budou předány radě k archivaci.*
 - c/ *Podněty a stížnosti vyžadující předložení na jednání rady.*
- (9:0:3)

1.2. Výklad PSPS:

1.2.1. PSPS je obvykle tříčlenná, členy volí a odvolává rada. Členové PSPS se žádají, aby po odstoupení z PSPS působili v PSPS ještě alespoň 14 dnů.

1.2.2. Kde se v těchto zásadách uvádí „podnět“, rozumí se tím podle povahy věci i „stížnost“. Tam, kde se uvádí „stěžovatel“, rozumí se tím i osoba, která podala podnět.

1.2.3. PSPS předkládá radě případy,

- a/ když nedosáhla jednomyslnosti, s výjimkou postupu, který má podle těchto zásad právo určit i jeden člen PSPS („právo veta“),
- b/ kdy o řešení podnětu podle názoru alespoň jednoho člena PSPS má rozhodnout rada, byť by se v názoru na řešení všichni členové PSPS shodovali,
- c/ kdy stanovisko gř je v rozporu se stanoviskem PSPS
- d/ kdy o to požádá kterýkoli člen rady

1.2.4. PSPS předloží radě návrh (případně i ve variantách) usnesení, jimiž rada rozhodne o případech uvedených v 1.2.3.

1.2.5. PSPS předkládá pravidelně radě návrh na usnesení o případech, k nimž rada nepřijímá zvláštní usnesení, přičemž ji ústně

- podá výčet případů, které připravila k vyřízení bez rozpravy v radě, v němž uvede jména podavatelů podnětů a názvy pořadů, jichž se podněty týkají
- informuje o případech, kdy požádala gř o stanovisko, a o tom, zda své stanovisko již gř předložil

1.2.6. Působnost rady a její PSPS při vyřizování stížností

Podněty, které se týkají plnění úkolů veřejné služby podle §§2 a 3 a naplňování zásad podle kodexu ČT (viz § 8 odst.1 g/) zákona o ČT jsou v působnosti Rady ČT a PSPS připravuje jejich vyřízení.

Vzhledem k působnosti rady ČT, vymezené ustanovením § 4 zákona o ČT, není však v pravomoci rady podnět, týkající se samotné rozhodovací pravomoci generálního ředitele (dále jen gř) a jeho spolupracovníků, ať už jde o otázky personální, finanční, organizační, technické či programové - ve

smyslu chystané či probíhající tvorby televizních pořadů a ve smyslu jejich zamýšleného vysílání. Proto podnět, který se netýká plnění úkolů veřejné služby podle §§2 a 3 a naplňování zásad podle kodexu ČT, tedy § 8 odst.1 g/ zákona o ČT, nepovažuje PSPS za podání, jehož vyřízení je v působnosti rady, a postupuje ho k vyřízení gř ČT, o čemž podavatele písemně vyrozumí. Nepříslušnost rady k řešení takových podnětů je podle citovaných ustanovení zákona zřejmá i přesto, že rada podle zákona do personálních, finančních, organizačních atd. oblastí zasahuje. Činí tak ale pouze v rozsahu upraveném zákonem (jmenuje gř a na jeho návrh ředitele televizních studií, vyjadřuje se předem ke jmenování některých vedoucích pracovníků, schvaluje rozpočet a jeho změny atd.). Po zásahu, k němuž jí opravňuje zákon, již ale nemá možnost věci znovu přezkoumávat či ovlivňovat - to je v pravomoci gř.

1.2.7. Zákaz přímého zásahu radních do tvorby a vysílání

Zákaz přímého zásahu do tvorby a vysílání televizních pořadů (§8 odst. 4) znamená, že rada, PSPS a členové rady nesmějí ovlivňovat předem tvorbu a vysílání (například nesmějí žádat ČT, aby již natočený pořad nevysílala, nebo aby nevysílala jeho reprízu nebo aby nevysílala další díly seriálu; nezasahují do tvorby; neovlivňují, konkrétně kdo a co má tvořit či co se konkrétně tvořit má či nemá apod.) Tento zákaz se však nedotýká činnosti rady a její PSPS ve smyslu § 8 odst. 1 g/ - neomezuje tedy nijak dozor rady nad již vysílanými pořady a její vydávání stanovisek a doporučení, která se týkají programové nabídky, tedy programové skladby.

1.2.8. Stížnosti neoznačené jako stížnosti a podněty

Za stížnosti podle § 8 odst. 1 f/ považuje PSPS i podání, které nejsou jako stížnosti označeny a které se týkají plnění úkolů veřejné služby podle §§2 a 3 a naplňování zásad podle kodexu ČT, tedy § 8 odst.1 g/.

1.2.9. Postup z vlastní iniciativy

Každý člen rady ČT, a tedy i člen PSPS, má právo jako jakákoli jiná osoba podat podnět, který se týká plnění úkolů veřejné služby podle §§2 a 3 nebo naplňování zásad podle kodexu ČT (§ 8 odst. 1 g) - viz 1.2.4. Podnět je třeba podat písemně (i elektronicky) a PSPS ho vyřídí podle obecných zásad.

1.2.10. Stížnosti týkající se gř

Zákonná dikce § 8 odst. 1 f/ zákona o ČT „rozhodovat o stížnostech týkajících se gř“ znamená, že každý podnět nebo stížnost na televizní pořad (absenci televizního pořadu) ve smyslu ustanovení § 8 odst.1 g/ (plnění úkolů veřejné služby podle §§2 a 3 a naplňování zásad podle kodexu ČT) je stížností týkající se gř, a radě a její PSPS přísluší její vyřízení. Tento názor je podpořen samotnou dikcí „stížnost týkající se gř“, která se týká chodu ČT, jejíž je nejvyšší řídicí pracovník, který odpovídá za činnost (nečinnost) všech podřízených; kdyby zákonodárce měl na mysli pouze stížnost na gř či stížnost na jeho postup nebo činnost, tedy na to, co gř sám učinil, nebo naopak neučinil, i když měl, napsal by to tak, a neuváděl by volnější znění „týkající se gř“.

2. Postup PSPS před jednáním rady

2.1. Sekretariát vyloučí z podnětů zjevně nepřijatelné podněty - anonymní, nepřislušné (netýkající se vůbec ČT) a čistě děkovné dopisy. Tajemnice rady poskytne podle povahy věci podavateli vysvětlení, proč se rada nemůže podnětem zabývat. Za děkovné nebo pochvalné dopisy rada ČT (podpis předsedy) poděkuje podle staršího vzoru. O čistě pochvalných dopisech informuje sekretariát příslušného vedoucího pracovníka a PSPS, která výčet pochvalných dopisů s označením pisatele a pořadu zařadí do informace radě.

2.2. Ostatní podněty předá sekretariát všem členům PSPS v xerokopiích. Součástí podkladů je i přehled došlých podnětů.

2.3. Na jednání rady předá sekretariát členům PSPS xerokopie došlých podnětů.

2.4. Kopie závažných dokumentů poskytne sekretariát všem členům rady. Za závažný podnět se považuje ten, který takto označí kterýkoliv člen PSPS nebo předseda rady.

2.5. Stanoviska gř, o něž PSPS gř požádala, zasílá sekretariát průběžně a bezodkladně všem členům PSPS elektronicky. Byl-li podnět podán v elektronické podobě, připojí ke stanovisku gř i podnět.

2.6. V PSPS vypracuje první člen návrhy na řešení a na odpovědi zpravidla do pěti dnů po jednání, na němž podklady obdržel a bezodkladně je elektronicky pošle druhému členu. Ten se k návrhům vyjádří a zpravidla do tří dnů pošle návrhy s vyjádřením třetímu členu PSPS. Ten zpravidla do tří dnů pošle elektronicky návrhy s vyjádřením druhého členu prvnímu členu. První člen předkládá sekretariátu konečnou redakci návrhů, zpravidla před dalším jednáním rady.

2.7. Žádosti rady o poskytnutí stanoviska gř podává sekretariát písemně s podpisem předsedy (místopředsedy) rady. Ostatní korespondenci s ČT a ústní (telefonické) požadavky a dotazy na ČT vyřizuje tajemnice rady (sekretariát).

2.8. Všechny písemnosti, které jsou určeny adresátům mimo ČT, podepisuje předseda (místopředseda) rady; text je psán jménem Rady ČT.

2.9. Podnět PSPS odloží, nemá-li rada povinnost se jí zabývat; o tom podavatele uvědomí písemně.

2.10. Podnět PSPS postoupí jinému orgánu nebo jiné osobě mimo ČT, je-li věc mimo působnost Rady ČT i mimo působnost ČT, o čemž tazatele uvědomí písemně. Podnět, který je možno chápat jako podnět k zahájení správního řízení, však nepostoupí Radě pro rozhlasové a televizní vysílání a vyřizuje ho podle povahy věci sama, nebo ho postoupí gř. O podnětu, který by mohl vést ke správnímu řízení generálního ředitele ČT PSPS vždy uvědomí.

2.11. Podnět, který není v působnosti rady, protože se netýká plnění úkolů veřejné služby podle §§2 a 3 a naplňování zásad podle kodexu ČT - § 8 odst.1 g/ (viz 1.2.1. těchto zásad), postoupí PSPS gř. Podavatele o tom písemně vyrozumí, Věc PSDS ani sekretariát dále nesledují.

2.12. Podnět, který je v působnosti rady, a jeho vyřízení může PSPS připravit bez stanoviska gř, vyřizuje PSPS tak, že ho zahrne do návrhu usnesení rady (viz 1.2.5.).

2.13. Vyžaduje-li posouzení věci stanoviska gř, požádá PSPS prostřednictvím předsedy rady gř o předložení stanoviska. Pro předložení stanoviska gř není stanovena lhůta. Sekretariát rady se však po 14 dnech po podání žádosti o stanovisko dotáže příslušných spolupracovníků gř, kdy se předpokládá předložení stanoviska a případně, jaké jsou okolnosti jeho delšího zpracování. Stanovisko gř předkládá sekretariát dále podle 2.4. Formuluje je tak, aby bylo zřejmé, že to je stanovisko gř, a ne rozhodnutí rady či návrh rozhodnutí.

2.14. PSPS může navrhnout, aby generální ředitel nechal věc posoudit etickým panelem. Zpravidla tak PSPS činí po získání stanoviska gř při redigování návrhu PSPS na usnesení rady. PSPS však může doporučit generálnímu řediteli posouzení věci etickým panelem i v případě, že sama vyřizuje podnět, nebo při podávání žádosti o stanovisko generálního ředitele.

2.15. Požádá-li o to jeden člen PSPS, PSPS podnět neodloží (2.8.), nepostoupí jinému orgánu (2.9.), nepostoupí gř k vyřízení (2.10.), nepřipraví vyřízení bez stanoviska gř (2.11.) a naopak ho o stanovisko nechá požádat, nezahrne věc do celkového usnesení s ústní informací (1.2.5.) a předloží věc radě k rozpravě o zvláštním usnesení (1.2.4.) - „právo veta“.

2.16. Týká-li se podnět vyváženosti nebo objektivitu, vyznačí PSPS na výsledném návrhu vyřízení písmena V-O pro potřeby pracovní skupiny, sledující vyváženost a objektivitu pořadů ČT..

3. Postup PSPS během jednání rady

3.1. Před radou vystupuje jménem PSPS ten člen PSPS, který soubor podnětů posuzoval první a který ho předložil před jednáním rady sekretariátu s konečnými návrhy.

3.2. Každý člen rady se může seznámit s příslušnou dokumentací, týkající se podnětu, na sekretariátu rady. Podle povahy věci zašle nebo vydá sekretariát členu radu dokumentaci nebo její část.

3.3. Učiní-li člen rady, který neměl k dispozici příslušné podklady, při jednání rady před přijetím usnesení výhradu, týkající se řešení kteréhokoliv případu, rada případ z usnesení vyloučí a jeho projednávání odročí na příští jednání.

3.4. Odpovědi na podněty zahrnuté do celkového usnesení s ústní informací (1.2.5.) rozesílá sekretariát rady stěžovatelům po uplynutí 48 hodin od přijetí usnesení rady. Vznese-li člen rady během 48 hodin námitku, sekretariát odpověď neodešle, a věc se vrátí k rozpravě na radě k případné revokaci jejího rozhodnutí o tomto podnětu. Člen rady, který zaslání odpovědi pozastavil, navrhne radě jiné znění odpovědi či jiný postup.

3.5. Stejně jako při hlasování o jiných usneseních se do zápisu o jednání rady zaznamená, nebo k zápisu dodatečně připojí odlišné stanovisko člena rady (členů rady), týkající se vyřízení podnětu.

3.6. PSPS požádá radu, aby podle ustanovení § 7 odstavec 4 zákona o ČT vyloučila veřejnost z části jednání, na níž se budou projednávat skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů, mj. zákona o ochraně osobních údajů; radu o to zejména požádá, mají-li se projednávat skutečnosti obsahující citlivé údaje ve smyslu ustanovení § 4 b/ zákona o ochraně osobních údajů - tedy například údaje vypovídající o politických postojích, náboženství a filozofickém přesvědčení, trestné činnosti, zdravotním stavu a sexuálním životě osob, kterých se pořad týkal nebo které se na jeho tvorbě podílely nebo které podnět podaly.

3.7. Při projednávání podnětu, v němž gř předkládal své stanovisko, ho může gř doplnit ústně, a to na svoji žádost nebo na žádost rady či jejího předsedy. Při ústním doplnění stanoviska ho může zastoupit pracovník ČT nebo pracovníci ČT, kterého nebo které osobně určí.

3.8. Předkládání dodatečných písemností při ústním projednávání podnětu se nepřipouští.

3.9. Vystoupení osob, které nejsou zaměstnanci ČT, se při ústním projednávání podnětu nepřipouští, nerozhodne-li rada hlasováním jinak.

4. Typové dopisy

T 2.8. - stěžovateli je zaslán, pokud je stížnost odložena:

Vážený pane{vážená paní,

děkujeme za Váš dopis ze dne xxxx. Působnost Rady České televize, také pokud jde o vyřizování stížností a dohled rady nad úkoly veřejné služby České televize, určuje zákon č. 483/1991, o České televizi, ve znění pozdějších předpisů. Váš podnět ale do této působnosti rady nespadá, a nespadá ani do působnosti České televize a jejího generálního ředitele. Jsme proto nuceni Váš podnět odložit.

S pozdravem

T 2.9. stěžovateli je zaslán, pokud je stížnost postoupena jiné osobě než gř:

Vážený pane{vážená paní,

děkujeme za Váš dopis ze dne xxxx. Působnost rady České televize, také pokud jde o vyřizování stížností a dohled rady nad úkoly veřejné služby České televize, určuje zákon č. 483/1991, o České televizi, ve znění pozdějších předpisů. Váš podnět ale do této působnosti rady nespadá, a nespadá ani

do působnosti České televize a jejího generálního ředitele. Domníváme se, že by se Vaším podáním mohl zabývat xxxxx, na nějž se můžete případně obrátit.

S pozdravem

T 2.10. stěžovateli je zaslán, pokud je stížnost postoupena gř k přímému vyřízení:

T 2.10.1. (v případě stížností týkající se programové skladby apod.)

Vážený pane/vážená paní,

děkujeme Vám za zájem o práci České televize a za dopis Radě České televize ze dne xxxxx..

Zákon č. 483/1991, o České televizi, ve znění pozdějších předpisů stanoví působnost rady. Rada České televize má za úkol jmenovat a odvolávat generálního ředitele České televize a vykonávat dohled nad plněním úkolů veřejné služby stanovených zákonem. Všechno ostatní, včetně programové skladby, spadá do pravomoci generálního ředitele České televize. Váš dopis proto postupujeme generálnímu řediteli České televize k přímému vyřízení..

Přejeme spokojenost u obrazovky České televize

S pozdravem

T 2.10.2. (v případě personalistiky apod.)

Vážený pane/vážená paní,

děkujeme Vám za Váš dopis ze dne xxxxx Radě České televize..

Zákon č. 483/1991, o České televizi, ve znění pozdějších předpisů stanoví působnost rady. Rada České televize má za úkol jmenovat a odvolávat generálního ředitele České televize a vykonávat dohled nad plněním úkolů veřejné služby stanovených zákonem. Vše ostatní spadá do pravomoci generálního ředitele ČT. Váš dopis proto postupujeme generálnímu řediteli České televize k přímému vyřízení..

S pozdravem

T 2.10.3. , když stěžovatel radu žádá, aby zasáhla do vytvářeného pořadu nebo do pořadu připraveného k vysílání (včetně repríz a dalších dílů seriálu).

se lze odvolat na ustanovení § 8 odst. 4 zák. o ČT. Použije se T 2.10.2, ale dvě poslední věty (před pozdravem budou znít: *:Rada ani její členové nesmějí přímo zasahovat do tvorby a vysílání televizních pořadů, uvádí zákon. Váš dopis chápeme jako podnět, týkající se tvorby, a proto ho postupujeme generálnímu řediteli k přímému vyřízení..*

T 2.12. - v případě, že se před vyřízením stížnosti požaduje stanovisko generálního ředitele

Vážený pane/paní/pánové,

děkujeme za Váš dopis ze dne xxxxx. Rada se jím zabývala na svém zasedání dne yyyyyyy a vyžádala si stanovisko generálního ředitele České televize. Po jeho obdržení se rada k věci vrátí a Váš podnět posoudí.

S pozdravem

V Praze 17. května 2004

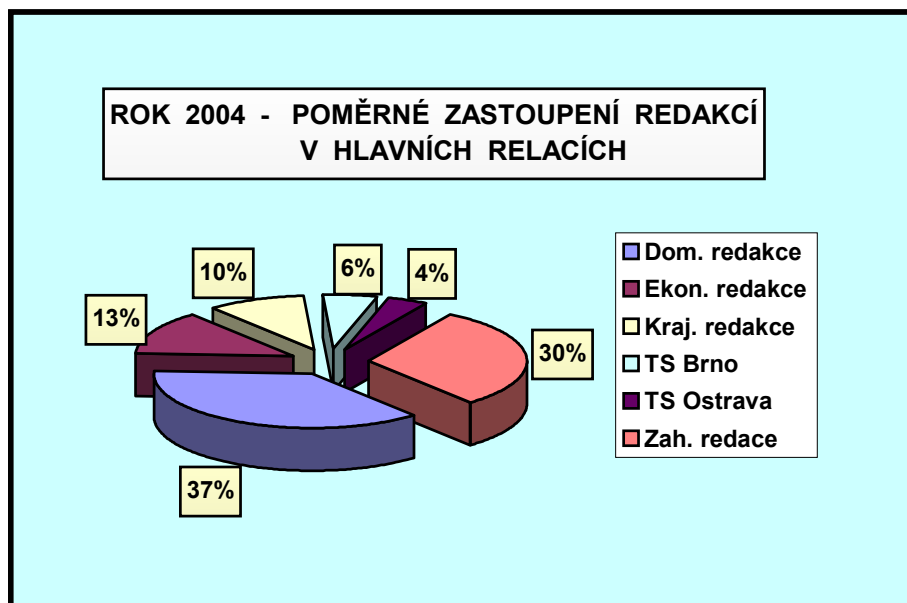
Tyto zásady vzala na vědomí Rada pro Českou televizi usnesením č. 146/10/04 z 19.5. 2004.

5.7. Zpráva pro Radu České televize o působení zahraničních zpravodajů v roce 2004

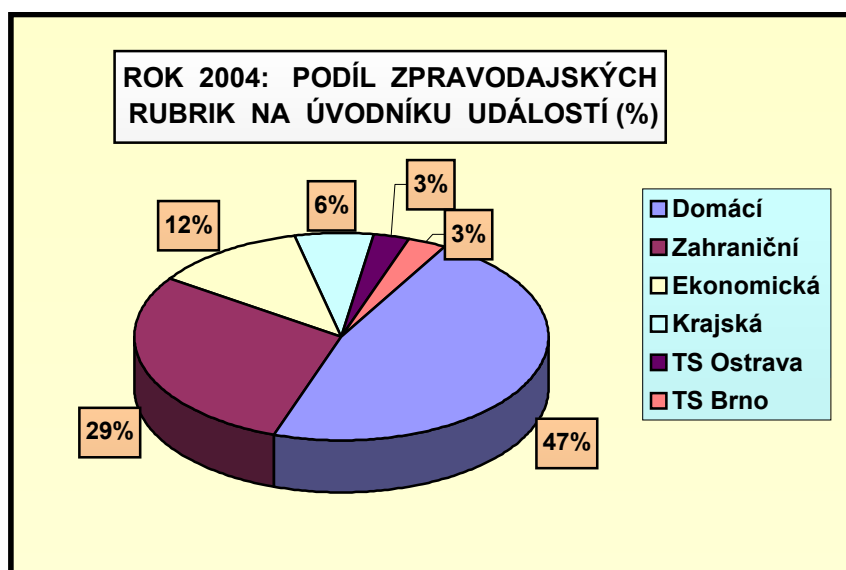
Způsobu organizace činnosti stálých zahraničních zpravodajů ČT a způsob průběžného vyhodnocování efektivity jejich práce

1. Rok 2004 v zahraničním zpravodajství

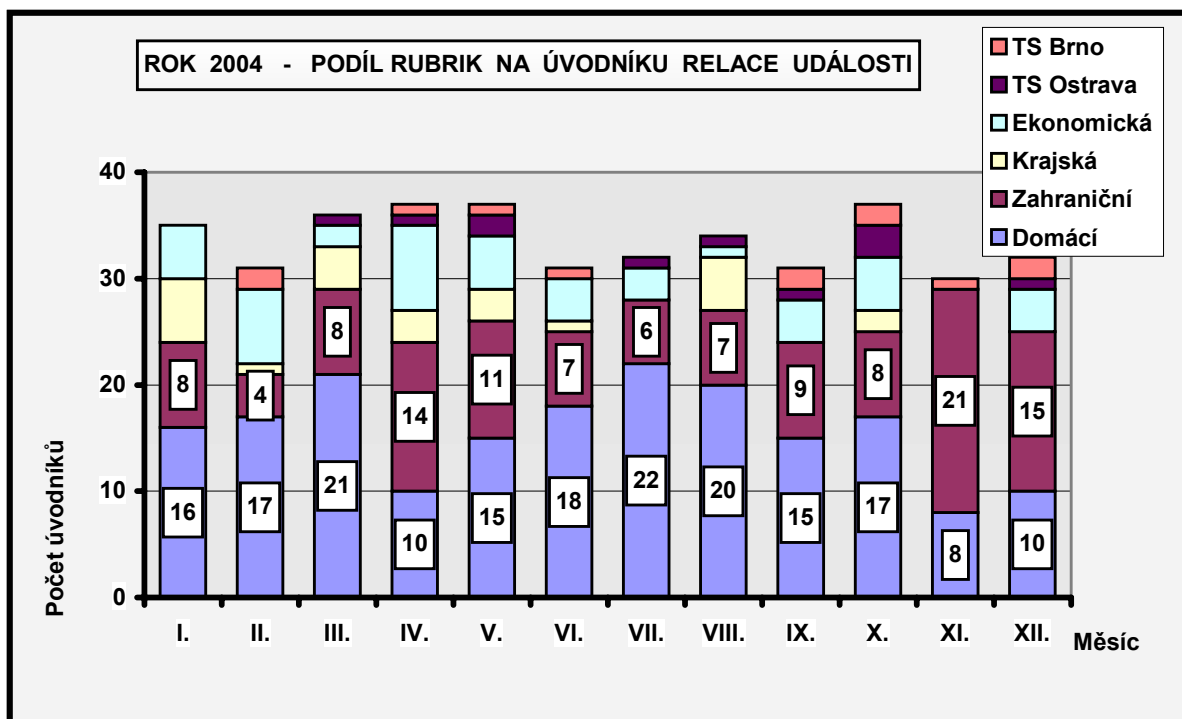
Uplynulý rok přinesl ve světě mnoho závažných událostí. ČT jim věnovala náležitý prostor a většinou z nich přinesla i původní zpravodajství. Podíl zahraničních zpráv v hlavních relacích RZ ČT (Události, Události v kultuře a Události, komentáře) tvořil zhruba třetinu.



ČT přikládala zahraničnímu zpravodajství i patřičnou důležitost. Zhruba třetinu hlavní zpravodajské relace tvořily právě světové události. To je nadstandardní podíl nejen v kontextu českých médií, ale i ve srovnání jiných televizí veřejné služby.



Další graf přibližuje podíl zahraničních zpráv v úvodu Událostí v jednotlivých měsících.



V únoru přinácela ČT obsáhlé zpravodajství ze sociálních nepokojů na východě Slovenska (bratislavská zpravodajka A. Petrovičová). V březnu měla ČT jako jediná z českých médií svého zpravodaje v Madridu v den teroristických útoků al-Káidy a přinácela původní zpravodajství už od prvních okamžiků. Konci března a dubna dominovaly především události v Iráku, který se potýkal s největšími boji od pádu režimu Saddáma Husajna (na místě měla ČT M. Kubala), a situace kolem unesených českých novinářů i dalších cizinců v Iráku, v květnu to pak byly dopady vstupu ČR do EU (především v podání bruselského zpravodaje J.F. Potužníka, ale např. i H. Scharffové z Velké Británie). V červnu se ČT věnovala např. oslavám 60. výročí spojenecké invaze v Normandii (opět v podání původního zpravodajství od J.F. Potužníka).

Graf ukazuje značný nárůst velmi důležitých zahraničních zpráv zejména v druhé polovině roku. V září věnovala ČT velkou pozornost zpravodajství o osudu rukojmích ze školy v Beslanu (přímo v Beslanu byl moskevský zpravodaj M. Jazairi a v Moskvě L. Dvořák). V říjnu přinácela původní zpravodajství z prvních afghánských prezidentských voleb od B. Šámalové. Listopadu dominovaly především volby v USA (pokryvané stálým zpravodajem R. Bradáčem a zvláštní zpravodajkou P. Flanderkovou) a události kolem smrti předsedy palestinské samosprávy J. Arafata (pokryvané z Paříže J.F. Potužníkem, z palestinských území T. Rákosem a z Egypta F. Kandou). Značný prostor věnovala ČT prezidentským volbám na Ukrajině. Jako jediná z českých médií přinesla původní zpravodajství z obou kol hlasování (Z. Opletalová) a rozsáhle se věnovala i následným opozičním protestům v Kyjevě (M. Karas). Na opakovaném druhém kole měla ČT své zpravodaje v Kyjevě i na provládním východě země (M. Karas, M. Jazairi).

Začátku prosince dominovalo zahraničním zprávám pokrytí následků vichřice ve slovenských Tatrách (A. Petrovičová). Značný prostor pak dostalo i jedno z klíčových rozhodnutí EU v tomto roce – zahájení přístupových rozhovorů s Tureckem. ČT vyslala zvláštní zpravodajku do Turecka (T. Engelovou) a v Bruselu sledoval jednání evropských špiček J.F. Potužník.

V samotném závěru roku ČT velmi široce pojala zpravodajství z jedné z největších přírodních katastrof posledních desetiletí - zemětřesení a vln tsunami v jihovýchodní Asii. V oblasti se postupně vystřídalo pět zpravodajů zahr. rubriky (H. Scharffová na Srí Lance, F. Kanda v Thajsku, J. Moláček v Indonésii, D. Miřejovský pokrývající cestu české humanitární pomoci a T. Engelová na Srí Lance).

Standardně doprovází redaktor ČT předsedu vlády, ministra zahraničí nebo prezidenta (event. další ústavní představitele) na důležitá mezinárodní jednání a zahraniční diplomatické mise. To se stalo při cestách prezidenta do Číny (P. Kopecký), do Střední Asie (Z. Opletalová) nebo Portugalska a Španělska (F. Kanda). S ministrem zahraničí vyjela ČT do Kazachstánu, Filipín, Austrálie, na Nový Zéland, přinášela původní zpravodajství i ze súdánského Darfuru (M. Kubal).

ČT přinášela původní zprávy a reportáže i z oblastí, které jsou ČR geograficky i kulturně vzdálenější a jejichž dopad na globální dění není příliš velké. Přesto takové zpravodajství pomáhá dotvářet obraz diváka ČT o dění ve světě a zkvalitňuje služby, které veřejnoprávní zpravodajství poskytuje. Do této skupiny patří cesty F. Kandy do Latinské Ameriky nebo cesta T. Engelové do Etiopie.

Uplynulý rok představoval pro zahraniční rubriku extrémní zátěž. Výsledkem její práce ale bylo kvalitní zahraniční zpravodajství, kterému v původnosti nemohla ostatní česká média konkurovat.

2. Definice zahraničního zpravodaje

Redakce zpravodajství České televize má v současné době šest stálých zahraničních zpravodajů. Jejich posty jsou umístěny na Slovensku, v Polsku, v Německu, v Belgii, ve Spojených státech a v Rusku. Z hlediska dislokace je ale důležitější prostor, který zahraniční korespondenti ČT mohou z místa svého působiště obsáhnout. Proto je přesnější označovat působiště zpravodajů podle názvu města, ve kterém má příslušný štáb redakci. Bruselský zpravodaj pokrývá Belgii, ale i dění týkající se Evropské unie, NATO, země Beneluxu, Británii nebo Francii apod. Podobně bratislavská zpravodajka zajišťuje nezbytnou agendu nejen ze Slovenska, ale také z Maďarska a Rakouska, popř. Slovinska atp.

Redakce zpravodajství ČT umísťuje své zpravodaje tak, aby vzhledem k svým finančním možnostem zajistila co nejvyšší pokrytí zpravodajsky exponovaných regionů Evropy, Ameriky a Ruska (resp. Dálného východu). Taková strategie klade vysoké nároky na akceschopnost a mobilitu jednotlivých zahraničních reportérů.

Z definice zahraničního zpravodaje plyne, že do skupiny zahraničních zpravodajů patří i zvláštní zpravodajové. Jejich pobyt v zahraničí je však krátkodobý. Je běžné, že reportéři jsou vysíláni na delší zahraniční pobyty, ať už jde o konkrétní mediálně důležitou zahraniční událost nebo o „sběrnou“ cestu. Do této skupiny výjezdů patří i cesty s ústavními činiteli ČR.

Se zpravodajstvím ČT rovněž spolupracují externí zpravodajové. Všechny tři kategorie zpravodajů podléhají stejnému způsobu řízení ve věcech editoriačních.

V organizačních záležitostech jsou patrné rozdíly vyplývající z odlišného pracovněprávního vztahu (skupina externistů) a způsobu financování (skupina externistů i zvláštních zpravodajů). Tato zpráva se bude nadále zabírat především skupinou stálých zahraničních zpravodajů. Kromě zřízených zpravodajských postů zajišťuje pro Českou televizi původní zpravodajství zahraniční redakce ČT.

Všichni zahraniční zpravodajové jsou v interním pracovním poměru v ČT, pět z nich jsou čeští občané, na Slovensku pracuje od února 2004 jako stálá zpravodajka slovenská občanka v interním pracovním poměru v ČT. Na čtyřech postech (USA, Rusko, Belgie, Německo) je nasazený kameraman, českým občanem v interním pracovním poměru v ČT, na Slovensku pracuje místní kameraman zaměstnaný interně a polský zpravodaj využívá stálého místního kameramana placeného externě.

3. Změny v obsazení zpravodajských postů, jejich odraz ve vysílání

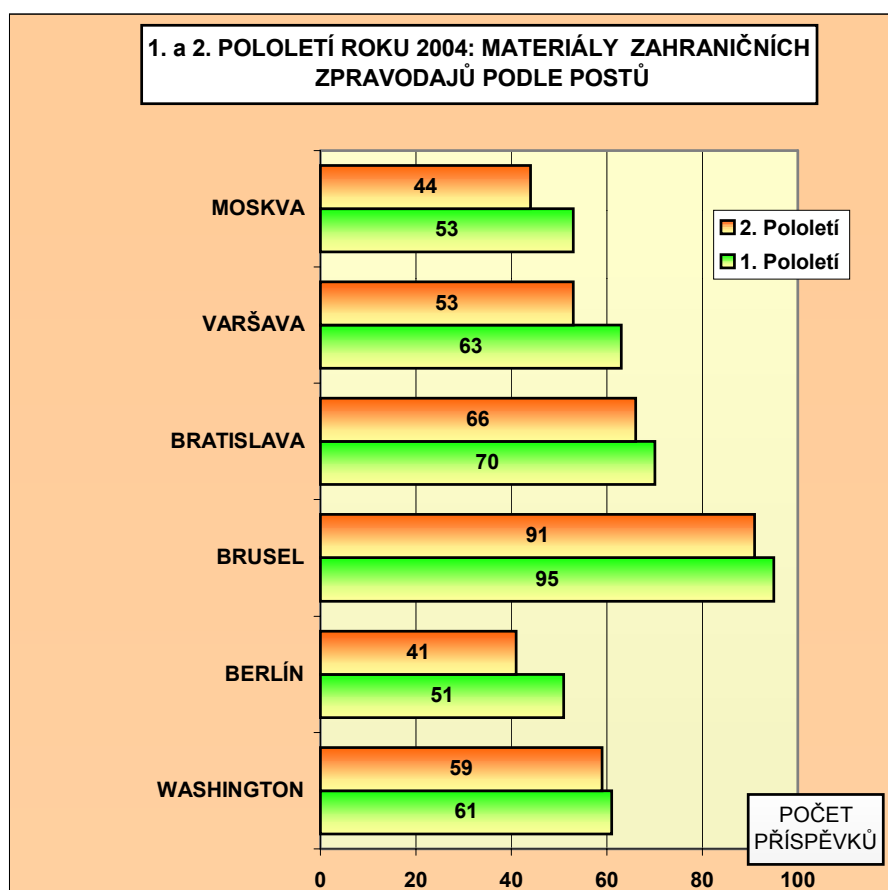
V uplynulém roce prošlo obsazení zpravodajských postů zásadní obměnou – změnili se reportéři na třech postech (Washington, Bratislava, Berlín). Ve všech případech tyto změny nepřinesly pokles kvality ani kvantity (navzdory problémům se stěhováním a předáváním zpravodajské agendy). Naopak

podíl těchto středisek na zpravodajství výrazně vzrostl – nejmarkantnějším příkladem může být Německo, kde došlo v prvním pololetí 2004 k nárůstu počtu příspěvků do dvou hlavních zpravodajských relací (Události, Události, komentářů) ze 73 za rok 2003 na 92 příspěvků v roce 2004.

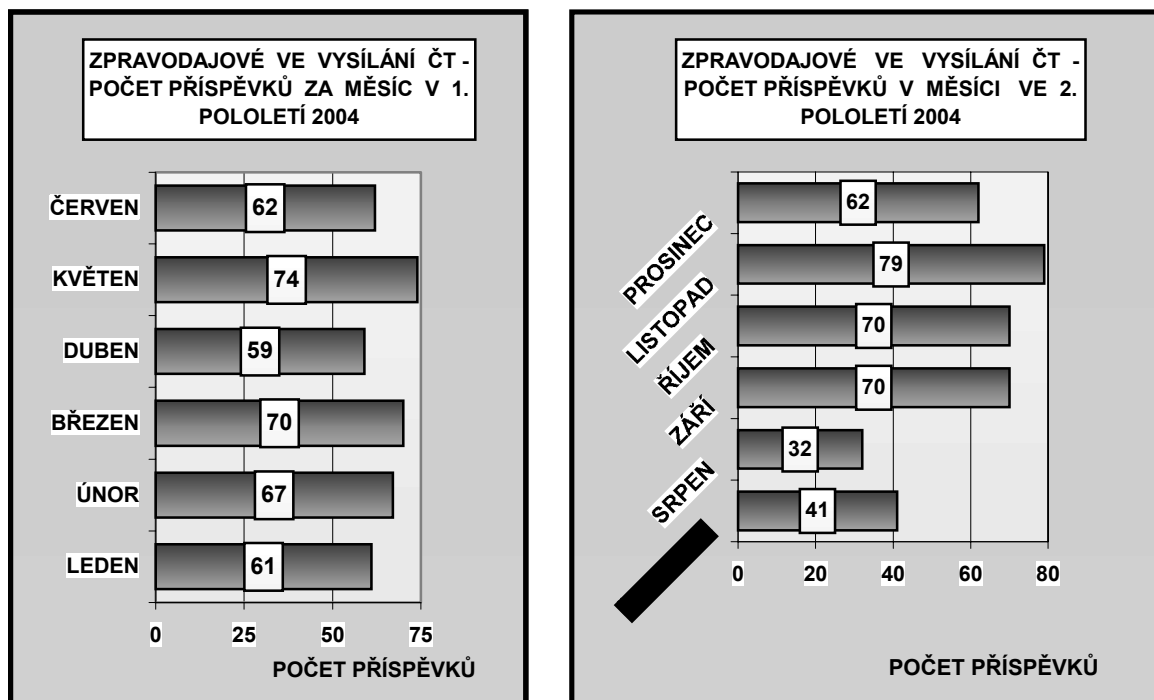
Kontinuální statistika výstupu z jednotlivých zpravodajských postů je dobrým pomocným indikátorem práce zahraničních zpravodajů. Zahraniční korespondent ČT je ve většině případů reportérem, produkčním, účetním, vedoucím střediska, který kromě samotného natáčení má na starosti veškerý styk s úředním aparátem v místě působení. Práce v zahraničí je navíc nesmírně komplikovaná, reportér se musí obejít bez bohatého zázemí produkčních složek, obvyklých v pražském středisku i ve studiích v Brně a Ostravě.

Přesto se průměrný počet příspěvků, které zpravodajství od svých zahraničních štábů přebírá, pohybuje těsně pod průměrem domácí redakce (10,7 příspěvků za měsíc). Každý **zahraniční zpravodaj** ČT připravil pro hlavní zpravodajské relace (Události, Události v kultuře a Události, komentáře) v roce 2004 **průměrně 10,37 příspěvků za měsíc**. Další vytížení představují příspěvky pro pořady typu Objektiv, Mezi póly, Reportéři ČT a U nás v Evropě, které nejsou do této statistiky zahrnuty. Tyto příspěvky vzhledem k delší stopáži i odlišnému pojetí těchto pořadů s sebou nesou větší produkční zátěž i obtížnější zpracování.

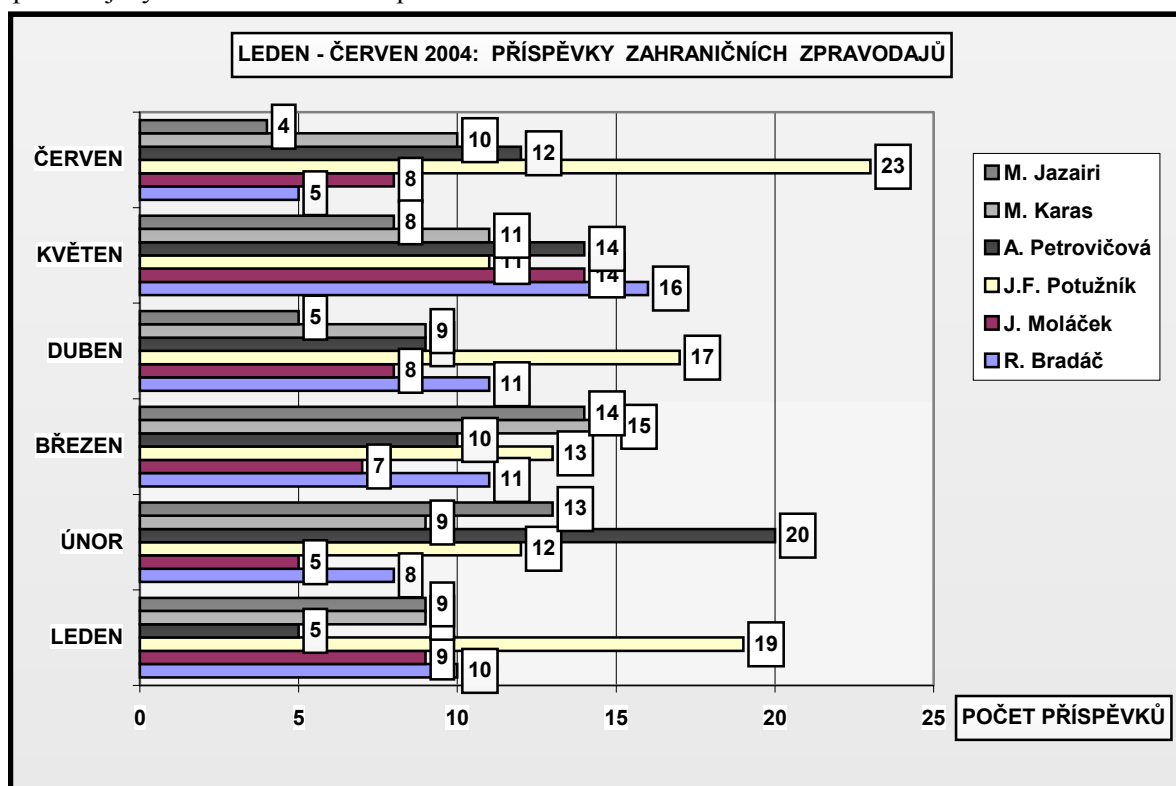
Následující zobrazení zachycují veškerá statistická data o materiálech, které zahraniční zpravodajové připravili v roce 2004. Nejdřív počet příspěvků podle postů.

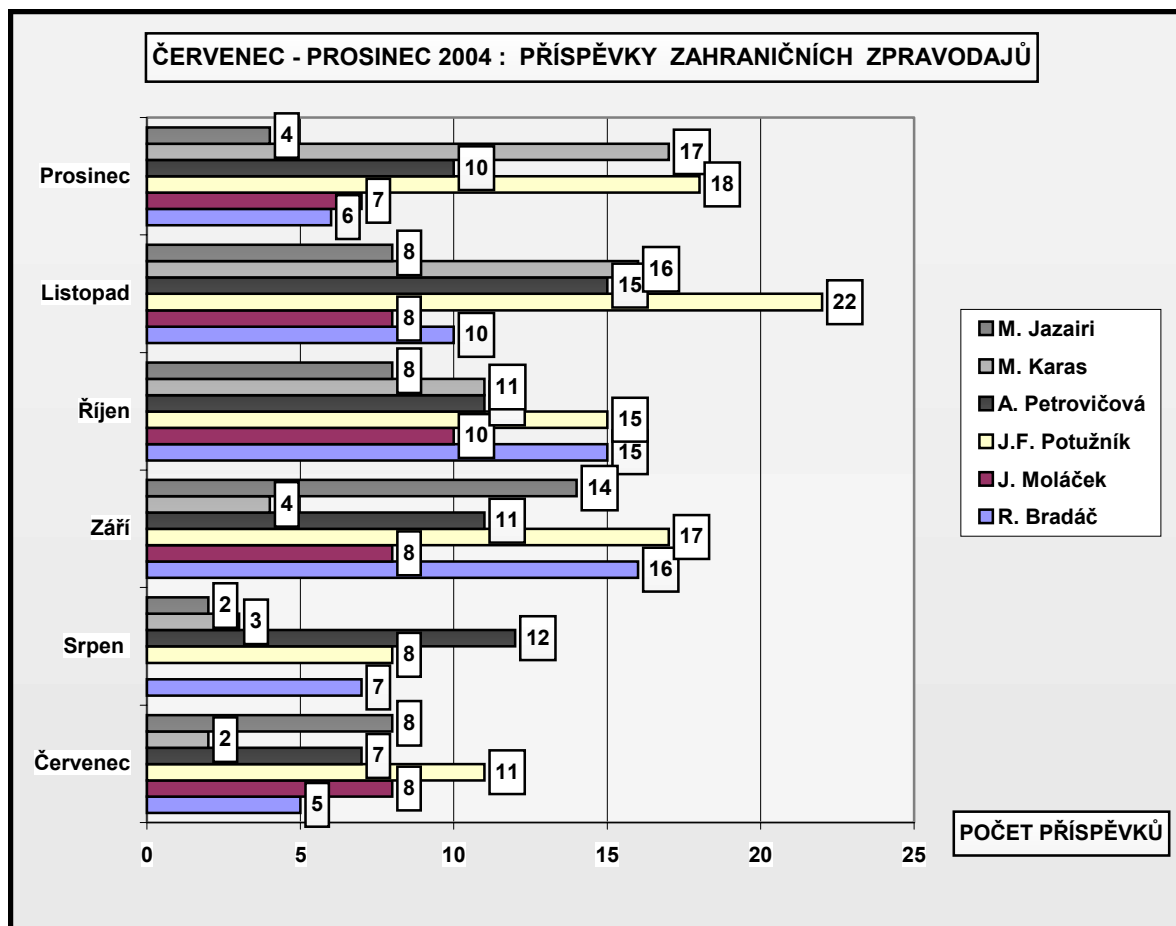


Následuje graf podílu příspěvků od zpravodajů v jednotlivých měsících.



Následují dva grafy zachycující počet příspěvků konkrétních zahraničních zpravodajů do hlavních zpravodajských relací ČT v obou pololetích roku 2004.





4. Zhodnocení činnosti zpravodajů v roce 2004

Největší systematická změna se odehrála na Slovensku, kde na zpravodajský post nastoupila slovensky hovořící reportérka. ČT aplikovala stejný model, jaký v Bratislavě fungoval už dlouho u kameramana, tj. odpadly náklady na placení bytu a došlo i k úspoře v oblasti mezd. Ukazuje se, že slovenština není pro diváka problémem že ji akceptuje. Opatření splnilo ekonomická očekávání – uspořilo skoro čtvrtinu nákladů (zhruba 830 tisíc za rok).

Za pozornost rovněž stojí vysoké nasazení bruselského zpravodaje. Je logické vzhledem ke vstupu ČR do EU. Česká televize připravila v prvním pololetí ve svých zpravodajských relacích dva seriály příspěvků o evropské problematice – jeden o změnách, které občany čekaly po vstupu do EU, a druhý o evropských institucích a jejich fungování se zřetelem na Evropský parlament (před prvními volbami do EP, kterých se účastnili čeští voliči).

I druhé pololetí ale potvrdilo předpoklad, že bruselský post bude i nadále patřit k nejvytíženějším, už proto, že část domácí agendy se přesunuje právě na evropskou úroveň, že dění v EU se bezprostředně dotýká občanů ČR a že naopak domácí dění má dopad i na pozici ČR v Bruselu. Evropská problematika je záležitostí vrcholně veřejnoprávní a je úkolem ČT pomáhat divákům orientovat se v ní. Proto je předmětem úvah o zdvojení bruselského postu (viz kapitola plány do budoucna).

5. Rozpočet nákladů zahraničních zpravodajů:

Náklady na provoz zahr. zpravodajů ČT v 1. pololetí 2004 (v Kč) plán / skutečnost					
Působíště	Mzdy	UNI	Nájmy	Celkem	Plnění
BERLÍN	3 037 200/ 3 038 900	1 215 000/ 1 286 200	500 000/ 480 000	6 711 100/ 6 535 900	97,4 %
BRATISLAVA	1 164 600/ 1 168 000	647 000/ 677 300	0 / 0	3 022 200/ 2 874 400	95,1 %
BRUSEL	3 570 000/ 3 549 700	1 658 000/ 1 711 100	490 000/ 388 400	9 013 400/ 9 364 100	103,9 %
MOSKVA	1 425 000 / 1 425 000	490 000 / 523 600	530 000 / 531 400	3 597 200 / 3 492 500	97,1 %
VARŠAVA	1 773 000/ 1 771 100	1 850 000/ 1 712 300	0/ 0	5 558 500/ 5 289 900	95,2 %
WASHINGTON	3 045 600/ 3 055 200	950 000/ 1 619 300	2 150 000/ 1 877 500	8 899 400/ 9 704 300	109,0 %
CELKEM	15 498 000/ 15 492 000	7 300 000/ 8 185 400	4 200 000/ 3 808 000	40 478 700/ 40 990 500	101,3 %

Ačkoliv výdaje na činnost zpravodajů vlivem světového dění vzrostly (volby USA, Beslan, Ukrajina, Tatry...), rozpočet na rok 2004 byl překročen jen minimálně. Důvodem je neustálý pokles kurzů EUR a USD (je to patrné u nájmu, kde jsou platby v cizí měně pevně nasmlouvány).

Ukazuje se ale, že pokud některé zpravodajské posty překračují stanovený rozpočet, je to zejména v oblasti „služby“, tedy kapitole, která zahrnuje poplatky za satelitní přenosy. Tyto zvýšené náklady nejsou známkou plýtvání peněz, ale naopak kvalitnějšího zpravodajského servisu ČT, který obsahuje více původního zpravodajství o tématech a událostech, které se občanů ČR dotýkají a ovlivňují jejich životy.

Současnost: náklady na provoz zahraničních zpravodajů jsou v plné výši metodicky pojaty jako režijní náklad ČT.

Vize: metodika by měla být stejná jako u tuzemské části zpravodajství, tj. náklady na UNI, cestovné, honoráře, ostatní příjmy fyzických osob, spojové náklady, služby při výrobě pořadů, ostatní služby - by měly být součástí výrobních nákladů. Otázkou je, jak toto metodicky rozklíčovat na jednotlivé pořady a jak se s touto skutečností dokáže vypořádat ekonomický software – SAP.

Dalším problematickým bodem zejména navenek by v případě přechodu na tuto metodiku byl dost dramatický nárůst výrobních nákladů zpravodajství jako takového. Podobnou skutečnost by ČT musela umět jednoznačně a účinně obhájit před veřejností, i když ve skutečnosti by šlo jenom o formální přesun peněz, nikoli o skutečný nárůst.

5. Organizace činnosti zahraničních zpravodajů z hlediska editoriaální politiky

Základem spolupráce zahraničních zpravodajů s redakcí je systém nabídky a poptávky.

Nutně se zde zohledňuje určitá nutná míra samostatnosti zpravodajů.

Tematický výběr a výběr formálního zpracování materiálů probíhá v součinnosti s pražskou redakcí. Zvolená forma a posléze finální kvalita příspěvků se posuzují podle níže uvedených kritérií. Samostatnou kapitolou je poměr kvality, kvantity a nákladů.

5.1. Systém nabídka – poptávka

Každý ze zpravodajů si připravuje svůj roční, měsíční a týdenní plán práce. V **dlouhodobém plánu** jsou zahrnuty události, které se v regionu očekávají (volby, významná zasedání světových organizací, výročí). Tento plán je orientační a slouží především pro vytváření rozpočtů samostatných středisek (každý ze stálých zpravodajů funguje z ekonomického pohledu jako samostatné středisko), pro přípravu dramaturgických plánů, editoriačních záměrů, rezervaci satelitních tras a střížen.

V **střednědobém plánu** se konkretizují a upřesňují položky z plánu dlouhodobého a přidávají témata aktuální.

Krátkodobé plány souvisejí s aktuálními událostmi, které se v regionu očekávají, ať už se jedná o témata zahrnutá do dlouhodobých či střednědobých plánů nebo o úplné novinky.

Na přípravě dlouhodobých a střednědobých plánů se kromě samotného zpravodaje podílejí také šéfredaktor a vedoucí redaktor zahraničního oddělení. V případě významných událostí se vytváří konzultační tým, který spolu se zpravodajem v místě navrhuje dramaturgický plán pokrývání událostí a řazení příspěvků do jednotlivých relací s přihlédnutím na jejich časový aspekt, formu, relevanci. Současně se připravuje i plán případných živých hostů. Důvodem je snaha po vyváženosti a optimálním rozsahu informovanosti.

Hlavním konzultantem krátkodobých plánů je vedoucí zahraničního oddělení, vedoucí zahraniční směny a hlavní editor.

Zcela zvláštní kapitolou jsou **výsostně aktuální témata**, tedy události, které nelze předvídat. Mohou být dvojího druhu: objednaná pražským editorem nebo nabídnutá zpravodajem. Obsah příspěvku, zvolení formálních výrazových prostředků a stopáž zpravodaj konzultuje s vedoucím zahraniční směny či hlavním editorem. V případě komplikací nebo zvlášť citlivých témat vstupují do diskuse i vedoucí zahraničního oddělení a šéfredaktor.

Ojedinele se vyskytují případy zcela samostatného postupu zahraničního zpravodaje při výběru tématu. Je to tehdy, kdy si musí rychle vybrat z dvou či více možností. Obvykle není čas na konzultace s ústředím a volba je na zahraničním zpravodajovi. Vzhledem k tomu, že na zahraniční posty jsou delegováni zkušení televizní žurnalisté, jsou rizika této nutné operativnosti snížena na minimum.

5.2. Zohledňované skutečnosti v souvislosti se systémem nabídka - poptávka

Výše uvedený systém má své limity. Ty si musejí všichni zúčastnění průběžně uvědomovat. Korespondent, který je přímo na místě a má zkušenosti s pokrývanou oblastí, je oproti redakci v pochopitelné výhodě. Proto se limity týkají především objednávky.

Jaká jsou tedy hlavní omezení:

a) čas – zpravodaj nemůže dorazit na místo natáčení včas nebo se z místa natáčení nedostane na trasovací pracoviště. Jiný případ je včasné zajištění trasovacích pracovišť. Při velkých akcích se trasy a střížny objednávají i rok dopředu,

- b) dostupnost podkladů pro zpracování tématu – některá témata nelze kvalifikovaně zpracovat pro potřeby televize. Jsou to např. uzavřené oblasti, utajovaná témata, neochota respondentů odpovídat, problematické ověřování zdrojů
- c) přílišná nákladnost – cesta na místo by příliš zatížila rozpočet střediska, placení poolů, povinný nákup exkluzivity, placení informátorů či neúměrné úplaty svědkům za výpověď na kameru,
- d) technické komplikace - požadavky na jiný druh techniky, poruchy zařízení, výpadek proudu, atd.
- e) lidské zdroje – nemoci a úrazy korespondenta, kameramana či osob potřebných pro natáčení.

Formální skladba příspěvku či způsob informování o událostech souvisí s výše uvedeným omezením. Hlavní editor a vedoucí zahraniční směny mají možnost vznikající příspěvek korigovat během přípravy. Pokud je ovšem možné s korespondentem navázat spojení. Důsledně přitom dbají především na srozumitelnost příspěvku a dodržení domluvené stopáže, formy a syžetu či dodržení časů na trasování. Často jsou příspěvky zpravodajů součástí tematických bloků nebo složených příspěvků od několika autorů, jejichž jednotlivé prvky musejí navazovat. Právě disciplína zpravodajů je dalším z hodnotících kritérií, které vedoucí pracovníci sledují.

Editor si vybírá ze čtyř možností:

- a) standardní příspěvek – komplet posílaný satelitní trasou či jiným způsobem do redakce
- b) hrubý materiál – příspěvek se sestřihává dle pokynů autora až v redakci
- c) živý vstup
- d) telefonát – živý i příspěvkový

Další možnou komplikací je kolize zájmu editorů. Stává se, že na korespondenta se v jeden den sejde víc objednávek, než je schopen kvalitně uspokojit (viz omezení uvedené výše). Ke slovu pak přicházejí prioritní žebříčky. Absolutní přednost mají Události. V druhé skupině jsou Události, komentáře. Dále pak krátké zpravodajské relace a Dobré ráno s ČT. Jako poslední jsou magazíny Objektiv a Mezi póly. V případě kolize zájmů řeší situaci šéfredaktor.

6. Vyhodnocování kvality příspěvků a systému nabídka-poptávka

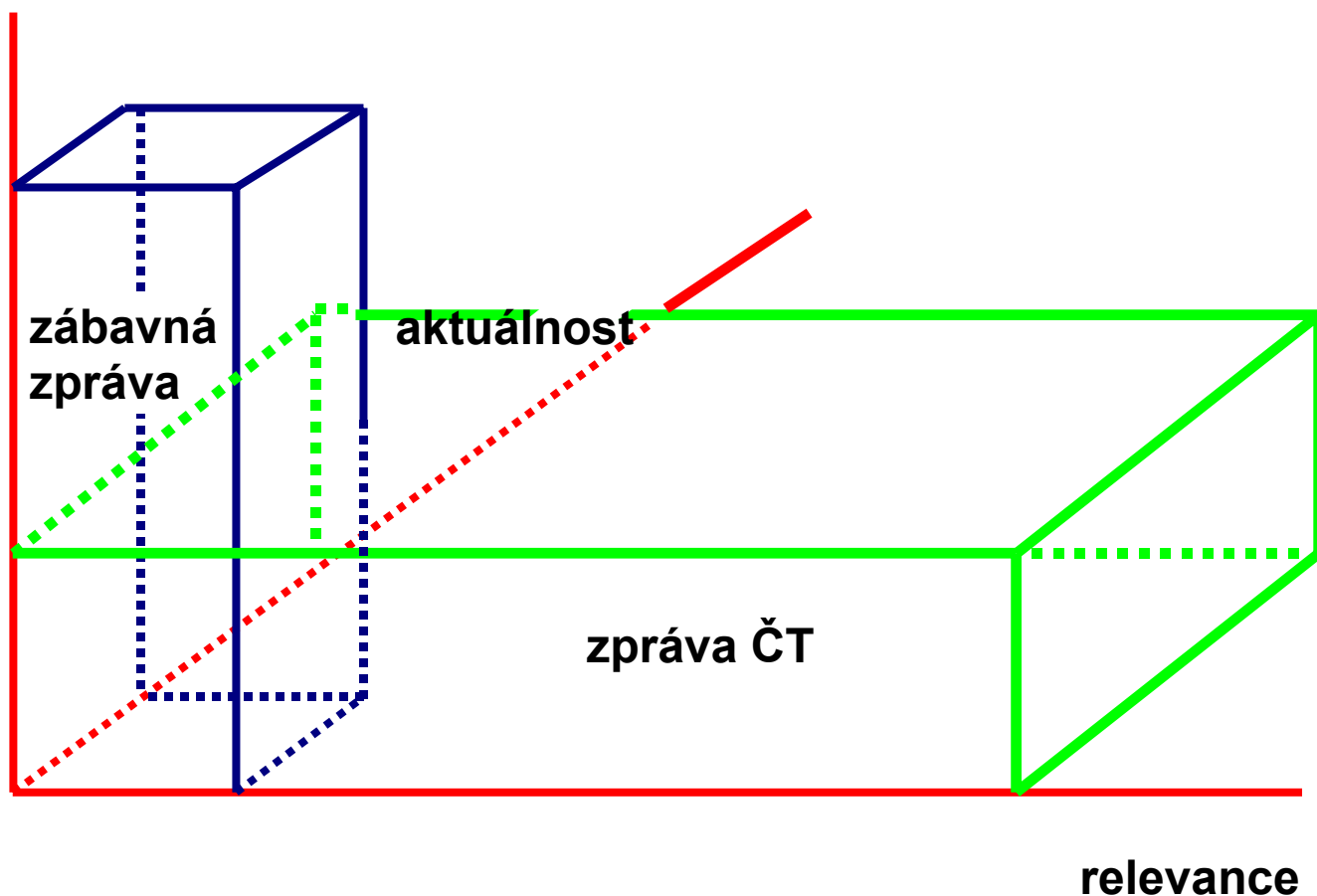
Pro dobrou funkci všech systémů je nutné jejich průběžné hodnocení a především zpětná vazba na všechny články, které se na chodu systému podílely.

6.1. Hodnocení kvality příspěvků

Jedná se o složitý problém, který se řeší nejen v České televizi, ale především na odborných teoretických pracovištích zabývajících se médií. Míra osobního hodnocení (ze strany autorů i ze strany kritiků) je příliš velká a tedy ani příspěvek, ale ani jeho vyhodnocování nemůže být zcela objektivní.

Pokud si účastníci tuto skutečnost uvědomí, pak lze najít orientační měřítko, které pomáhá omezit osobní hodnocení. Jedná se o jednoduchý trojrozměrný graf:

míra
neob-
vykl-
osti



Na třech osách (parametrech) se znázorňují míry (indexy). Do přiloženého grafu je pro názornost modrou barvou vykreslená zábavná zpráva. Její relevance je nízká, aktuálnost střední, míra neobvyklosti vysoká. Vzniklý kvádr není pro zpravodajské výstupy České televize typický. *S odvoláním na poslání televize veřejné služby jsou hlavními parametry nadále relevance a aktuálnost. Pozice kvádrů je proto obvykle jiná.*

Právě pozice kvádrů a jeho objem jsou jedním z klíčových prvků při hodnocení příspěvků. Míra individuálnosti posuzování výrazně klesá. Střední indexy jsou nastavené stejně jako objemový standard. Komerční média budou své střední indexy pochopitelně nastavovat jinak, protože jejich poslání je odlišné od poslání televize veřejné služby. Pokud se příspěvky od jednoho redaktora trvale nacházejí mimo tolerovanou odchylku stanovených indexů a objemů, pak je problém na straně redaktora a situace se řeší.

Další z kritérií pro hodnocení příspěvků už nejsou zdaleka tolik náchylná ke zkreslování individuálním pohledem. Nepoměhuje se totiž jejich informační validita ani forma zpracování.

6.2. Hodnocení efektivnosti systému nabídka - poptávka

Účelnost systému poptávka – nabídka sleduje ve střednědobém horizontu vedoucí redaktor zahraničního oddělení a šéfredaktor. Kromě výše uvedených kritérií přímo souvisejících s kvalitou příspěvků, jejich vhodností pro televizi veřejné služby a disciplinovaností zpravodajů, do procesu vstupují i další sledované položky, tentokrát ryze kvantitativní. Jde především o sledování *počtu* příspěvků, které zpravodaj za určité období posílá (obvykle 1 měsíc) a jejich délku.

Dalším kritériem jsou *ceny*, které ČT platí za trasy a střížny. V této položce je zpravodaj zcela mimo hru, výstup jde především k vedoucím zahraniční směny a hlavním editorům. Ti v případě přílišného finančního zatížení musejí bedlivěji zvažovat důležitost požadovaného příspěvku. Přílišné náklady na

střih a transport mohou tedy omezit práci zahraničního zpravodaje a vlastně i samotnou relevanci či aktuálnost vysílání. Totéž platí i o rozpočtu střediska zahraničního postu.

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným podkladům a limitům pak vedoucí pracovníci provedou vyhodnocení, vymezí problémy a provedou kroky k nápravě v součinnosti s technickou a ekonomickou složkou RZ ČT.

Na vlastním hodnocení se podílejí zainteresovaní vedoucí pracovníci RZ a ředitel zpravodajství:

- Editor zahraničního zpravodajství, vedoucí vydání relací, vedoucí redaktor zahraničního zpravodajství hodnotí bezprostředně, v rámci pravidelných denních porad zpravodajství, vedoucí rubriky pak zajišťuje zpětnou vazbu.
- Vedoucí redaktor zahraničního zpravodajství, šéfredaktor, ředitel zpravodajství provádějí dlouhodobé vyhodnocování práce zpravodajů. Přitom se opírají i o soustavné poznatky agentury InnoVatio. Konzultace s odborníky z akademické půdy přichází v úvahu především ve specializovaných oborových problémech.

Pozn.: Výsledkem hodnocení kvality i kvantity výstupů jednotlivých zpravodajů (tedy efektivity jednotlivých postů) jsou zmiňované změny na zpravodajských postech, ke kterým došlo na konci roku 2003 (Německo, Slovensko, výměna v USA byla plánována dlouhodobě).

7. Organizace ostatních záležitostí souvisejících se stálými zahraničními zpravodaji

Pracovněprávní záležitosti stálých korespondentů řeší vedoucí redaktor zahraničního oddělení v součinnosti s šéfredaktorem, šéfproducentem, šéfem techniky a ekonomického oddělení, případně právním a osobním oddělením ČT a na rozhodující úrovni spolu s ředitelem zpravodajství.

8. Výběr zahraničních zpravodajů

Při výběru zahraničních zpravodajů jsou na základě znalosti jejich dosavadní práce a podrobných pohovorů brána na zřetel následující kritéria:

- odbornost – znalost dané oblasti a její problematiky
- jazykové předpoklady (dva světové jazyky)
- profesionální předpoklady – nadprůměrné výsledky v dosavadní mediální praxi
- zkušenost se zahraničním zpravodajstvím
- nadstandardní znalost práce v elektronickém médiu, výhodou znalost základů realizačních televizních profesí (střih, kamera)
- organizační a administrativní schopnosti (produkce)
- psychická odolnost

Z výčtu těchto kritérií je zřejmé, že novinářský začátečník a čerstvý absolvent vysokoškolského studia je prakticky bez šancí, výjimka potvrzující pravidlo se zatím v praxi ČT nevyskytla.

9. Směřování do budoucna

Rok 2004 ukázal, že ČT se vzhledem k jejím potřebám i ekonomickým možnostem podařilo dosáhnout takřka optimálního rozložení sítě zahraničních zpravodajů i obsazení jednotlivých zpravodajských postů. Bylo velmi málo významných událostí u našich sousedů, v Evropě, ale i ve světě, ze kterých by divák České televize nemohl sledovat původní reportáže a zasvěcené živé vstupy. V tomto ohledu poskytlo zpravodajství ČT svým divákům bezkonkurenční servis, se kterým se co do původnosti nemohlo rovnat žádné další české médium.

Původní zpravodajství ze zahraničí samozřejmě nepatří k nejlevnějším televizním produktům. Na druhou stranu se domníváme, že má ve vysílání veřejnoprávní televize nezastupitelnou roli. Náklady

na činnost sítě zpravodajů se České televizi podařilo srazit na myslitelné minimum, naopak jejich vytíženost stále roste. Průměr zhruba 3 reportáže týdně je slušným průměrem, když vezmeme v potaz časovou náročnost nejen vlastního natáčení, ale především přípravy.

9.1 Možné úspory

Velmi výraznou ekonomickou úsporu přineslo angažování místní reportérky na Slovensku, tento model je ale vzhledem k jazykové bariéře využitelný právě a jedině v případě zpravodaje z Bratislavy.

Cestou k úspoře by mohlo být i angažování místních kameramanů (jako v případě Bratislavy nebo Varšavy). Tento model je ale opět výhodný pouze za určitých podmínek, v ostatních místech by se vzhledem k obvyklým cenám za denní nasazení kameramana nevyplatil.

Rušení kteréhokoli z postů by pak přineslo citelný zásah do vyvážené struktury zahraničního zpravodajství, která umožňuje pružně reagovat na světové dění a skoro okamžitě přinášet původní zpravodajství z míst důležitých pro občany ČR.

9.2 Možné rozšíření

V případě zlepšení ekonomických podmínek ČT by samozřejmě bylo možné uvažovat o zřízení zpravodajských postů:

9.2.1 Důraz na Evropu (přineslo by víc zpravodajství z prostoru, jehož se stáváme integrální součástí, více zpravodajství z nejbližších zemí)

- zdvojení zpravodajského postu v Bruselu - jeden reportér by obstarával bruselské instituce (EU, NATO) a druhý by dodával aktuální zpravodajství ze západní Evropy (včetně Francie, zemí Beneluxu, Velké Británie)
- Paříž, popř. Londýn – variace na zdvojení bruselského postu, z Paříže by se dalo pokrývat i Španělsko, popř. Portugalsko

9.2.2. Další světové oblasti:

- Ammán – z Jordánska se dá pokrývat oblast celého Blízkého východu, včetně Iráku, oblast s děním, který prakticky každý den zabírá přední místa ve světových médiích
- Peking – zpravodajství z Dálného východu (Čína, Japonsko, Severní a Jižní Korea, ale i Malajsie, Indonésie, popř. Austrálie) – země, které mají stále větší slovo na světové scéně, hospodářské velmoci, problém korejského poloostrova
- Jižní Amerika i Afrika jsou samozřejmě další možností, ale tyto oblasti se stále dají pokrývat pravidelnými reportážními cestami jako doposud.

9.2.3. Posílení bruselského postu

Zdvojení bruselského postu je v současné finanční situaci ČT jedinou reálnou variantou posílení sítě zahraničních zpravodajů. Naopak - i navzdory finanční náročnosti se pomalu stává nutností. Vyslání dalšího zpravodajského štábu do Bruselu by přineslo hned několik výhod:

- 1) posílení zpravodajského pokrytí evropských institucí a orgánů NATO – vzhledem k již naznačenému přesunutí části agendy z ČR na evropskou úroveň a naopak čím dál většimu vlivu evropských institucí na domácí dění je posílení postu nevyhnutelné
- 2) časté zdvojování důležitých rozhodování v různých místech – dochází k nim často v jeden den v Bruselu (Evropská komise, Evropská rada, Rada EU) a ve Štrasburku (Evropský parlament)

3) možné využití zpravodajů i pro další pořady – evropskou problematikou se zabývají i publicistické pořady, zpravodajové mohou přispívat i do nich – to by mohlo ušetřit náklady za cestovné

4) pokrývání zemí Beneluxu – už dnes to patří k úkolům bruselského zpravodaje, který se ale kvůli velkému vytížení nedaří zcela naplňovat

5) pokrývání okolních zemí – Brusel je možno využít jako místo k jednodušším výjezdům za původním zpravodajstvím ze zemí, jako jsou Velká Británie, Francie, státy Skandinávie, Španělsko

Rozpočet posíleného postu

Tato varianta počítá s vysláním jednoho plnohodnotného štábu navíc – tj. jednoho redaktora a jednoho kameramana, oba dva jsou čeští občané a interní zaměstnanci ČT.

Platy

a) původní platy: redaktor: 176.400,--
kamer.: 126.900,--

Platy celkem: 303.300,-- x 12 x 2 = 7.279.200,--

b) snížené platy: redaktor: 130.000,--
kamer. : 100.000,--

Platy celkem: 230.000,-- x 12 x 2 = 5.520.000,--

(dnes 3.639.600,--)

Zákonné pojištění, soc. náklady

2.300.000,--

(dnes 1.150.000,--)

Provozní náklady

Nájmy (372.000,-- x 3 – jeden byt ČT vlastní) 1.116.000,-- (dnes 390.000,--)

Spoje, telefony 1.040.000,-- (dnes 520.000,--)

Cestovné 1.500.000,-- (dnes 750.000,--)

Ostatní (benzín, materiál, pojistné, poplatky) 1.600.000,-- (dnes 860.000,--)

UNI a služby 3.400.000,-- (dnes 1.700.000,--)

Provozní výdaje

8.656.000,--

Celkové roční náklady na provoz posíleného postu

a) při stávajících platech celkem: 18.236.000,-- (nárůst 9.216.000,--)

b) při snížených platech celkem: 16.476.000,-- (nárůst 7.456.000,--)

(Porovnání: personální obsazení 1 + 1 v roce 2004: 9.020.000,--)

+ jednorázové zařizovací výdaje:

Auto (2 x 600.000,--)	1.200.000,--
Vybavení vytu (2 x 400.000,--)	800.000,--
Kauce na byty	60.000,--
Stěhování	100.000,--
Povinné prohlídky	10.000,--

Celkem 2.170.000,--

V Praze dne 26.1.2005

Zpracoval: Zdeněk Šámal

5.8. Zpráva o pořadech o menšinách a pro menšiny

1. Zadání pro zpracovatele zprávy - usnesení č. 415/32/03

Rada bere na vědomí zprávu Aleny Müllerové nazvanou Téma menšin ve vysílání ČT (příloha č. 1), kterou v souladu s usnesením č. 385/30/03 předložili členové rady Jana Šilerová a Petr Uhl. Rada považuje pořady o menšinách, etnických, náboženských a dalších, a pořady pro ně, za důležitý prvek veřejnoprávní povahy ČT a bude i nadále sledovat rozsah a kvalitu těchto pořadů a podporovat jejich vznik a vysílání. Rada ukládá svým členům Janě Šilerové a Petru Uhlovi, aby se průběžně informovali u příslušných vedoucích pracovníků ČT o tématu menšin ve vysílání a do 31. července 2004 radu informovali o změnách v pořadech o menšinách a pro menšiny ve vysílání prvního pololetí roku 2004 a o změnách plánovaných v dalších časových obdobích. (15:0:0)

2. Zákon o ČT

Zákon o ČT ukládá ČT v ustanovení § 2 povinnost poskytovat vyváženou nabídku pořadů pro všechny skupiny obyvatelstva, tj. věnovat se menšinám národnostním, rasovým, náboženským a kulturním a poskytovat prostor menšinovým žánrům a názorům. To vše má posílit vzájemné porozumění a toleranci, podporovat soudržnost pluralitní společnosti a rozvíjet kulturní identitu obyvatel ČR včetně příslušníků národnostních či etnických menšin.

3. Prameny

Pracovní skupina rady ve složení Jana Šilerová a Petr Uhl vycházela především ze dvou materiálů. Prvním byl obsáhlý materiál Aleny Müllerové, na jehož zpracování se oba členové rady rovněž podíleli, ze 4. prosince 2003 „Téma menšin ve vysílání ČT“, který obsahoval i kapitolu „Výhled“, týkající se záměrů na rok 2004. Druhým byla zpráva ČT k usnesení rady č. 130/09/04 z 22. července 2004 o nových formátech a inovovaných zpravodajských pořadech a o sledovanosti a spokojenosti těchto (i jiných) pořadů.

Ze zprávy ČT plyne, že v letošním prvním pololetí vysílala ČT 72 000 pořadů, a představila divákům 17 v nových formátů a čtyři inovované zpravodajsko-publicistické relace. Z finančních důvodů byla tvorba i výroba nových pořadů omezena, což může v budoucnosti působit značné těžkosti.

Letos přibyly dva pořady s vyhraněně menšinovou tematikou - Babylon a LeGaTo (oba ČT2).

Babylon se věnuje menšinám žijícím na území České republiky. Jeho sledovanost stoupá s věkem, spokojenost s ním je mírně nadprůměrná.

LeGaTo se věnuje menšinám s odlišnou sexuální orientací. Sleduje ho víc žen než mužů, sledovanost roste s věkem, spokojenost lepší průměr.

Mírou kvality těchto pořadů nemůže ovšem sledovanost, nýbrž divácká spokojenost.

ČT ve své zprávě uvádí, že na ČT 1 je největší spokojenost je s pohádkami a s pořady pro děti, nejmenší spokojenost je s jazykovými a vzdělávacími pořady. Na ČT 2 je největší spokojenost s dokumentárními pořady a sportem, nejmenší spokojenost je s publicistickými pořady Artóza (kde je nutno vzít v potaz že je určena jen malé a vyhraněné zájmové skupině) a Pomeranč (určený sice počtem velká věkové skupina, která však u televize netráví tolik času). Všechny tyto zmíněné pořady lze charakterizovat jako pořady pro věkové či zájmové menšiny.

4. Jaká menšinová témata zastoupena dostatečně?

Podle názoru zpracovatelů této informace to jsou především

1. gendrová témata
2. dokumenty z nedávné historie (posledních 15 respektive 60 let)
3. Publicistika a investigativní žurnalistika, která by při oslabení dějinné paměti společnosti napomáhala vyrovnávat se s minulostí čs. a české společnosti po druhé světové válce. (Měla by nahradit publicistiku reagující na momentální aféry.)

5. Zlepšení metodiky posuzování menšinových pořadů

Domníváme se, že by v druhém letošním pololetí měla ČT přistoupit k označování menšinových pořadů (například pořad o menšině, pořad pro menšinového diváka, pořad pro menšiny, i další, jemnější kategorizaci) a zahrnovat jednotlivé pořady podle těchto kategorií do posuzování sledovanosti, spokojenosti a podílu na publiku (rozdělení diváckého zájmu) tak, aby bylo možno

posoudit tyto pořady podle sledovaných kritérií jednotlivě i podle vytvořených menšinových kategorií. Výsledkem nemá být srovnání sledovanosti či spokojenosti sportovních pořadů s pořady milovníků oper, či vysílání o tělesně postižených s pořady o Romech, ale lepší zachycení jednotlivých typů menšinových pořadů a jejich posuzování jak podle jednotlivých kategorií, tak separátně.

6. Závěrem

Podle zadání se naše zpráva omezuje na informaci, s výjimkou bodu 4 nepřístupili jsme k jakémukoli hodnocení obsahu a rozsahu menšinového vysílání.

Jana Šilerová a Petr Uhl, 23. srpna 2004